

**Ο Δημήτρης Γέρος και οι
συναρπαστικές συναντήσεις του**
Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη

Οι Ούκα
Του Πάνου Κουτρουμπούση

Η νέα Βιβλιοθήκη της ΑΣΚΤ
Του Τάκη Σκριβάνου

**Είσαι βέρος
Αθηναίος αν...**

Του Γιάννη Νένε

**Τι κρατάω από το παρελθόν
και τι πετάω**
Του Νίκου Πορτοκάλογλου

ATHENSvoice

Berkeley, Oxford, Harvard, MIT, Warwick, London School of Economics, University of Zurich, Imperial College κ.ά.

**40 Υποτροφίες
20 Πανεπιστήμια
5 Χρόνια
1 Ενέργεια...**

για να προχωρήσεις
μπροστά!

5η συνεχής χρονιά!

Πρόγραμμα Υποτροφιών για Μεταπτυχιακές Σπουδές
σε φημισμένα Πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Ενημερώσου στο www.helpe.gr

και στείλε την αίτησή σου έως τις 28 Απριλίου 2017.

**ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ**

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ενέργεια
για Ζωή

HELPEgroup HELPE_Group goo.gl/1fW4ct

www.helpe.gr

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συντσίρμας

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαραγκουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μηλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Ευ. Τσαβδάρη, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσάκουλακη, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Εικονογραφήσεις Θεωρήης Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Θεοδώρα Θεμελή, Ρούλα Μαντή
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct
Market Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφρη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφρη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχαήλ,
Μαρία Καραχοντζήτη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΜΑΣ
ΣΤΟ INSTAGRAM@lookmag

MASTIHASHOP

Το δώρο για να γλεντήσεις τον δικό σου Βαλεντίνο έφτασε. Το @lookmag και τα αγαπημένα MastiHaShop @mastihashop.greece χαρίζουν σε 1 από εσάς ένα υπέροχο σετ περιποίησης που περιλαμβάνει 6 προϊόντα: 1 μάσκα προσώπου με μαστιχέλαιο και φυσικό πηλό, 1 face mist με μαστιχόνερο, 1 αρωματικό σαπούνι, 1 σαπούνι ελαιολάδου με μαστίχα χίου, 1 αντιληιακή κρέμα με μαστίχα και βιταμίνη Ε και φυσικά 1 πακετάκι τσίκλες ΕΛΜΑ με γεύση καπουτσίνο.

Για να το κερδίσεις, δεν έχεις παρά να κάνεις follow το@lookmag στο Instagram και tag σε σχόλιο 2 φίλες σου. Η νικήτρια θα κληρωθεί τη Τετάρτη 22/2/17 και θα ανακοινωθεί από το Instagram του @lookmag

i

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Καλλιόπη Ασαργιωτάκη**. Γεννήθηκε στην Ιεράπετρα της Κρήτης. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη

Σχολή Καλών Τεχνών (1979-1983) ως υπότροφος του ΙΚΥ. Συνέχισε τις σπουδές της στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts του Παρισιού (1985-1986) ως υπότρο-

φος του γαλλικού κράτους (CROUS). Παρουσίασε για πρώτη φορά τη δουλειά της το 1989 και έχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα 10 ατομικές εκθέσεις. Έχει εικονογραφήσει τα βιβλία «Στη ροή του ποταμού» (Στέλιος Σκοπελίτης, 1995), «Άσεμνες ιστορίες» (συλλογικό, 1997), «Το τσίμμημα της σφήκας» (Μάρω Λοϊζου, 2007). Έχει λάβει μέρος σε περισσότερες από 30 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Στις 23/2 παρουσιάζει την ατομική της έκθεση «Dessert rose» στην Γκαλερί Σκουφά στο Κολωνάκι μέχρι 18/3.

Τα Κύματα της Virginia Woolf

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Καραντζάς

Για δεύτερη χρονιά η Στέγη ανεβάζει «Τα Κύματα» της Βιρτζίνια Γουλφ.

Η παράσταση-ύμνος στη φιλία από τον Δημήτρη Καραντζά, τώρα, στο Θέατρο Σφενδόνη.

Στο
Θέατρο Σφενδόνη

Φεβρουάριος 20 → Απρίλιος 11
Κάθε Δευτέρα & Τρίτη

Εισιτήρια: 10-12€

sgt.gr/theatre

«Εσύ τώρα καταλαβαίνεις τι λέει;»

(Κοπέλα ρωτάει το συνοδό της την ώρα που ο Blixa Bargeld των Einstürzende Neubauten τραγουδάει γερμανικά στη συναυλία τους στο Gazi Music Hall. Σάββατο βράδυ, Ιερά Οδός)

Χειρόγραφη ταμπέλα σε πόρτα WC, σε εταιρεία στο κέντρο της Αθήνας:

«Χτυπάμε την πόρτα ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ».

Σκηνή στη Μεσογείων, Αγία Παρασκευή:

Κάγκουρας με κόκκινο cabrio (γυναικείο), τρύπια εξάτμηση για να κάνει αγωνιστικό, έχει παρκάρει επί της Μεσογείων και ακούει τσίτα σκυλάδικα, μιλάει ταυτόχρονα στο κινητό, ανοίγει χωρίς να τσεκάρει την πόρτα του...

...και βγαίνει, φορτηγό που περνάει του την ξηλώνει, του πέφτει το τηλέφωνο στο οδόστρωμα, σκύβει να το μαζέψει, διερχόμενο ΙΧ το πατάει περνώντας ξυστά από το κεφάλι του κρετινού ο οποίος δεν έχει πάρει γραμμή ότι γλίτωσε από του χάρου τα δόντια και βρίζει για το πατημένο τηλέφωνο...

**-Όταν ακούς συνέχεια παλιά μουσική είναι σαν να φασώνεις γέρο.
-Ναι, ρε συ...**

(20άρηδες συνομιλούν. Ζωοδόχου Πηγής, Εξάρχεια, Τετάρτη πρωί)

«ΤΟ ΑΤΜ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ. ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.»

(Σε ΑΤΜ της Μεσογείων, Αγία Παρασκευή. Ναι, γιατί διαφορετικά θα γινόταν της τρελής από καταθέσεις)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Ο Αβραμόπουλος Τζον - Τζον

(Ένα από τα αγαλματίδια όσων έχουν διατελέσει δήμαρχοι Αθηναίων, που βρίσκονται στο κτίριο του Δημαρχείου στην Κοτζιά)

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΑΘΕ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΑ ΙΔΙΑ

Βαλεντίνος, Eurogroup, Τσικονοπέμπτη, Grexit

ΦΡΑΟΥΛΕΣ

Αρχίζει η εποχή τους. Μυρωδάτες και ζουμερές. Αρχίστε τις τάρτες.

ΜΙΜΗ ΝΤΕΝΙΣΗ ΓΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Γιατί όχι;

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΜΕ

Το φθινόπωρο ο Απόλλων και το Αττικόν θα είναι έτοιμα να υποδεχτούν τις Νύχτες Πρεμιέρας. Το γράφω για να μείνει.

ΤΟ ΝΕΟ START UP

Εταιρεία διάσωσης εταιρειών.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Του Αγίου Βαλεντίνου τι θα κάνεις;
-Παστίτσιο! Εσύ;
(@BillP)

TWEET ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

-Γιατί έχεις σακούλες κάτω από τα μάτια;
-Είχα πάει για ψώνια.
(@giagiaka)

ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ...

Ζεις σε μια χώρα που δεν ξέρεις ποτέ τι σου ξενερώνει.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Θα έρθει καμιά ξαφνική λιακάδα και δεν θα ξέρουμε πώς να τη διαχειριστούμε.

GUCCI

Γιατί, μωρή Gucci, είσαι γύφτισσα; Ας έκανες μια χορηγία του 1 δις για τις ανάγκες του μνημείου για τα επόμενα 3 χρόνια και θα σου 'λεγα εγώ πώς θα λυνότανε το θεματάκι σου.

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πού πήγαν όλοι αυτοί που κάποτε ορκίστηκαν εκείνο το «για πάντα»;

ΕΙΣΑΙ ΤΟΣΟ ΓΡΙΑ ΟΣΟ ΝΟΜΙΖΕΙΣ

Το «Μικρό Σπίτι στο Λιβάδι» επέστρεψε στην κρατική ΕΡΤ.

ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΙΚΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Ξεκίνησαν στο Μεταξουργείο και στην Κυψέλη, αλλά το θέμα είναι τι θα πάθουν αυτά τα παιδιά όταν πάνε Δημοτικό και Λύκειο.

Ο,ΤΙ ΕΙΔΑΜΕ, ΕΙΔΑΜΕ...

Αυτό ήταν. Την άλλη εβδομάδα το Ίδρυμα Νιάρχος παραδίδει το Κέντρο Πολιτισμού στο ελληνικό κράτος. Παρακαλώ, γυναίκες, μη κλαίτε.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ

ΑΜΑΛΙΑ ΑΡΣΕΝΗ

Επιμέλεια: ΕΛΙΖΑ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

Πού ήταν το πρώτο διαμέρισμά σου στην Αθήνα;

Στο Κολωνάκι, το πατρικό μου.

Τώρα πού μένεις; Για ποιο λόγο διάλεξες αυτό το σπίτι / γειτονιά;

Μετακόμισα πρόσφατα στο Παγκράτι, στην οδό Σπύρου Μερκούρη. Πάντα αγαπούσα το Παγκράτι γιατί έχει την αύρα και την αίσθηση της γειτονιάς. Κυρίως ήρθα λόγω του σπιτιού που ήταν το διαμέρισμά της θείας μου της Κίττυς Αρσένη. Είναι ένα σπίτι που το έχω συνδέσει με το θέατρο και την τέχνη γενικότερα. Είναι γεμάτο βιβλία και θεατρικά έργα και είναι διακοσμημένο από την ίδια με έναν τρόπο πολύ ιδιαίτερο που μου τη θυμίζει.

Αν η Αθήνα ήταν ρόλος, πώς θα τον έπαιζες;

Σαν κλοσάρ. Βρώμικη, θορυβώδης, αλλά γοητευτική.

Το αγαπημένο σου αθηναϊκό θέατρο;
Το Θέατρο του Νέου Κόσμου.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο;
Το να έχει φάει σουβλάκι από τον Κώστα στο Σύνταγμα.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός σου φόβος;
Τα περιστερία.

Τι σου λείπει από την Αθήνα των παιδικών σου χρόνων;

Νομίζω τα 90s στην Αθήνα είχαν μια αίγλη και μια ατμόσφαιρα χρωματιστή και παιχνιδιάρικη. Τότε που ακόμα ήταν όλα καλά και φωτεινά. Πολλά μαγαζιά, πολυκοσμία, ζωντάνια. Μου λείπει η αίσθηση ότι η Αθήνα δεν κοιμάται ποτέ και δεν σιχαίνει. Πιστεύω πως ακόμα είναι έτσι αλλά αυτό πια περιορίζεται στους τέσσερις τοίχους ενός διαμερίσματος, υπάρχει μια εσωστρέφεια, η προσωπική μας καθημερινότητα και ζωή δεν μοιράζεται με όλους, δεν επικοινωνείται...

Τρία πράγματα που δεν σου αρέσουν;

Οι ώρες που έρχονται τα απορριμματοφόρα, οι μεγάλες αποστάσεις και το κέντρο που δεν είναι δίπλα στη θάλασσα.

Τρία πράγματα στην Αθήνα που χωρίς αυτά δεν θα την άντεχες...

Τα μαγαζιά, τη μνήμη και τις κρυφές γωνιές της.

Ο πιο ενοχλητικός αθηναϊκός θόρυβος;
Ξανά τα περιστερία.

Το αγαπημένο σου μέρος για απομόνωση;
Ο Λόφος της Πνύκας.

Το τωρινό σου στέκι;

Ο Κόκκος στο Παγκράτι. Κάνει τον καλύτερο καφέ στην Αθήνα.

Ποιο είναι το χειρότερο είδος Αθηναίου;
Ο ξιπασμένος.

Η Α.Α. είναι ηθοποιός. Παίζει στον «Εξηνταβελονη» στο Εθνικό Θέατρο (ως 12/3)

ΟΙ ΟΥΚΑ

Απόσπασμα επιστολής ερασιτέχνη καθηγητή προς φίλο στην ξενιτιά

Τώρα ομιλήσω για ένα καλό παράδειγμα τύπων που ονοματίζεις άγριους.

Τούς Ookabolaronga, περήφανη αφρικάνικη φυλή, πλην ουχί κανιβαλικήν, που στα μέσα του 13ου αιώνα ξεσπιτωθήκαν (μετά που τούς είχαν «λιγοστέψει» οι εκεί γύρω κανίβαλοι) και κατάφεραν να φτάσουν, συν γυναιξί και τέκνοις, στο Νότιο Μέξικο με στόλο από πιρόγες. Μείναν ένα καλοκαίρι, κάναν παρέα και με τούς ντόπιους και καθώς ήταν εξερευνητικοί τύποι κάναν μακρινούς περιπάτους. Τι Κολόμβος και κουραφέξαλα περί τάχατις «ανακάλυψης»; Αυτός νόμιζε μέχρι τέλος, μέχρι που ν' αποθάνει, πως είχε φτάσει στην Κίνα! Με το μόνο που συνδέεται αυτό το κάθαρμα είναι όπου στα παλαιά σινέ της Πατνσιών, Ροζικλαίρ και Αλάσκα, κάποιοι φώναζε «κολόμποοο» στο σκοτάδι και άναβαν τα φώτα και ορμούσε η γύρω-γύρω «αξιότιμος πελατεία» και μαύριζαν στο ξύλο τον *ίσως* ένοχο. Δεν ξέρω αν ο Κολόμβος ήταν και «κολόμβος», αλλά είναι ιστορικά βέβαιον πως ήταν μέγας γενοκτονικός σφαγέας. Τέσ-παντ, άσε μην το ψάχνεις. Οι Ούκα λοιπόν από κει κατεβήκαν μέχρις Πάναμα, σίγουρα πρώτοι ξένοι που εμφανιστήκαν στα πέριξ, και βρήκαν και την δεύτερη μεγάλη θάλασσα μπροστά τους και είπαν «Ούφ. Πάλι τα ίδια; Πάμε πίσω, πού θα βρούμε καλύτερα, γαμώ τον Laponga» (αυτός ήταν τότες ένας πονηρός θεός τους, όπως ας πούμε ο Λόκι των Βάικινγκς).

Τελικά τη στήσαν στα απρόσιτα όρη της Βόρειας Sierra Madre και είχαν άριστες

σχέσεις με τούς Turamaros και δεν τούς ενοχλούσε κανείς, ούτε πρώτα οι Ισπανοί, ούτε κι οι επόμενοι Μεξικάνοι γιατί δεν είχαν ιντερέσο. Ούτε χρυσάφικα είχαν οι Ούκα ούτε οι βουνοκορφές εκεί που ήτανε μπορούσαν να έχουν μάλαμα αφού και τα ξοανά τους ακόμα ήταν από κορμούς και κλαριά—όπως είχαν δει με τα μάτια τους, κρυμμένοι μέσα σε χαμόκλαδα, κάποιοι σταλμένοι λευκοί σπιούνοι. Με τους ξυπόλυτους Turamaros—άσσους στο τρέξιμο πάνω-κάτω στα κατσάβραχα—εγίνανε κι αυτοί, με το πέρασμα των γενεών και των αιώνων, ικανότατοι και στα τρεξίματα και στις ατέλειωτες πορείες, πάντα ξυπολυταριό.

Έτσι, όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου (όχι πλήρωμα-τσούρμιο πειρατών ή άλλων ναυτών αλλά πλήρωμα-γέμισμα), δηλαδή πέρασαν ακόμα και αιώνες στην περίπτωση, και ήρθεν ο καιρός. Τότε λοιπόν ακούστηκε απ' τα ταμ-ταμ και τα σήματα καπνού πως κάτι άλλοι, ασπρουλιάρηδες, με καινούργια ανώμαλα μαστορέματα,

είχαν στηθεί στις βόρειες και τις κάτω μεριές κι έτσι οι Ούκα, μαζί με τούς αιώνιους σύμμαχους και κολλητούς τους Turamaros, αρχίσανε να ενεργοποιούνται στις επιδρομές, μέχρις και βόρεια του Rio Grande αργότερα, με πλιάτσικα και αρκετές σφαγές και διαφεύγαν, τρέχοντας σχεδόν συνέχεια κι ύστερα περπατώντας κατ'οριζών, πίσω για τα βουνά τους. Άντε να τούς βρουν μετά οι Μεξικάνοι κι οι gringos. Αυτό το «gringos» που λες, μερικοί λένε πως βγήκε απ' το «Griego», δηλαδή Έλληνας. Τάχατις πως παλιά ήταν και κάτι Γρεκοί με τους Σπανιόλους! (Δηλαδή πάλι Έλληνες, ρε παιδί μου; Άσε.) Άλογα δεν είχαν αν και μπορούσαν εύκολα να έχουν, κλέβοντας από Μεξικάνους. Τούς φτάναν τα ποδάργια τους. Τι να κάνουν στ'άλογα (Ομέρ Βρυώνη, που λέει ο λόγος) στα κορφοβούνια; Κι αν κλέβανε, πού θα τα φύλαγαν να τα φροντίζουν; Σε λιβάδια; Θα τα 'βρισκαν οι Αμερικάνοι με εισβολές και θα τους γενοκτονούσαν ολουνούς τους, άντρες, γυναίκες, παιδιά, μωρά, γέρους και γρέτζες—όπως κάκανε τακτικά στους Ινδιάνους στα βόρεια, όλα αυτά τα σκουπίδια κι αποβράσματα απ' την Ευρώπη. Ενώ τώρα δεν υπήρχε κοιλάδα με αγέλες άλογα, όπου θα 'ταν εύκολο να εντοπιστούν.

Κάποτες λοιπόν, το 1922, δύο Αμερικάνοι με φωτογραφική μηχανή, πέτυχαν τυχαία μίαν ομάδα απομακρυσμένων κυνηγών και τράβηξαν μίαν φωτογραφίαν ισταντανέ πριν τους αρπάξουν και τους πετσοκόψουν οι Ούκα. Έλα, ντε. Μετά από κανά χρόνο ήρθεν εκεί γύρω ομάδα Texas Rangers, λόγω παραπόνων συγγενών, να βρούν τι απογίναν οι δυο κι από δω κι από κει μάθαν που 'χαν κατευθυνθεί εκείνοι

και ψάχνοντας μέρες τα μονοπάτια πέσαν στο μέρος που ήσαντε τ' απομεινάρια των δυο, φαγωμένα απ' τα coyotes κι απ' τα κόκκινα μερμήγκια και δίπλα τους σε κάτι χόρτα ήταν κι η κάμερα. Θάψαν τα κουφάρια και πίσω στο Τέξας εκτυπώσαν το φιλμ (ασπρόμαυρο) που είχε μόνο μίαν πόζα που έδειχνε στην αράδα τούς Ούκα τσαντισμένους και δίνει μίαν εικόνα τού τι είδους πράματα πλιατσικολογούσανε γενικά οι τρελο-αραπάδες. Δηλαδή κατά το πλείστον φανταχτερές ταμπέλες που φτιάχναν σε ασπίδες και ποιός ξέρει τι άλλες σαχλαμάρες είχαν μαζέψει. Τα λημέρια των Αφρικάνων δεν ρισκάρισαν να τα βρούνε. Δηλώθηκε αυτό που τώρα το ονοματίζουνε επισήμως «cold cases».

Δια να μην πολυλογούμεν, αυτό το φιλμ με την μίαν πόζα το ήβρε τελικά ένας καλλιτέχνης τού Mad (ένα τρελαμένο comic book που 'χε αρχίσει να βγαίνει εκείνον τον καιρό) εκεί που σκάλιζε γενικά στις διακοπές του, σ' ένα μουσειακόν αρχεόν στο Texas. Μαζί ήταν και κάποιο κιτρινιασμένο ημερολόγιο απ' το 1931 συνταγμένο πρόχειρα από κάποιον—σίγουρα μονόχνοτο—ανθρωπολόγο που έγραφε για μιά περιπλάνησή του απηλά στή Σιέρρα όπου ένα δειλινό σε ερημιά, βρέθηκε φάτσα με μιά μεγάλη φαμίλια Ούκα γύρω από δυο φωτιές να τρώνε στη γη κι αυτοί τον είδαν με καλό μάτι, έτσι μπαϊλντισμένος και χαζοντημένος που ήταν και αυτοί είχαν ειρηνέψει με τον καιρό και τελικά κόλλησε με τη φυλή κι έμεινε μαζί τους

πολλούς μήνες κι άκουσε κι έγραψε πολλά για την ιστορία και τις πίστες τους και όλα τα σημείωνε στο τεφτέρι του. Αυτός απόθανε στο San Antonio πριν από χρόνια, το 1944. Ο καλλιτέχνης προμηθεύτηκε σε φωτοκόπιες τη φωτογραφία με τούς αγριεμένους και το τεφτέρι του ανθρωπολόγου ολόκληρο (τρία ντόλλαρς κι εξήντα σέντσια για το σέρβις) αλλά δεν τού χρειάστηκε στη δουλειά του τελικά, μόνον εικονογράφησε άσχετη ιστορία με τον Τάρζαν ("Melvin of the Apes", τεύχος Mad # 6, 1952) όπου έμπασε στα καρεδάκια της ιστορίας κι ένα σχέδιο του απ' το φωτο-καρέ με τους Ούκα αραδιασμένους. Αυτό το «Χούγκα-Μπούγκα» που τούς έβαλε να λένε όλοι, το θυμόταν απ' το ημερολόγιο τού αποθαμένου ότι θα πει κάτι σαν «Σάς έχουμε χεσμένους». Μοντάρισε δε, για πλάκα, κι έναν Ούκα στους από πίσω να έχει φωτογραφική και να τραβάει τούς φωτογραφίζοντες. Χά-χά.

Αυτά όλα τα πληροφοριακά βγαίνουν απ' το μπλοκάκι τού περιπλα-

νόμενου ανθρωπολόγου που τον συμπάθησαν τότες οι Ούκα κι έγινε κολλητός τους για μήνες, άνοιξη και θέρος. Αλλά, όπως σου γράφω παραπάνω, δεν νοιάστηκε τότες γι' αυτά ο καλλιτέχνης τού Mad. Αργότερα όμως, στα 70ς πλέον, άλλος κάποιος, ιστοριοδίφης αυτός, που ετοιμάζε βιβλίο για τους Turamaros, αγόρασε ολόκληρο το φωτοαντίγραφο τού τεφτεριού απ' τον καλλιτέχνη, που τότε ήταν αρκετά γέρος κι ήταν «Δει γαρ χρημάτων, ω άνδρες Αθηναίοι» (για 500 ντόλλαρς, λίγα) και τό 'βαλε σχεδόν λέξη προς λέξη, (ολάκερο μεγάλο κεφάλαιο!) στο βιβλίο του που πούλησε καλά.

Προσφάτως όμως φίλε μου, με τόν τεχνολογικό «πολιτισμό», έχουν μολυνθεί ακόμα και οι Ooka-bolaronga που πλέον μένουν σε δυο χωριά με πλίνθινες παράγκες και φοράνε πανταλόνια (και φρουστάνια οι γυναίκες) και, μη διαθέτοντας ψυχολογικά ανασταλτικά στο ανοσοποιητικό τους, έχουν πια υποκύψει με τα μούτρα και στα εργαλεία της τεχνολογίας τού διαόλου και ειδικά στα η-μαίλια, και τουίτσερς και όλοι είναι μέλη τού τελείως σατανικού *Μουτροτέφτερου* (Φέσι-μπουκ) ή και *Φακελλάδικο* κατά μερικούς. Έτσι πάσανε κι αυτοί. Σαναλέμε καταντήσαν μοδέρνοι «άγριοι», σαν τις μάζες των «πολιτισμένων» με τα ξυποτηλέφωνα και τα τέτοια, που τραβάνε σέλφια τον εαυτούλην τους μέρα νύχτα, άντρες και γυναίκες. Πρώτα οι Ούκα ήταν απλοί, σωστοί ιθαγενείς που λέει ο λόγος. Τώρα το συζητάνε ν' ανοίξουν και Καζινό στις ψηλές ραχούλες, φίλε μου. Έλα, ντε!

Πάνος Κουτρομπούσης

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για να μεγαλώσει άμεσα η τρύπα από όπου πίνεις, στα πλαστικά καπάκια των καφέδων)

Ο ΝΙΚΟΣ ΦΙΛΗΣ ΕΝΩ ΑΚΟΥΓΕ ΤΟΝ ΠΑΝΟ ΚΑΜΜΕΝΟ
ΝΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΑΛΕΙ «ΣΥΝΤΡΟΦΟ»...

Αποκάλυψη: ο πραγματικός λόγος που ο Νίκος Φίλης αντιλήφθηκε μόλις τώρα ότι συγκυβερνά με τον Πάνο Καμμένο

ΣΑΝ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΠΑΛΕΥΕΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΔΝΤ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ...

Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος εκμεταλλεύεται τις απόκριες για να υψώσει τείχος στους δανειστές

Όχι, δεν είναι τυχαίο που ο ΣΥΡΙΖΑ την ώρα που γίνεται η αξιολόγηση στρέφεται προς την αντιπολίτευση με το ερώτημα «εσείς δηλαδή τι θα κάνετε;»...

● Απλώς είναι τόσο μπροστά από την εποχή του που ήδη άρχισε να κάνει αντιπολίτευση στην επόμενη κυβέρνηση.

● Αυτά συμβαίνουν όταν είσαι τόσο πολύ αφιερωμένος στην κατάκτηση του διαστήματος: καταργείται ο χωροχρόνος.

Τι χρησιμότητα έχει να δηλώνει ο Πάνος Καμμένος «κεντρώος», όταν δεν υπάρχει αντίστοιχη στολή για να το αποδείξει;

Πάντως δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε τις σοβαρές προσπάθειες που καταβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ να προσεγγίσει το ΠΑΣΟΚ...

● Μέχρι και ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, ας πούμε, εγκατέλειψε το κόκκινο σακίδιο και άρχισε να εμφανίζεται με δερμάτινο τσαντάκι «προपाσοκικής περιόδου».

Η επίδραση που έχουν στο γυναικείο πληθυσμό της Αθήνας οι ορεσίβιοι αγρότες από την Κρήτη, είναι γνωστός...

● Επίσης είναι γνωστό ότι στις 8 Μαρτίου πολλές επιλέγουν να γιορτάσουν την Ημέρα της Γυναίκας βγαίνοντας μόνες με τις φίλες τους...

● Ε, είναι τυχαίο ότι οι αγρότες από την Κρήτη διάλεξαν αυτή ακριβώς τη μέρα να έρθουν στην Αθήνα για να διαμαρτυρηθούν;

Εντάξει, ουδείς αναντικατάστατος... Αλλά όταν ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος έλεγε

ότι «και οι ακραίες ρατσιστικές θέσεις κάποιων ιερέων χρειάζονται γιατί εκπροσωπούν κι αυτοί κάποιο κόσμο», τώρα που παραιτείται ο Αμβρόσιος δεν θα πρέπει να βρει κάποιον αντίστοιχο για να μη χαθεί το κοινό;

Έστω λοιπόν ότι υπάρχει έστω και ένας που μόλις είδε το video με τα στελέχη της Χρυσής Αυγής να χαιρετούν ναζιστικά τη σβάστικα και να υμνούν τον Χίτλερ έπεσε από τα σύννεφα γιατί συνειδητοποίησε ότι πρόκειται για ναζιστές...

● Αυτός ο τύπος σε πιο κόμμα έχει ελπίδα να πάει μετά, αν όχι στον Αρτέμη Σώρρα;

Εδώ που τα λέμε, η Τσικνοπέμπτη είναι μια θαυμάσια ευκαιρία για όσους αγανάκτησαν με τη μαζική κρεατοφαγία της Μεγάλης Παρασκευής...

● Γιατί μπορούν για αντίποινα να οργανώσουν μια βραδιά αποκλειστικά με νηστίσιμα... Για να μάθουν οι άπιστοι.

Και να δεις τελικά που όλο αυτό το πλεόνασμα που θα δημιουργηθεί από τη φορολογία ακόμα και του αέρα, θα εξανεμιστεί για να γίνει πραγματικότητα η ελληνική NASA...

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

1 Ευκλείδης Τσακαλώτος

«Το ΔΝΤ χρησιμοποιεί το πλεόνασμα του 2019 για να μας σπρώξει σε ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ για αφορολόγητο και συνταξιοδοτικό»

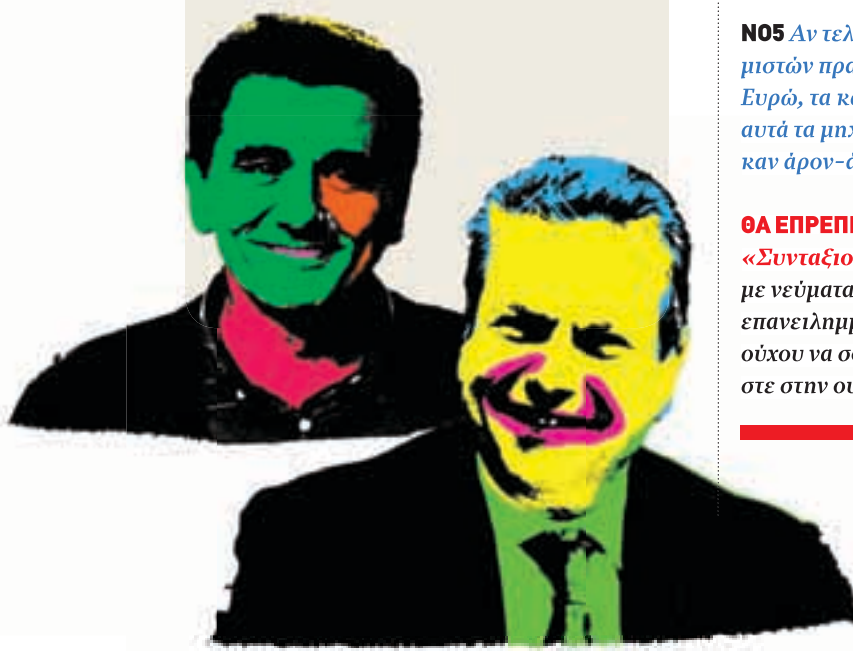
Μετάφραση

Αν ταυτίσω τις μεταρρυθμίσεις με τα εισπρακτικά μέτρα τότε οι πελάτες μου θα είναι ευχαριστημένοι όταν δεν αλλάζει τίποτα.

2 Τάσος Πετρόπουλος

«Να είναι προσεκτικοί όσοι μπαίνουν στο παιχνίδι δολοφονίας χαρακτήρων»

Μετάφραση Αφού ο χαρακτήρας μου είναι αυτός που λέει όλα αυτά για την ευγνωμοσύνη των ελεύθερων επαγγελματιών, όποιος τα αμφισβητεί θέλει να τον δολοφονήσει, έτσι δεν είναι;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

N01 Αφού ο Τάσος Πετρόπουλος αντιμετωπίζει τέτοια επιδοκιμασία και ευγνωμοσύνη από τους ασφαλισμένους για τα νέα μέτρα του ασφαλιστικού, γιατί έσπευσε να αναστείλει την εφαρμογή τους με νέα εγκύκλιο;

N02 Τι σχέδιο δράσης έχει η Ουρανία Μιχαλολιάκου στην περίπτωση που κάποιος Έλληνας που ψάχνει στα σκουπίδια (άρα του συμπαρίσταται...) τυχαίνει να είναι και gay (άρα θέλει να τον πλακώσει);

N03 Πώς θα ξεχωρίζουν οι παίκτες στο Survivor, αφού όλοι σχεδόν έχουν παρόμοια τατουάζ και μούσι;

N04 Δηλαδή είναι τυχαίο ότι μόλις άρχισε η συζήτηση για την ανάγκη παραγγελίας νέων πολεμικών αεροπλάνων εμφανίζονται καθημερινά στα κανάλια βετεράνοι που μιλάνε για τα Ίμια;

N05 Αν τελικά γίνουν τα όνειρα των δραμιστών πραγματικότητα και φύγουμε από το Ευρώ, τα καταστήματα τι θα τα κάνουν όλα αυτά τα μηχανήματα POS που προμηθεύτηκαν άρον-άρον;

ΘΑ ΕΠΙΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Συνταξιοκοκατάφραση» Το να απαντάς με νεύματα και κινήσεις του κεφαλιού στις επανειλημμένες προσπάθειες ενός συνταξιούχου να σου πιάσει κουβέντα, ενώ βρίσκεστε στην ουρά αναμονής. ●

Τι κρατάω από το παρελθόν και τι πετάω

Τον Στάθη Καλύβα τον γνώρισα πολύ πρόσφατα σε ένα φιλικό σπίτι. Μόλις μας σύστησαν η πρώτη ερώτηση που μου βγήκε αυθόρμητα ήταν «*πώς γίνεται να γράφεις για τόσο δυσάρεστες πολιτικο-κοινωνικές καταστάσεις και να παραμένεις αισιόδοξος;*» Η απάντησή του ήταν «*είναι απλό, γίνεται γιατί μένω έξω*».

Το να μένεις έξω βέβαια, και να γράφεις για τα προβλήματα της χώρας σου, μπορεί να έχει δύο εκ διαμέτρου αντίθετα αποτελέσματα: να είσαι εντελώς εκτός πραγματικότητας ή να βλέπεις πιο καθαρά τη μεγάλη εικόνα. Μέχρι τη στιγμή που συναντηθήκαμε είχα διαβάσει, αποσπασματικά ομολογώ, το «*Καταστροφές και θρίαμβοι*», τα «*Εμφύλια πάθη*» και διάφορα άρθρα του. Στην περίπτωση του πιστεύω, ή θέλω να πιστεύω, πως συμβαίνει το δεύτερο: Ο Στάθης Καλύβας βλέπει από απόσταση τη μεγάλη εικόνα πιο καθαρά από εμάς που βράζουμε μέσα στο καζάνι της κρίσης τα τελευταία 7 χρόνια. Δέχθηκα λοιπόν την πρόσκλησή του να μιλήσω στην παρουσίαση του νέου του βιβλίου με χαρά και κάποια αμηχανία. Αμηχανία γιατί νιώθω άβολα στο ρόλο του ομιλητή και γενικώς σε οποιοδήποτε δημόσιο ρόλο χωρίς την κιθάρα μου. Και χαρά γιατί έχω μια ευκαιρία να τον ευχαριστήσω σαν ένας αναγνώστης που αναζητά μέσα από τις αγωνίες και τις αμφιβολίες του μια στοιχειώδη αυτογνωσία. Προσωπική και εθνική. Και τα κείμενά του με έχουν βοηθήσει σε αυτή την αναζήτηση με έναν τρόπο οδυνηρό, όπως σε βοηθά ένας καλός ψυχοθεραπευτής που δεν σε χαϊδεύει αλλά ούτε σε απελπίζει.

Ανήκω στην πρώτη γενιά της μεταπολίτευσης. Προσπάθησα μέσα από τα τραγούδια μου να διηγηθώ την ιστορία της γενιάς μου, όπως κάνει κάθε τραγουδοποιός σε κάθε χώρα και εποχή. Και η γενιά μου ήταν η πρώτη που ανακάλυψε τη μαγική συνταγή για να έχεις και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Να κατανalώνεις σαν καπιταλιστής και να μιλάς σαν μαρξιστής. Να ζεις πλουσιοπάροχα με δανεικά καταγγέλλοντας το δανειστή σου. Και τώρα τελευταία, να έχεις τα ευρώ σου στην Ευρώπη και να διαφημίζεις τη δραχμή. Πιστεύω πως εκεί, στη διγλωσσία και τον κυνισμό της δεκαετίας του '80, βρίσκονται οι ρίζες του δηλητηριώδους φυτού που άνθισε στις μέρες μας. Ήταν η νοοτροπία αυτής της γενιάς που εξελίχθηκε σε εθνική ιδεολογία. Προσπάθησα να την περιγράψω με ένα στίχο: αντάρτες της πορδής με τα λεφτά του μπαμπά.

Ο Καλύβας περιγράφει την εποχή με τα δικά του λόγια στο κεφάλαιο «*Αιτίες και δυναμικές της κρίσης*»: «*Λίγες έννοιες έχουν εξευτελιστεί όσο η "προοδευτικότητα", που κατάντησε συνώνυμο της απόλυτης υποκρισίας. Ο αδιάλλακτος αγώνας για τη μεγέθυνση των πιο απίθανων κερκτημένων και την αναπαραγωγή της μετρι-*

Ο Νίκος Πορτοκάλογλου μιλάει για το βιβλίο του Στάθη Ν. Καλύβα

ότητας και της αναξιοκρατίας είχε σημαία του την πρόοδο».

Στην αρχή της κρίσης η κρυφή μου ελπίδα ήταν πως αυτή η ανώμαλη προσγείωση στην πραγματικότητα θα μας οδηγούσε διά της βίας σε μια ενηλικίωση. Μια σκληρή ματιά στον καθρέφτη, μια μετάνοια, μια αλλαγή πλεύσης. Ένα restart. Για να συμβούν όλα αυτά όμως υπάρχει μια απλή και δύσκολη προϋπόθεση: να ψάξεις και να παραδεχτείς τα λάθη σου. Προσωπικά έχω περάσει δύο μεγάλες κρίσεις στη ζωή μου, μία λίγο μετά τα τριάντα και μία γύρω στα πενήντα. Και στις δύο περιπτώσεις προσπάθησα να πείσω τον εαυτό μου πως έφταιγαν η κοινωνία, οι δισκογραφικές εταιρείες, οι γυναίκες, οι φίλοι ή το άσχετο κοινό που δεν καταλαβαίνει τα μεγαλοφυές μου έργα, αλλά δεν τα κατάφερα. Κι έτσι αναγκάστηκα με βαριά καρδιά να ρίξω την ευθύνη σε μένα. Να ζητήσω βοήθεια και να ψάξω τα λάθη μου. Να βρω τι πήγε στραβά και να αποφασίσω τι κρατάω από το παρελθόν και τι πετάω. Να ξαναδώ δηλαδή ποιος είμαι, πού είμαι και πού πάω. Όπως καταλαβαίνετε, μιλάω για ψυχοθεραπεία. Αυτό ήλπιζα πως θα μας συμβεί και σε συλλογικό επίπεδο. Και πιστεύω ακράδαντα πως αν είχαμε μια γενναία πολιτική και πνευματική ηγεσία, που κρατούσε στάση αυτοκριτικής και συναίνεσης μπροστά στην

καταστροφή, ο κόσμος θα ακολουθούσε. Με βαριά καρδιά, αλλά θα ακολουθούσε. Εδώ όμως ήρθε ο αδιάτακτος, χυδαίος λαϊκισμός να μας αθωώσει. Και να χάσουμε αυτή την πολύτιμη ευκαιρία να αλλάξουμε. Πολιτικοί όλων των κομμάτων, δημοσιογράφοι και καλλιτέχνες, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, ήρθαν να μας καθυποχάσουν πως εμείς, ο αθώος λαός, δεν φταίμε σε τίποτα. Για όλα φταίνε οι άλλοι. Και πούλησαν αγανάκτηση και καταγγελία και διχασμό με τον πιο ιδιότελη και κυνικό τρόπο. Και όσοι αντιστάθηκαν σ' αυτό ήταν βέβαια προδότες, δοσίλογοι και γερμανοτσολιάδες. Ήταν με τους άλλους. Και όπως λέει ο Αρκάς, σε αυτή τη χώρα έχει γίνει πολύ επικίνδυνο να είσαι με τους άλλους... όποιο κι αν είναι αυτοί. Και κάπως έτσι επικράτησε η παράνοια. Και περνάμε από τον Αρκά στον Νίτσε που είπε το εξής: Η παράνοια σε άτομα είναι σχετικά σπάνια. Σε ομάδες, κόμματα, έθνη και εποχές είναι ο κανόνας.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το παρανοϊκό σκηνικό, ο Καλύβας αρθρογραφεί τακτικά, αναλύει το παρελθόν και το παρόν μας και προσπαθεί να διακρίνει μια αχτίδα στο μέλλον μας. Και βέβαια, όπως και τόσοι άλλοι

που αμφισβητούν τα αριστερά στερεότυπα της μεταπολίτευσης, στιγματίζεται ως ανάλγητος νεοφιλελεύθερος. Και ακριβώς επειδή είναι και ένας περιζήτητος πολιτικός επιστήμονας και καθηγητής στο εξωτερικό, δηλαδή ένας άριστος, είναι και ύποπτος. Σε άλλες εποχές, ως καθηγητής στο Yale, θα ήταν σίγουρα πράκτορας των Αμερικανών, αλλά τη γλίτωσε, γιατί τώρα ο εχθρός είναι οι Γερμανοί. Παρ' όλα αυτά αυτός παραμένει ένας νηφάλιος και επίμονος παρατηρητής. Μας παρατηρεί από μακριά αλλά και από μέσα. Και δεν παύει να βάζει το ίδιο υπαρξιακό ερώτημα χωρίς προκαταλήψεις και ιδεοληψίες: *Πού είμαστε και που πάμε;* Εδώ έχουμε τη συλλογή αυτών των κειμένων και μια δημιουργική ταξινόμησή τους όχι χρονολογική αλλά θεματική. Ξαναδιαβάζοντας τα άρθρα όλης της επτα-

ετίας 2009-2016 έχεις την ευκαιρία ενός απολογισμού όλων αυτών

που ζήσαμε και ενός αναστοχασμού. Ομολογώ πως κάποια βράδια μου έπεφτε πολύ βαρύ να ξαναδιαβάζω άρθρα του '12, του '14 ή του '15 και να βιώνω ξανά το θυμό και την κατάθλιψη της κάθε περιόδου. Όμως η γραφή του Καλύβα έχει πολλές αρετές: είναι απλή, ακριβής και άμεση χωρίς καμία επίδειξη γνώσεων και επιστημοσύνης και όπως είπα στην αρχή, ενώ περιγράφει ζοφερές καταστάσεις, αντιστέκεται στην απελπισία και το μηδενισμό. Ένα σύντομο παράδειγμα από ένα κείμενο του '15: «*Φοβάμαι πως πλησιάζουμε επικίνδυνα στο ενδεχόμενο η εμπειρία της κρίσης να μεταλλάσσει ριζικά το χαρακτήρα μας ως έθνος. Ο κίνδυνος είναι δηλαδή να κυριαρχήσει ένας συνδυασμός δομικής απογοήτευσης και απόλυτης παραίτησης. Το παράδειγμα των μετακομμουνιστικών χωρών που δεν κατάφεραν να ξεφύγουν από το τέλμα, μας δίνει ένα μέτρο του τι περίπου είναι αυτό στο οποίο θα μπορούσαμε να μοιάσουμε: γκρίζες, γερασμένες, παρακμιακές, ουσιαστικά νεκρές κοινωνίες, που αποπνέουν μια οσμή αποσύνθεσης. Ελπίζω ολόψυχα τα πράγματα να μην είναι έτσι. Πως, ας πούμε, η ζωοδότρα δύναμη του ήλιου και της θάλασσας της Ελλάδας είναι τέτοια που θα μπορέσει να λειτουργήσει ως αντίβαρο στην τάση αυτή*». Είναι ένας αμετανόητος ορθολογιστής που όμως αφήνει και ένα παραθυράκι ανοιχτό στο θαύμα. Και επειδή κι εγώ σε όλη μου τη ζωή προσπαθώ να συνδυάσω τη λογική με το συναίσθημα, τον ορθολογισμό στην πολιτική με την πίστη στο θαύμα της ανάστασης στη ζωή και στην τέχνη, θα κλείσω με ένα στίχο του Χαλίλ Γκιμπράν αφιερωμένο στον Στάθη: «*Κι αν ο χειμώνας έλεγε πως στην καρδιά του κρύβει μια άνοιξη, ποιος θα τον πίστευε;*»

**Το κείμενο της ομιλίας του Ν.Π. στην παρουσίαση του βιβλίου στο Public (8/2)*

***Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο*

Όταν η «Οικουμενική» στοιχειώνει το Μαξίμου

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Το λάθος, ή το έγκλημα, ξεκινά από τη διαπίστωση ότι η ηγετική ομάδα στο Μαξίμου και το κόμμα πάσχουν από ανίατη άγνοια κινδύνου. Αν κανείς προσθέσει μία δόση παθολογικού ερασιτεχνισμού και δύο δόσεις βαλκανικής κουτοπονιρίας, καταλήγει στο εκρηκτικό κοκτέιλ. Η κυβέρνηση έμεινε από ιδεολογικά καύσιμα. Το Μαξίμου υποχρεώνεται σε ανακύκλωση φθαρμένου επικοινωνιακού υλικού. Το κόμμα αντιλαμβάνεται την άμεση προοπτική εξοστρακισμού από τη γλυκιά απόλαυση της εξουσίας και μεταξύ «Πασκάλ και Μπρούκνερ» (προκαλούν και τη συμμόνια λόγω ανοησίας) τοποθετεί τον παροπλισμένο Νίκο Φίλη σε ρόλο «εξομολογητή». Διότι, βρε αδερφέ, πρέπει να διασφαλιστεί και κάποια ελπίδα. Ικμάδα έστω ελπίδας για το κολασμένο, εφεξής, αύριο της Αριστεράς.

Ελλάδα έπρεπε να μείνει και να παραμείνει εκτός της «μάχης» των Βουβαλιών και στις δύο εξελισσόμενες φάσεις της. Η πρώτη αφορά το μείζον. Τον πόλεμο μεταξύ Αμερικής και Γερμανίας για το Ευρώ και την ΕΕ. Η δεύτερη αφορά τις εσωτερικές ανισορροπίες εντός της Ευρώπης, όπως αυτές αναδεικνύονται διά μέσου των εκλογικών αναμετρήσεων σε Ολλανδία, Γαλλία και Γερμανία (προς το παρόν, διότι η Ιταλία караδοκεί). Από τη στιγμή που το ελληνικό ζήτημα κατέστη μέρος του προβλήματος η κατάσταση ξέφυγε από κάθε έλεγχο.

Πρέπει να θεωρείται ως απολύτως σίγουρο πως μερίδα κυβερνητικών παραγόντων, αν όχι ο ίδιος ο πρωθυπουργός, έπεσαν θύματα μίας αμφιλεγόμενης «φιλολογίας» περί της θέσης της Ελλάδος στην επερχόμενη Νέα Τάξη (ή μη Τάξη) Πραγμάτων. Σε αυτήν δηλαδή τη φάση όπου κυριαρχούν κατά τους ειδικούς τρεις «τίτλοι». «Post Truth, Post West, Post Order». Άλλωστε αυτή είναι και η κυρίαρχη θεματολογία στην προσεχή σύνοδο του Μονάχου για την Ασφάλεια, όπως αποκαλύπτει με ανατριχιαστική ακρίβεια η «DW». Υφίστανται ενδείξεις, κάτι παραπάνω από αποχρώσεις, ως προς την «πληροφόρηση» και «κατανόηση» κυβερνητικών παραγόντων σχετικά με τις πέραν του Ατλαντικού σκέψεις περί της θέσης της Ελλάδας σε αυτή τη «Νέα Ανακατάταξη». Άλλωστε, ως γνωστόν, στη χώρα αυτή δεν υπάρχουν μυστικά. Δεν υπήρξαν ποτέ.

Ας μην αιφνιδιάζεται λοιπόν ο πολίτης από ορισμένες «out of the blue» τοποθετήσεις κύκλων ή και προσώπων του κυβερνητικού και όχι μόνον χώρου περί «ευρώ», «GREXIT», «Δραχμής» και άλλων ηρωικών και νένθιμων συμπερασμάτων ή προσδοκιών. Κάποιοι «παίζουν μπάλα» για λογαρια-

σμό τρίτων ή και τέταρτων οι οποίοι δεν εμφανίζονται. Κάποιοι λοιπόν πίστεψαν πως σε αυτό το γιγαντιαίο για το ελληνικό μπόι παιχνίδι θα μπορούσαν να διαδραματίσουν ρόλο, ακόμη και να διεκδικήσουν συγκεκριμένες αποστολές. Λάθος μέγα. Ο μικρομεγαλισμός του ελληνικού πολιτικού προσωπικού κινούνταν ανέκαθεν εκτός πραγματικότητας.

Τώρα που τα πράγματα αγρίεψαν και η στενωπός φαντάζει αδιαπέραστη, τώρα λοιπόν αντιλαμβάνονται οι φωστήρες πως το ελληνικό πρόβλημα είναι ζήτημα εικοσαετίας, πως η μεταρρύθμιση του ελληνικού βαλτότοπου θα είναι επώδυνη, μακροχρόνια και εν πολλοίς ανελέητη. Οπότε χρειάζονται συναινέσεις. Με ή χωρίς ευρώ, με ή χωρίς δολάριο, με ή χωρίς δραχμή, η χώρα αυτή για να υπάρξει στη διεθνή κατανομή εργασίας, με λίγα λόγια για να καταστεί ανταγωνιστική, χρειάζεται να ισοπεδώσει τον εαυτό της και κατόπιν να χτίσει πάνω στα συντρίμια της.

Η κουβέντα που άρχισε

Προκαλεί ενδιαφέρον η «φιλολογία» περί αναπροσανατολισμού του κυβερνητικού σχήματος και η «φιγеноποίηση» Καμμένου διά χειρός Κουμουνδούρου με στόχο τον αφύσικο γάμο με το υβρίδιο της Φώφης. Ναι, η μόνη διαφορά μεταξύ ζώου και ανθρώπου είναι η διαστροφή.

Με αυτή την παραδοχή πορευόμαστε. Ο Νίκος Φίλης ήταν από νεαρό παιδί απολύτως πιστός στον κομματικό μηχανισμό. Επί εποχής Παρτσαλίδη ακόμη, αν δεν απατά η μνήμη. Ποτέ δεν παρεκτράπηκε. Γιατί να το πράξει σήμερα; Θα ήταν πρωτοφανές. Όταν λοιπόν παρεμβαίνει στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ με τον τρόπο και το ύφος που γνωρίζουμε, μάλλον εκτελεί αποστολή. Κομματική αποστολή.

Λίγες ημέρες πριν ο κ. Τσίπρας παρεβρέθη σε εκδήλωση παρουσίασης βιβλίου, όπου εις εκ των προσώπων του πάνελ ήταν ο κ. Κουβέλης. Την ίδια στιγμή, ο εξ απορρήτων φίλος και διαχρονικός σύντροφος του κ. Κουβέλη, Σταμάτης Μαλέλης, δημοσίευε στην «Εφημερίδα των Συντακτών», κοίτα να δεις τώρα, απόψεις περί ανάγκης συνεύρεσης του ΣΥΡΙΖΑ με τη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Τυχαίο; Καλλωπισμένη η παρέμβαση τοιου-

τοτρόπως, ώστε να φαίνεται ως κραυγή αγωνίας για το μέλλον της Κεντροαριστεράς, η πρόταση αυτή συνίσταται στο εξής παράδοξο. Την ανασύσταση του πυρήνα της Ανανεωτική Αριστεράς (Μιχάλη, Ξύπνα, έχουν τρελαθεί) που είτε διέφυγε, είτε παραμένει στον ΣΥΡΙΖΑ, είτε έχει πάει σπίτι της. Πρόκειται για μία απλή «αρλούμπα» ή αντιθέτως απηχεί τις σκέψεις για τη διεύρυνση ενός κυβερνητικού σχήματος υπό την παρούσα Βουλή προκειμένου να αποτραπεί το πλήρες ναυάγιο του «πρώτη φορά Αριστερά» και προσωπικά πια, της ηγετικής ομάδας του Μαξίμου; Ακόμη περισσότερο. Μήπως αντιλαμβάνεται εσχάτως το σύστημα της αριστερής τάχα μου εξουσίας πως η εξελισσόμενη διατλαντική μάχη και οι εκλογικές αναμετρήσεις στην ατμομηχανή της Ευρώπης καθιστούν τη θέση της Ελλάδας μη διαχειρίσιμη, οπότε χρειάζεται διεύρυνση της κοινωνικής και πολιτικής βάσης του συστήματος εξουσίας;

Κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει επακριβώς τις λεπτομέρειες της συνομιλίας Μέρκελ - Μπτσότσάκη στο Βερολίνο. Ωστόσο μπορεί κανείς να αναπαράξει με ακρίβεια την τοποθέτηση του κ. Σουλτς, υποψηφίου πια Καγκελαρίου, κατά τη διάρκεια συνομιλίας του με γνωστό στέλεχος της Κεντροαριστεράς με μακρά θητεία σε ευρωπαϊκά έδρανα και συνομιλητή με διαχρονικούς γερμανικούς θεσμούς. Είχε λοιπόν

πει ο κ. Σουλτς σε ανύποπτο χρόνο «Εγώ αυτόν θα τον κάνω σοσιαλδημοκράτη», εννοώντας τον κ. Τσίπρα, χωρίς καν να αναφερθεί, έστω για τους τύπους, στην κ. Γεννηματά, ως να μην υπήρχε. Για δες καιρό που διάλεξε ο πολιτικός διαβολάκος να επανα-
ρει το σενάριο της Κεντροαριστερής προοπτικής ΣΥΡΙΖΑ και πρώην, νυν και παντοτινού ΠΑΣΟΚ και πάσης Ελλάδος κατά Βουλαρίνον το ανάγνωσμα. Πρόσχωμεν. **Α**

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΕΞΟΣΤΡΑΚΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΓΛΥΚΙΑ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ «ΠΑΣΚΑΛ ΚΑΙ ΜΠΡΟΥΚΝΕΡ» ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΤΟΝ ΠΑΡΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΝΙΚΟ ΦΙΛΗ ΣΕ ΡΟΛΟ «ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΗ»

Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι συμμαχίες του

Της ΜΙΛΕΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Την προηγούμενη εβδομάδα η «Εφημερίδα των Συντακτών» παρουσίασε με διθυραμβικά σχόλια την ομιλία του Ανδρέα Παπανδρέου στη Βουλή των Ελλήνων στις 28/7/1992, με θέμα τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Ο προφητικός χαρακτήρας καθώς και το ακαδημαϊκό και πολιτικό βάρος της ομιλίας πιστώθηκαν από την εφημερίδα χωρίς αστερίσκους και επιφυλάξεις στον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ. Λίγες μέρες αργότερα ο Ν. Φίλης, που κατατομήθηκε πρόσφατα από τον πρωθυπουργό στον ανασχηματισμό, αμφισβήτησε τη στρατηγική συμμαχιών της κυβέρνησης, δηλώνοντας ότι η συγκυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ δεν έχει νομιμοποιητική βάση.

Η συνάφεια ανάμεσα στα προαναφερόμενα γεγονότα είναι νομίζω προφανής. Ακόμη προφανέστερο είναι ότι η δημοσκοπική κατακύλα του ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί την αιτία για παρόμοιους προβληματισμούς που όλο και συχνότερα θα ακούγονται στο μέλλον. Προβληματισμοί για το ποιοι θα έπρεπε να είναι οι εγγύτεροι σύμμαχοι του ΣΥΡΙΖΑ και για το πώς το στρατήγημα για την πλαγιοκόπηση της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας θα επεκταθεί και στην εγχώρια έκφρασή της, παρότι αυτή «βρωμάει», όπως με αριστερή κομπόζη ειπώθηκε!

Είναι δεδομένο ότι η συντριπτική πλειοψηφία της εκλογικής βάσης του ΠΑΣΟΚ μετακινήθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ στις τέσσερις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις (2012, 2015). Αυτό το συγκοινωνούν με τον σκληρό πυρήνα των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ εκλογικό δοχείο ήταν και θα εξακολουθεί να είναι στο στόχαστρο των κυβερνώντων.

Η στόχευση είναι απολύτως θεμιτή πολιτικά. Αυτό που υπήρξε και εξακολουθεί να είναι αθέμιτο είναι η μέθοδος για την επίτευξή της. Δηλαδή η συνειδητή και επαναλαμβανόμενη ψευδολογία, ενώ η χώρα είναι σε εσωτερική τουλάχιστον στάση πληρωμών και ένα βήμα πριν τη χρεοκοπία. Η συνειδητή επένδυση στον εθνικό διχασμό και τη διαίρεση της κοινωνίας με όρους εμείς και αυτοί. Η υιοθέτηση του πιο ακραίου ροβεσπερικού λόγου στα ζητήματα καταπολέμησης της διαφθοράς και στη συνέχεια η επέλαση της «αριστερής» κυβερνητικής διαφθοράς. Και τέλος η στρατηγική επιλογή συμμαχιών με δυνάμεις ακραίων συντηρητικών πεποιθήσεων με τις οποίες συγκροτήθηκε ένα εθνολαϊκιστικό μέτωπο που βουλιάζει τη χώρα στο σκοτάδι και την οπισθοδρόμηση.

Πέραν των μεθοδεύσεων όμως, η ίδια η ιδεολογική και πολιτική συγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ αποκλείει την όσμωση και

συνεργασία με υγιείς σοσιαλδημοκρατικές και κεντροαριστερές δυνάμεις. Οι δυνάμεις αυτές μετά την τραυματική εμπειρία της κρίσης αρχίζουν να διατυπώνουν πλέον τον προγραμματικό τους λόγο, με τρόπο που τις απομακρύνει και, θα προσέθετα, τις προφυλάσσει από τη λαϊκίστικη δημαγωγία του ΣΥΡΙΖΑ.

Για παράδειγμα, συνιστά πλέον αδιαφιλονίκητη παραδοχή για το χώρο του δημοκρατικού κέντρου και της κεντροαριστεράς, σε αντίθεση με την πρακτική αλλά και τη ρητορική του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η προσκόλληση στον πελατειακό κρατισμό δεν μπορεί να αποτελεί σήμερα για την Ελλάδα αναπτυξιακό δρόμο. Αυτονόητες πλέον παραδοχές συνιστούν επίσης η αδήριτη ανάγκη αξιολόγησης στο δημόσιο τομέα, η μηδενική ανοχή απέναντι σε φαινόμενα ανομίας και καθημερινής βίας που από τον ΣΥΡΙΖΑ είναι πάντα καλοδεχούμενα και πάντως ανεκτά, ως μορφές κινηματικής πάλης. Η επιδίωξη της αριστείας στο χώρο της εκπαίδευσης και η σύνδεση των ερευνητικών κέντρων και των πανεπιστημίων με επιχειρήσεις με σκοπό την ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας είναι ένα ακόμη πεδίο χαώδους απόστασης.

Αντίστοιχα είναι τα ζητήματα που αποκλείουν την όσμωση και συνεργασία του ΣΥΡΙΖΑ με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Ασφαλώς προσκλήσεις απευθύνονται και φωτογραφίες βγαίνουν με τον έλληνα πρωθυπουργό επισκέπτη στις συναντήσεις του ευρωπαϊκού σοσιαλιστικού κόμματος, αλλά μέχρι εκεί. Για να μην ξεχνιόμαστε δε, αυτά γίνονται για να υπηρετήσουν ανεύθυνους εκλογικούς τακτικισμούς ευρωπαίων ηγετών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει τίποτα κοινό με τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας, του δημοκρατικού κέντρου και της κεντροαριστεράς.

Οι προτάσεις του θα είναι πάντα αποσπασματικές, ανειλικρινείς και καιροσκοπικές. Θα στερούνται βάθους, συνέπειας και σαφήνειας. Θα εξαντλούνται σε επαναστατικά τσιτάτα του παρελθόντος και σε ανέξοδες και λαϊκίστικες διακηρύξεις, ακόμη και την ώρα που η χώρα βυθίζεται.

Φαίνεται πως ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που τοποθετείται στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας, της κεντροαριστεράς, αλλά και του κέντρου, και που στο παρελθόν πλανήθηκε από τις «υποσχετικές» του ΣΥΡΙΖΑ, βλέπει σήμερα καθαρά το κρυμμένο πρόσωπο του εθνολαϊκισμού που υφάρπαξε την ψήφο του.

Και όσο και αν η αποκάλυψη αυτή συντελείται στα συντρίμια της χώρας, παραμένει ελπιδοφόρα. **Α**

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Ένας από τους καλύτερους αγώνες που γίνονται στην πόλη επιστρέφει στις 12 Μαρτίου, δίνοντας την ευκαιρία σε έμπειρους αλλά και σε νέους δρομείς να τρέξουν σε ένα πανεμόρφο περιβάλλον, στον Λυκαβηττό. Το Lycabettus Run περιλαμβάνει πέντε διαφορετικές διαδρομές: Δύο ασφάλτινες (5,5 και 11χλμ.) και δύο χωμάτινες (4,5 και 9 χλμ.), καθώς και μία σκυταλοδρομία, ενώ αφετηρία και τερματισμός θα είναι το St George Lycabettus Hotel. Όπως κάθε χρόνο, μέρος των εσόδων θα διατεθεί σε ίδρυμα ή οργανισμό κοινωνιφελούς χαρακτήρα, ενώ οι συμμετέχοντες εκτός από δίπλωμα συμμετοχής, μετάλλια και κύπελλα θα έχουν τη δυνατότητα να κερδίσουν αθλητικά παπούτσια, συνεδρίες μασάζ & spa, διανυκτερεύσεις και δείπνα στο ξενοδοχείο, συνδρομές σε γυμναστήρια και άλλα πολλά. Εγγραφές έως 1 Μαρτίου, δείτε εδώ: www.lycabettusrun.gr

SPORT EVENT

12 ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΙΟΥ

Θρα εκκίνησης: 10:00 π.μ.

Run THE HILL

ROAD | 5.5 km | 11 km
TRAIL | 4.5 km | 9 km
RELAY | 11 km (2x5.5 km)

3RD Lycabettus Run

new balance, innot, VIZI, SUPERBAR, CollaZen+, lightlife, tuwunū, ZVL, Social, SPORT 24, ATHENS, Public, seven, RELAY, MediaHub

Διασπορά: www.lycabettusrun.gr

Η ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΣΚΤ

Μια βόλτα στην ολοκαίνουργια, αρχαιότερη και πληρέστερη βιβλιοθήκη τέχνης, η οποία είναι ανοιχτή για όλους

Του Τάκη Σκριβάνου - Φωτό: Θανάσης Καρατζάς

Π

εριφερόμουν διακριτικά στους διαδρόμους της νέας βιβλιοθήκης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών. Αφού διαπίστωσα ότι οι καλλιτέχνες περπατούν μάλλον αργά, θυμήθηκα ότι όχι μόνο δεν έχω ιδέα από τέχνη, αλλά και κανένα σχετικό ταλέντο. Στο δημοτικό στη ζωγραφική μουτζούρωνα με όλα τα χρώματα μια κόλα χαρτί, καμάρωνα το αποτέλεσμα και τέλος το υπέγραφα. «Αφηρημένη τέχνη» έλεγε η δασκάλα κι έβαζε σε όλους μας δέκα. Η νέα βιβλιοθήκη της ΑΣΚΤ, η οποία είναι η αρχαιότερη και πληρέστερη βιβλιοθήκη τέχνης στην Ελλάδα, δεν μοιάζει καθόλου με τα ερείπια που αποτελούν την πρόσοψη της σχολής στην οδό Πειραιώς. Αποτέλεσμα της δουλειάς των αρχιτεκτόνων Σουζάνας και Δημήτρη Αντωνακάκη, καταλαμβάνει ένα χώρο 4.700 τ.μ. σε δύο ορόφους, με

τα υλικά που κυριαρχούν να είναι ο πωρόλιθος, το μπετόν, το ξύλο και το μάρμαρο. Διαθέτει, επίσης, διάσπαρτα μικρά αναγνωστήρια, ένα μικρό αμφιθέατρο στον πρώτο όροφο και ένα αίθριο στον πρώτο. Κινούμενος χωρίς να κάνω κιχ, και αφού περιεργάστηκα για κάμποση ώρα μια φοιτήτρια η οποία στο τέλος πέρασε από δίπλα σε να ήμουν αόρατος, έπεσε το μάτι μου σε ένα τεράστιο τόμο. Το εξώφυλλό του ήταν από δέρμα και τα φύλλα του κίτρινα. Το είχε γράψει κάποιος Γάλλος τη δεκαετία του 1870 και αυτό το αντίτυπο πρέπει να ήταν μια επανέκδοση. Προσπάθησα να τον φανταστώ: Θα ήταν πάμφθωκος και μποέμ, θα ζούσε σε μια μικρή σοφίτα του Παρισιού και όποτε έβρισκε τίποτα δανεικά θα τα έπινε στα καπηλειά. Τουλάχιστον η καταξίωση ήρθε μετά θάνατον και ο τόμος αυτός που βρισκόταν μπροστά μου ίσως κάποια ημέρα να τράβηξε την προσοχή των ζωγράφων Νίκου Κεσσανλή, Δημήτρη Μυταρά, Παναγιώτη Τέτση, κάποιων εκ των σπουδαιών εικαστικών που φοίτησαν εδώ.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΟΥ ΚΡΥΒΕΙ ΜΙΑ ΣΤΟΙΒΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

«Ξέρεις, οι εικαστικοί συνήθως λειτουργούν διαφορετικά σε μια βιβλιοθήκη. Μπαίνουν χωρίς να ψάχνουν κάτι συγκεκριμένο και μπορεί να τους τραβήξει την προσοχή οτιδήποτε, το βιβλίο που άφησε ο προηγούμενος ή ο τρόπος με τον οποίο έτυχε να δημιουργηθεί μια στοίβα από πέντε δέκα βιβλία» λέει η **Μαρίνα Κομπολύτη**, αναπληρώτρια διευθύντρια της Βιβλιοθήκης.

Η Βιβλιοθήκη, η οποία είναι προσβάσιμη για όλους αλλά δανειστική μόνο για την ακαδημαϊκή κοινότητα, διαθέτει περίπου 65.000 τίτλους βιβλίων, 410 τίτλους περιοδικών, από τα οποία τα 65 κυκλοφορούν και σήμερα, 5.000 τόμους οπτικοακουστικού υλικού κ.ά. Στην πλειονότητα της αφορά την τέχνη, αλλά καλύπτει και άλλες θεματικές ενότητες, όπως φιλοσοφία, λογοτεχνία, ποίηση, μουσική, κινηματογράφος κ.ά. Διατηρεί, ακόμη, το ιστορικό αρχείο της Σχολής από το 1867 έως το 1975, που περιλαμβάνει και τα μαθητολόγια. «Μια φορά είχε έρθει μια κυρία, η γιαγιά της οποίας πέθανε σε προχωρημένη ηλικία. Ψάχνοντας τα πράγματα της, ανακάλυψε ένα δελτίο φοίτησης της γιαγιάς, κάπου στις πρώτες δεκαετίες του 1900, και ήρθε να ψάξει. Και όντως, η γιαγιά σπούδαζε ζωγραφική στη Σχολή για τρία χρόνια. Δεν είχε πάρει πτυχίο, βρήκαμε όμως τα στοιχεία της στο μαθητολόγιο» θυμάται η κ. Κομπολύτη.

Η βιβλιοθήκη της ΑΣΚΤ έχει την αφετηρία της στις απαρχές του Σχολείου των Τεχνών, το οποίο ιδρύθηκε το 1837. Δύσκολα χρόνια και αναρωτιέται πόσοι άνθρωποι να είχαν προτεραιότητα να σπουδάσουν εικαστικά. «Αρχικός στόχος, τότε, ήταν να βγουν τεχνίτες και αρχιμάστορες για να χτίσουν την Αθήνα» λέει η κ. Κομπολύτη. Υπήρχαν, όμως, κι εκείνοι που ενδιαφέρονταν για τις τέχνες. Τότε, στα πρώτα χρόνια της Σχολής, περίπου το 1850, άρχισε να φοιτά ο σπουδαίος ζωγράφος Νικόλαος Γύζης. Μπήκε στη Σχολή ως ειδικό ταλέντο σε ηλικία 12 ετών. Λέγεται πως η τελευταία του φράση, λίγο πριν πεθάνει το 1901, ήταν: «Λοιπόν, ας ελπίζωμεν και ας ζητούμεν να είμεθα εύθυμοι!».

Η Βιβλιοθήκη και η Σχολή

- Από το 1837 και για αρκετές δεκαετίες το Σχολείο των Τεχνών διέθετε τρεις σχολές: το Σχολείον Κυριακών και Εορτών, το Σχολείον Καθημερινών των Βιομηχάνων Τεχνών και το Σχολείον Ανώτερον Καθημερινόν των Ωραίων Τεχνών. Το 1910 το Σχολείον των Καλών Τεχνών χωρίζεται διοικητικά από το Σχολείον των Βιομηχάνων Τεχνών και από το 1930 η Καλών Τεχνών αναγνωρίζεται ως ανώτατο και αυτοδιοικούμενο εκπαιδευτικό ίδρυμα και καθίσταται ισότιμη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

- Η βιβλιοθήκη, μέχρι και το 1995 στεγαζόταν σε χώρο 36 τ.μ. στο Πολυτεχνείο. Το 1977 διέθετε 10.000 τόμους βιβλίων, το 1997 οι τόμοι έγιναν 22.000 και το 2007 έφτασαν στους 42.000. Σήμερα, ξεπερνούν τους 65.000. Το παλαιότερο βιβλίο από τη συλλογή παλαιών, σπάνιων και πολύτιμων βιβλίων τέχνης, χρονολογείται στο 1684 και είναι ψηφιοποιημένο.

- Η ΑΣΚΤ μέχρι το 2002 είχε μόνο τμήμα Εικαστικών Τεχνών (ζωγραφική, χαρακτική, γλυπτική). Τότε εντάχθηκε και το τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Στο τμήμα αυτό η εισαγωγή γίνεται μέσω πανελληνίων εξετάσεων, στο τμήμα Εικαστικών μέσω εξετάσεων που διενεργεί η Σχολή κάθε Σεπτέμβριο.

- Η δημιουργία της Βιβλιοθήκης έγινε με κονδύλια από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ενώ η μετεγκατάσταση και ο εξοπλισμός του νέου κτιρίου με δωρεά του Ιδρύματος Νιάρχου. Στα εγκαίνια, στις 23 Ιανουαρίου, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, Προκόπης Παυλόπουλος τόνισε ότι «πρόκειται, δίχως την παραμικρή αμφιβολία, για τη σημαντικότερη στην Ελλάδα Βιβλιοθήκη από πλευράς καλλιτεχνικού περιεχομένου, η οποία μαζί μ' εκείνη της Εθνικής Πινακοθήκης κρύβει στα σπλάχνα της πραγματικούς καλλιτεχνικούς θησαυρούς».

Πρόσβαση: Ωρες λειτουργίας: Δευτέρα - Παρασκευή, 8.30 - 15.00. Πειραιώς 256, Αγ. Ι. Ρέντης, 210 4801204, www.library.asfa.gr

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΟ LENOVO MOTO Z ΜΕ ΤΑ MOTO MODS, ΚΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ!

Κατασκευασμένο από αλουμίνιο και ανοξείδωτο χάλυβα, το νέο Moto Z είναι εξαιρετικά ανθεκτικό και συγχρόνως τόσο λεπτό και ελαφρύ. Για την ακρίβεια, το νέο μέλος της οικογένειας Lenovo Moto είναι το πιο λεπτό premium smartphone στον κόσμο, ενώ διαθέτει κορυφαία χαρακτηριστικά και μπαταρία που με 15 λεπτά φόρτισης, σου προσφέρει έως και 6 ώρες επιπλέον χρήση. Οι φωτογραφίες είναι άψογες, ακόμα και σε συνθήκες χαμηλού φωτισμού, αφού ο οπτικός σταθεροποιητής και η αυτόματη εστίαση λείζερ σε συνδυασμό με το φλας της 13 MP κάμερας που διαθέτει, βγάζουν το τέλει αποτέλεσμα.

Το καλύτερο χαρακτηριστικό του Moto Z όμως είναι τα Moto Mods, τα οποία σου προσφέρουν απεριόριστες δυνατότητες και μια εμπειρία χρήσης χωρίς προηγούμενο. Φαντάσου ότι θέλεις να απολαύσεις με τους φίλους σου την αγαπημένη σας τηλεοπτική εκπομπή, να παίξεις την προσωπική σου playlist στο πάρτι ή να βγάλεις φωτογραφίες με πολύ ζουμ. Όλα αυτά και ακόμα περισσότερα, είναι εφικτά με την πλήρη σειρά των Moto Mods. Τα Moto Mods μεταμορφώνουν το smartphone σε μία εντελώς διαφορετική συσκευή, τη στιγμή που εσύ θέλεις. Στην ουσία πρόκειται για προεκτάσεις, που προσαρμόζονται στο πίσω μέρος του κινητού, με ενσωματωμένους μαγνήτες και το μετατρέπουν άμεσα και εύκολα σε ό,τι εσύ επιθυμείς, ανάλογα με την έμπνευσή σου.

Τα Moto Mods είναι τέσσερα και φυσικά η οικογένεια πρόκειται μελλοντικά να μεγαλώσει με νέες δυνατότητες και επεκτάσεις. Το Moto Mod Incipio off GRIDTM Power Pack προσθέτει έως και 22 ώρες ζωής στη μπαταρία του κινητού για να μην ξεμένεις ποτέ. Το Hasselblad True Zoom Moto Mod προσθέτει στη στιγμή προηγμένες δυνατότητες φωτογραφίας στη συσκευή, το χαρακτηριστικό 10x Optical Zoom και Xenon φλας εγγυώνται την τέλεια λήψη, ενώ χάρη στο μη αυτοματοποιημένο φακό και έλεγχο ζουμ θα έχεις πάντα τον απόλυτο χειρισμό της κάμερας. Δύο ενσωματωμένα ηχεία 3W στο JBL SoundBoost Moto Mod με αυτονομία 10 ωρών μετατρέπουν το κινητό σου σε μίνι στέρεο με υψηλής ποιότητας ήχο. Το Insta-Share Projector Moto Mod μετατρέπει κάθε επιφάνεια σε οθόνη 70" για να απολαμβάνεις τα αγαπημένα σου βίντεο, ταινίες και φωτογραφίες. Και φυσικά, με τα Moto Style Shells, αλλάζεις το χρώμα του πίσω μέρους του smartphone σου, όποτε θες και το προσαρμόζεις στο προσωπικό σου στιλ.

Και το καλύτερο; Τα Moto Mods προσαρμόζονται σε όλα τα μοντέλα της σειράς Lenovo Moto Z και θα προσαρμόζονται και στα επόμενα μοντέλα της ίδιας σειράς, για τα επόμενα 2 χρόνια τουλάχιστον. Τώρα έχεις τη δυνατότητα να αποκτήσεις το Lenovo Moto Z με δώρο το ηχείο JBL SoundBoost Moto Mod, σε μία εκπληκτική τιμή, στα Public! Πρόλαβε την προσφορά και δυνάμωσε την ένταση οπουδήποτε και αν βρίσκεσαι.

Lenovo

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΕΡΟΥ

Από τον Τζεφ Κουνς μέχρι τον Μάρκες, στο φακό του έχουν ποζάρει μερικά από τα διασημότερα ονόματα του πλανήτη.
Διηγείται στην Α.Υ. τις συναρπαστικές συναντήσεις του. Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Νιώθω σαν να βρίσκομαι σε ομηρία εξαιτίας όλων των χειρισμών της ελληνικής κυβέρνησης. Είμαι εδώ και το μόνο που σκέφτομαι είναι πότε θα φύγω για τη Λατινική Αμερική. Πέρυσι το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Κολομβίας διοργάνωσε μια έκθεση με τις φωτογραφίες που είχα κάνει με τον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες. Εκεί, γίναμε φίλοι με τη διευθύντριά του Μαρία Ευγένια Κάστρο –εξαδέλφη του Φιντέλ–, το καλοκαίρι μάλιστα πέρασε 10 ημέρες μαζί μου στη Μυτιλήνη. Με έχει προσκαλέσει να πάω και θα το κάνω, γιατί σε μια τεράστια περιοχή, η οποία της ανήκει, κατοικούν ιθαγενείς. Πιστεύω να δεχτούν να τους φωτογραφίσω γυμνούς – απ’ όσα γνωρίζω, είναι πολύ άνετοι σε ό,τι αφορά το γυμνό οι λατινοαμερικάνοι.

Κάποιες φίλιες έχουν ξεκινήσει μέσα από τις φωτογραφίες – όπως με την Ελένα Πονιατόφσκα, που εγκαίνιασε την τελευταία έκθεσή μου στο Μεξικό. Παραμένω φίλος με τις χήρες μερικών σπουδαιών φίλων, όπως τη Σύλβια Λέμους, σύζυγο του Κάρλος Φουέντες, ή τη Κάρμεν, σύζυγο του Άλβαρο Μούτις. Με τη γυναίκα του Μάρκες, Μερσέντες, δεν έχω πλέον καμία επαφή και δεν ξέρω αν έχουν πολλοί φίλιες μαζί της, αφού είναι αντιπαθέστατη. Ο Μάρκες ως γνωστόν την απατούσε συνέχεια –τα είχε και με την Ειρήνη Παππά–, αλλά δεν τόλμησε και ποτέ να τη χωρίσει γιατί της όφειλε τα «100 χρόνια μοναξιάς». Όσο αυτός έγραφε, αυτή με νύχια και με δόντια εξασφάλιζε το φαγητό τους.

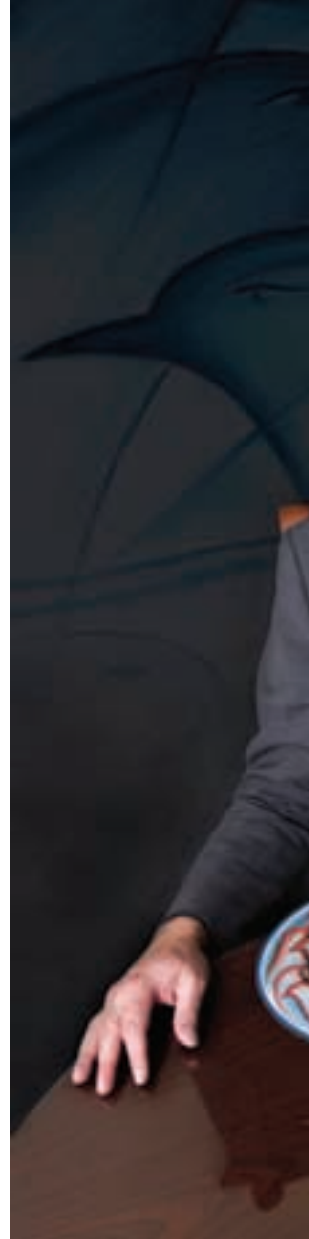
Στο Μεξικό βρέθηκα προσκαλεσμένος από ένα φίλο, τον Cayetano Cantu, γνωστό ελληνιστή και μεταφραστή του Καβάφη. Εκεί ξεκίνησε η συνεργασία μου με την γκαλερί Pablo Goebel Fine Arts. Ο Goebel γνώριζε τον Μάρκες, μεσολάβησε, και από τη στιγμή που τον φωτογράφισα είπαν εύκολα το ναι και οι άλλοι συγγραφείς με τους οποίους ήταν πολύ φίλος. Εντάξει, αν δεν άρεσαν οι φωτογραφίες μου, φαντάζομαι πως δεν θα υπήρχε συνέχεια. Εκτός από την Ολυμπία Δουκάκη δεν υπάρχει κανένας άλλος που να μην του άρεσε το πορτρέτο του. Πολλοί μάλιστα μου έχουν ζητήσει ξανά και ξανά να τους φωτογραφίσω.

Ο Μάρκες ήταν 78 ετών, όταν τον φωτογράφισα. Στις πρώτες λήψεις έβγαине μαγκωμένος, σαν φαντάρος. «Μα πώς να χαλαρώσω, αφού με σημαδεύεις με τη μηχανή σου» μου έλεγε. Δημιουργήθηκε μεταξύ μας μια θερμή σχέση, η οποία δυστυχώς διακόπηκε λίγα χρόνια μετά, λόγω του αλτσχάιμερ. Μιλούσαμε στα αγγλικά, αν και ο ίδιος προσπαθούσε να το αποφεύγει για ιδεολογικούς λόγους. Του άρεσε η δουλειά μου, είχε έναν πίνακά μου στο σπίτι του – έλεγε πως έβρισκε στα έργα μου μια μαγική ατμόσφαιρα στην οποία θα μπορούσαν να ζουν οι ήρωές του. Αυτό που θυμάμαι από τη φωτογράφιση είναι πως αν και το καταδιασκέδαζε, στο τέλος κάθε συνάντησής μας μου έλεγε πως θα πήγαινε κατευθείαν στο κρεβάτι, εξαιτίας μου.

Κανείς από τους διάσημους δεν με απογοήτευσε, όταν τους γνώρισα από κοντά. Από την Elena Poniatowska, μια πολύ σημαντική δημοσιογράφος και συγγραφέα, η οποία έχει τιμηθεί με το βραβείο Θερβάντες, μέχρι τον Gore Vidal, τον Jeff Koons, τον Emdund White, τον Jonathan Franzen, τον Edward Albee, τη Louise Bourgeois... Για την

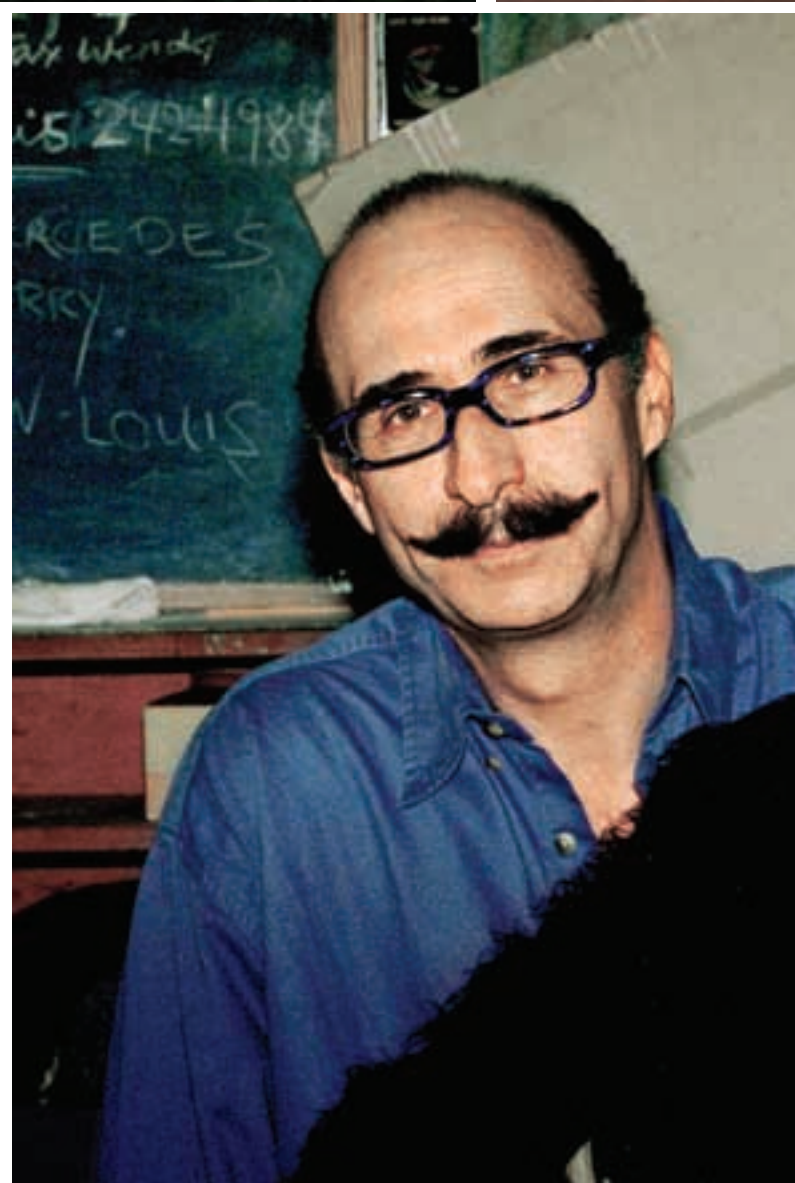

Γκαμπριέλ Γκαρσία
Μάρκες

Τζεφ Κουνς

Η Λουίζ
Μπουρζουά με τον
Δημήτρη Γερό

Τζόναθαν Φράντζεν

Η Λουίζ Μπουρζουά με τον Δημήτρη Γέρο

Bourgeois ετοιμάζω ένα βιβλίο με πορτρέτα της (σ.σ. θα μου δείξει ένα προσχέδιο του βιβλίου. Είναι αριστουργηματικές οι φωτογραφίες). Θυμάμαι την έκπληξή μου όταν πήγα να φωτογραφίσω τον βραβευμένο με Πούλιτζερ ποιητή Richard Howard για το ποίημα του Καβάφη «Φωνές». Είχα σκεφτεί να τον φωτογραφίσω έχοντας πίσω του εικόνες διάσημων νεκρών. «Πάμε στο μπάνιο» μου είπε, όταν του εξήγησα την ιδέα μου. Σε όλο το μπάνιο του, στους τοίχους και στο νταβάνι, υπήρχαν φωτογραφίες διάσημων νεκρών! Εντάξει, ο Gore Vidal ήταν από τις πιο δύσκολες περιπτώσεις ανθρώπων. Όταν έμαθαν οι φίλοι μου πως θα τον φωτογραφίσω περίμεναν να δουν αν θα βγω... αρτιμελής (γέλια). Πανέξυπνος αλλά και απίστευτα ματαιόδοξος. Δεν ήθελε να τον φωτογραφίσω από χαμηλά για να μη φαίνεται το προγούλι του. Όταν έφυγα από το σπίτι του ήμασταν ήδη φίλοι.

Ο Τζεφ Κουνς εκπέμπει σεξουαλικότητα, όπως και η μεξικάνα φωτογράφος, μεγάλης ηλικίας, Γκρατσιέλα Ιτούρμπιτε. Θεωρώ πως η Κική Δημουλά επίσης εκπέμπει κάτι το ποθητό, η καρδιά της ακόμα σκιρτάει. Ο Πολ Όστερ είναι πολύ κοντά σε αυτό που λέμε γόης. Από την άλλη δεν μπορώ να ξεχάσω τον Έντουαρντ Άλμπι. Στα ογδόντα του φλέρταρε ασύστολα.

Από μικρός εξοικειώθηκα με το γυμνό στο μουσείο των Δελφών, καθότι το χωριό της μητέρας μου απέχει 6 χλμ. από τους Δελφούς. Προκειμένου να μάθω να ζωγραφίζω, αντέγραφα πίνακες με γυμνά κλασικών ζωγράφων. Ταυτόχρονα ζητούσα και από τους συμμαθητές μου να ποζάρουν γυμνοί. Μπορεί κανείς να φανταστεί πώς αντιδρούσαν οι γονείς μου που έβλεπαν την πόρτα του δωματίου μου κλειδωμένη και μετά τους συμμαθητές μου γυμνούς πάνω στον καμβά (γέλια). Από τη μία ήταν η περιέργεια του καλλιτέχνη για το γυμνό κορμί και τις λεπτομέρειές του και από την άλλη υπήρχε μια έλξη λόγω της ομορφιάς των μοντέλων. Εκτός από τους συμμαθητές ξεγύμνωνα και νεαρές αγρότισσες, αν και αυτό ήταν πιο δύσκολο. Με τα αγόρια ήταν πιο εύκολο – μια παράδοση αιώνων, βλέπεις...

Το γυμνό σώμα ποτέ δεν μου προκάλεσε ντροπή. Οι ανήθικες σκέψεις αφορούν μόνο τους σεξουαλικά ανικανοποίητους θεατές. Για μένα είναι κάτι το απολύτως φυσιολογικό οι γυμνοί άνθρωποι – είναι οι πρωτόπλαστοι πριν δαγκώσουν το μήλο της σεμνοτυφίας που τους έδωσε η εκκλησία. Πιστεύω πως τα γυμνά μοντέλα μου, αγόρια και κορίτσια, στάζουν αθωότητα. Συχνά τα φωτογραφίζω να κρατούν ένα ζωό και τους τοποθετώ σε ένα ειδυλλιακό τοπίο, είναι σε μια αναζήτηση του χαμένου παραδείσου. Όλοι μας επιθυμούμε να βρεθούμε ξανά στον παράδεισο – δεν τον αναφέρω με τη θρησκευτική του έννοια.

Το «New Yorker» στην κριτική του για την τελευταία μου έκθεση στη Νέα Υόρκη με χαρακτήρισε συντηρητικό γιατί τα γυμνά μοντέλα μου φαίνονται έως τον αφαλό. Είναι αστείο γιατί δεν είμαι εγώ αυτός που κόβει τις φωτογραφίες, αλλά η γκαλερί. Γιατί; Αντίθετα, όπως θα πίστευε κανείς, το γυμνό στη φωτογραφία δεν πουλάει, ειδικά στην Αμερική!

Πρώτη φορά πήγα στη Νέα Υόρκη το 1976. Από μόνο μου, χωρίς συστάσεις, εμφανίστηκα στην γκαλερί Gimbel-Weitzenhoffer. Με δέχτηκε βάζοντας ως όρο να μείνω μόνιμα εκεί. Επιστρέφοντας στην Αθήνα για να μαζέψω τα πράγματά μου δέχτηκα μια πρόσκληση να πάω στη Φρανκφούρτη για μια έκθεση. Στο Ντίσελντορφ με εντυπωσίασε η γκαλερί Shoeller. Ξέχασα τη Νέα Υόρκη και όλα τα σχέδια να πάω Αμερική και ξεκίνησα τη συνεργασία μαζί της, που κράτησε πολλά χρόνια, έως που έκλεισε. Τελικά στη Νέα Υόρκη επέστρεψα το 1998 και

άρχισα πλέον να συνεργάζομαι με την Throckmorton Fine Arts, και στο Παλμ Μπιτς με την Holden Luntz Fine Arts.

Με το βίντεο και τις περφόρμανς ασχολήθηκα το 1975. Σήμερα μου φαίνονται όλα αυτά τόσο πληκτικά. Νομίζω πως θα έπρεπε –τρόπος του λέγειν– να υπάρχει μια ειδική αστυνομία Τέχνης για να γλιτώσουμε κι εμείς, αλλά και αυτοί οι κακόμοιροι που χασομεράνε νομίζοντας ότι κάνουν πρωτοπορία ενώ βρίσκονται στο βυθό μιας θλιβερής αργοπορίας.

Τα πρώτα μου έργα ζωγραφικής ήταν από ιδεολογική άποψη περισσότερο κοντά στον υπερρεαλισμό. Αργότερα ξέφυγα, γι' αυτό και με κατατάσσουν στους μετα-υπερρεαλιστές. Τα θέματά μου έχουν να κάνουν περισσότερο με τα σύγχρονα προβλήματα. Η μοναχικότητα, η έλλειψη χρόνου και χώρου, το κακοποιημένο περιβάλλον απασχολούν την τέχνη μου.

Για να τελειώσω την έκθεση που παρουσιάζω τώρα στην γκαλερί Σκουφά έμεινα επτά μήνες στο σπίτι μου στη Λέσβο. Έζησα από κοντά όλο το δράμα των προσφύγων, από την πρώτη βάρκα μέχρι τις 1.000 βάρκες που έφταναν κάθε ημέρα. Ωστόσο, έχω αιχμαλωτίσει στις φωτογραφίες μου εικόνες πιο ανέμελες και χαρούμενες. Σε μια ακτή που είναι κοντά στο σπίτι μου αρκετοί από αυτούς πήγαιναν εκεί και κολυμπούσαν, έπαιζαν μπάλα. Τους απαθάνάτιστα και τους άρεσε όλο αυτό. Στο τέλος μόνοι τους ζητούσαν να τους φωτογραφίσω.

Βρίσκω πιο εύκολα άνδρες διαθέσιμους να φωτογραφηθούν γυμνοί απ' ό,τι γυναίκες. Οι γυναίκες επίσης έχουν ταυτίσει πολύ περισσότερο το γυμνό με το πορνό γι' αυτό και δεν ήταν λίγες οι φορές που προσπάθησαν να πάρουν έκφυλες πόζες στη διάρκεια των φωτογραφίσεων, χωρίς να το ζητάω.

Τα μοντέλα μου είναι συνήθως νέοι από το περιβάλλον μου, φίλοι φίλων ή γνωστών ή και παιδιά φίλων μου. Αυτοί είναι τα καλύτερα μοντέλα, γιατί με ξέρουν και με εμπιστεύονται. Όσες φορές αναγκάστηκα να χρησιμοποιήσω μοντέλα από πρακτορεία κουράστηκα στην προσπάθειά μου να επιτύχω από αυτά μια φυσική πόζα. Άσε που τις περισσότερες φορές δεν αντιλαμβάνονταν τι τους ζητούσα ούτε και είχαν την παραμικρή περιέργεια.

Συνήθως έχω πάντα μια εικόνα στο μυαλό μου πριν φωτογραφίσω. Καμία φορά όμως μια τυχαία κίνηση, το τέντωμα του κορμιού του μοντέλου προκειμένου να ξεμουδιάσει, μπορεί να γίνει θέμα μιας φωτογραφίας. Γενικά στη δουλειά μου το τυχαίο δεν συναντάται συχνά. Όλα είναι εξαρχής μελετημένα και προκαθορισμένα. Στη ζωγραφική μου δε ακόμα περισσότερο, αφού εκεί τα λάθη δεν μπορούν να διορθωθούν.

Για πρώτη φορά κάνω μονοχρωματικούς πίνακες. Πριν τους εκθέσω ζήτησα τη γνώμη άλλων καλλιτεχνών και νομίζω είναι η πρώτη φορά που μια έκθεσή μου αντιμετωπίζεται με τόσο θετικό τρόπο, τόσο καθολικά. Στους πίνακες που εκθέτω υπάρχουν οι πρόσφυγες αλλά υπάρχει και το πολιτικό μου σχόλιο, ειδικά στους πίνακες με τις μαϊμούδες που πέρδονται. Μπορείς άνετα να διακρίνεις πρόσωπα πολιτικών, όπως ο Βαρουφάκης.

Στους άλλους πίνακες υπάρχει ένα σχόλιο για τη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου. Για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του θυσιάζει το ουσιαστικότερο κομμάτι της φύσης του – τα λιμπιντικά του στοιχεία. Έτσι, ενώ στους πίνακες φαίνεται να τρέχει προκειμένου να προλάβει την καθημερινότητα, ταυτόχρονα βρίσκεται κυνηγημένος από την προδομένη του φύση... **Α**

INFO

Έως 18/2, Έκθεση: Δημήτρης Γέρος, Ζωγραφική. Γκαλερί Σκουφά, Σκουφά 4, 2103643025

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ,
ΛΙΓΟΣΤΟΙ ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ
ΕΠΙΒΑΤΕΣ, ΦΘΙΝΟΠΩ-
ΡΙΝΗ ΑΘΗΝΑΪΚΗ
ΨΥΧΡΑ, ΚΑΘΑΡΟΣ
ΟΥΡΑΝΟΣ, ΥΠΕΡΟΧΟ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΜΙ-
ΣΟΣΚΟΤΑΔΟ, ΤΑ ΦΩΤΑ
ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΜΟΛΙΣ
ΕΙΧΑΝ ΑΝΑΨΕΙ.

ΕΝΑ ΣΟΥΡΟΥΠΟ ΣΤΗ ΝΕΡΑΤΖΙΩΤΙΣΣΑ

Βόλτα με τον προαστικό και μια στάση στο The Mall

Κείμενο-Φωτό: **ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ** (wallphotos.gr)

Το πρώτο δίκτυο προαστιακού σιδηροδρόμου στην Αθήνα ήταν αυτό που ένωνε το λιμάνι του Πειραιά με το Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών «Ελευθέριος Βενιζέλος» και ξεκίνησε να λειτουργεί την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Ο Προαστιακός συνδέει την μπλε με την πράσινη γραμμή του μετρό, καθώς τέμνει την μπλε γραμμή στο σταθμό «Δουκ. Πλακεντίας» και την πράσινη γραμμή στο σταθμό «Νερατζιώτισσα». Ο τελευταίος οφείλει την ονομασία του στο γειτονικό Ιερό Ναό της Παναγίας Νερατζιώτισσας, η οποία με τη σειρά της οφείλει την ονομασία της στις πολλές νεραντζιές που είχε κάποτε η περιοχή. Στη συγκεκριμένη περιοχή την επόμενη χρονιά, τον Νοέμβριο του 2005, άνοιξε τις πόρτες του για το κοινό το εμπορικό κέντρο «The Mall Athens», το οποίο, κατά την ταπεινή μου άποψη είναι το πιο κατάλληλο μέρος για να σκοτώσει κάποιος ποικιλοτρόπως την ώρα του ανάμεσα σε δύο πτήσεις, όταν ξεμένει 3-4 ωρίτσες στην Αθήνα.

Σε μια τέτοια φάση λοιπόν, τον Νοέμβριο του 2016, επιστρέφοντας από εξωτερικό απογευματάκι και περιμένοντας τη βραδινή πτήση για Χανιά, είπα να πεταχτώ μέχρι εκεί. Η ατμόσφαιρα που συνάντησα, βγαίνοντας από το βαγόνι του Προαστιακού την ώρα που έπεφτε ο ήλιος, ήταν φανταστική! Κυριακή απόγευμα, λιγοστοί μοναχικοί επιβάτες, φθινοπωρινή αθηναϊκή ψύχρα, καθαρός ουρανός, υπέροχο απογευματινό μισοσκόταδο, τα φώτα του σταθμού και της Αττικής Οδού μόλις είχαν ανάψει. Ως ηχητική υπόκρουση κυριαρχούσε ο ήχος από τα διερχόμενα αυτοκίνητα και τους συρμούς των τρένων. Έβγαλα 5-6 φωτογραφίες στα γρήγορα, οι οποίες αργότερα, όταν εμφάνισα τα φιλμ και τις είδα, με έκαναν να θέλω να ξαναγυρίσω για να βγάλω κι άλλες. Αυτό τελικά κατέστη εφικτό το παγωμένο, συννεφιασμένο και σκοτεινό διήμερο 6-7 Ιανουαρίου, ανήμερα των Φώτων και της γιορτής μου, όταν ανέβηκα στην Αθήνα να παρακολουθήσω το Ολυμπιακό - Παναθηναϊκό για την Ευρωλίγκα.

«Δεν επιτρέπεται η φωτογράφιση!» μου φώναξε αγχωμένος ο νεαρός υπάλληλος φύλαξης στο «The Mall» την ώρα που γύρω μου διάφοροι είτε με τα κινητά τους είτε με ψηφιακές κάμερες έβγαζαν φωτογραφίες και selfies ακατάπαυστα! Προφανώς το εκκωφαντικό μεταλλικό «γκλανκ» του μηχανικού κλείστρου της αρχαίας αναλογικής μηχανής μου με πρόδωσε. «Να τη σβήσετε!» συνέχισε με

επαγγελματικό πάθος και μου πήρε λίγο χρόνο να του εξηγήσω ότι το φιλμ δεν «σβήνει», την ώρα που εκείνος με κοίταζε με φάτσα απορίας ίδια με εκείνη που παίρνει ο σκύλος μου όταν βλέπει άλλους σκύλους στην τηλεόραση. Προφανώς, βέβαια, ο άνθρωπος ακολουθούσε κάποιες εντολές, κάποιων «υπευθύνων» και σε καμία περίπτωση δεν ήθελα να τον φέρω σε δύσκολη θέση, οπότε δεν έδωσα συνέχεια. Είναι κάτι που το έχω συνηθίσει άλλωστε. Μου συμβαίνουν συνέχεια παρόμοια περιστατικά. Απλά, όπως κάνω πάντα, του είπα να μεταφέρει στους φωστήρες «υπεύθυνους» ότι δεν έχει νόημα να προσπαθήσεις να εμποδίσεις τη φωτογράφιση σε μέρος με τόσο κόσμο και ότι αν παρά ταύτα επιμένεις να θέλεις να βάλεις περιορισμό, θα πρέπει να υπάρχουν σχετικές προειδοποιητικές ταμπέλες και η απαγόρευση να ισχύει για όλους. Τέλος πάντων, αυτή τη μία και μοναδική εικόνα που πρόλαβα και τράβηξα μέσα στο «The Mall» εκείνο το κυριακάτικο απόγευμα του Νοεμβρίου την έχω συμπεριλάβει στο τέλος της ενότητας και την αφιερώνω στους «υπεύθυνους». Αν ενοχλούνται, ας μου κάνουν μήνυση...

Είσαι βέρος Αθηναίος αν...

Μια λίστα γνωσιότητας που σκάνει πολλή συζήτηση

Του Γιάννη Νένε (panikova1500@gmail.com)

Έχεις ανέβει μία φορά στην Ακρόπολη με το σχολείο, στην Τρίτη Δημοτικού.

Αντί για «ναι» λες «αμέ».

Έχεις ψωνίσει σχολικά στον Πάλλη της οδού Ερμού.

Κι αν σου αγόραζε η μαμά σου μπλε ποδιά ποπλίνα by Tseklenis στο Μινιόν.

Ξέρεις τι είναι ο Βοϊδοπνίχτης.

Είχες χορέψει στην disco Athens' Tower στον ημιώροφο του Πύργου στη Μεσογείων.

Έχεις προλάβει την Ακαδημίας κάθοδο.

Σε έχει εξυπηρετήσει ο Μήτσος, ο Ψήστης-Αστραπή στα τoστ του Έβερεστ της Τσακάλωφ.

Έχεις κάνει σεξ (έστω χαμούρεμα) στο γρασίδι του Βενιζέλου.

Θυμάσαι τον Γυάλινο Δρομέα καθαρό.

Θυμάσαι το μπίλμπορντ με τη διαφήμιση Black & White με τα δύο τεριέ, μαύρο + άσπρο, απέναντι από τον Δρομέα.

Έχεις πιει ούζα στην Πράσινη Τέντα του Λυκαβηττού.

Έχεις κατέβει στις υπόγειες στοές της οδού Κοραή.

Ξέρεις τι υπήρχε στο κτίριο του Public Συντάγματος (Σχολές Ωμέγα).

Έχεις πάει για ποτό, βράδυ στο αεροδρόμιο του Ελληνικού.

Έχεις τρέξει στα γκο-κάρτ της Γλυφάδας.

Σου έχει πει ανέκδοτο ο Αλέξης Καλλίτσης στο 46Α της Ζαΐμη.

Έχεις φωτογραφηθεί μπροστά στις τοιχογραφίες του Πετράτου στον Ηριδανό.

Θεωρείς τους Αμπελόκηπους «το αθηναϊκό Μανχάταν».

Έχεις μια αγαπημένη αιωνόβια θεία στην Κυψέλη.

Έχεις δει αλεπού στην Καισαριανή.

Δίνεις ραντεβού στον Ιπποπόταμο και στη Δελφών.

Δεν έχεις δώσει ποτέ ραντεβού «έξω από του Μπακάκου».

Έχεις πάει μια φορά στου Μπακάκου με τη γιαγιά σου.

Δεν θυμάσαι ποτέ τις μονοδρομήσεις στο Ψυχικό.

Δεν κάνεις ποτέ Πρωτοχρονιά στο Σύνταγμα και στο Θησείο.

Διαλέγεις σε ποια ταβέρνα στα Κιούρκα θα πας, σαν να διαλέγεις γαλλικό κρασί.

Έχεις πέσει τουλάχιστον μια φορά στη ζωή σου επάνω στον Ελληνοφρένεια.

Ξέρεις τι θα πει «Πρίγκιπας της Δυτικής Όχθης».

Έχεις δει το «Στο βάθος μύθος» του Κακλέα, στην γκαλερί της Δεξαμενής, το '86.

Έχεις πιει ποτό κρεμασμένος στις σκάλες της Πράσινης Πόρτας στην Καλλιδρομίου.

Έχεις δώσει ραντεβού «έξω από το Wild Rose» της Σαρανταπήχου.

Σε έχει κεράσει ποτό η Δήμητρα Παπαδοπούλου στο «Εναλλάξ» της Μαυρομιχάλη.

Είχες πετύχει τον Τροχονόμο με το Μουστάκι της Κηφισιάς.

Αντί για τα Λιμανάκια, πας για μπάνιο στα Δικαστικά.

Ξέρεις γιατί έχει τόσα σαμαράκια στην Αναγνωστοπούλου. (Σπίτι Σημίτη)

Λες το τυλιχτό, σουβλάκι, και το σουβλάκι, καλαμάκι, ενώ το κανονικό καλαμάκι το λες πάλι καλαμάκι.

Ξέρεις ότι το κασέρι είναι ένα τυρί και όχι πολλά και κίτρινα.

Έχεις ανέβει στην Πεντέλη στο σημείο που το αυτοκίνητο ανεβαίνει την ανηφόρα μόνο του.

Ξέρεις να βρεις στα Εξάρχεια το δρόμο όπου γυρίστηκε η σκηνή με το μαχαίρι στη «Στέλλα» του Κακογιάννη.

Έχεις μπει στην Μπλε Πολυκατοικία.

Έχεις δει την Ella Fitzgerald το '79, ζωντανά στον Λυκαβηττό.

Έχεις στο αυτοκίνητο ξεχασμένα ποτήρια από του Blue Bird της Ηπίτου.

Έχεις κάνει γενέθλια στο Rock'n Roll με τον Μπλάτο DJ.

Σε έχει κεράσει ποτό ο Βαλλιανάτος, sober.

Έχεις προλάβει τον Καζακίδη της Θεμιστοκλέους, «παπούτσια από Νο 46 και πάνω».

Έχεις αγοράσει τουλάχιστον μία φορά γυαλιά ρετρό από τον Μίμη στα Χαυτεία.

Έχεις φορέσει τουλάχιστον ένα μπλουζάκι Remember (Πλάκα), στη

ζωή σου.

Έχεις πάει σε συναυλία στον «Τάφο του Ινδού», στο γήπεδο του ΠΑΟ.

Θέλεις να πάει το γήπεδο του Παναθηναϊκού στον Βοτανικό.

Κατέβαινες Σύνταγμα για να αγοράσεις ξένες μουσικές εφημερίδες.

Έχεις προλάβει να ταΐσεις φιστίκια τις μαϊμούδες του Εθνικού Κήπου.

Έχεις πάει σε πάρτι του mobile Jungle του Καλοπήτα.

Έχεις πάει με το σχολείο στα εκτυπωτήρια του Μίκι Μάους του Τερζόπουλου, στη Φραγκοκλησιάς.

Έχεις ακόμα κρατημένη πλαστική τσάντα Βαβέλ, εποχής Ζωοδόχου Πηγής.

Έχεις περάσει τουλάχιστον μία νύχτα στη «Ρεμπέτικη Ιστορία» της Ιπποκράτους.

Έχεις βρεθεί στα Οινόφυτα χωρίς να θυμάσαι το γιατί και το με ποιους.

Έχεις προλάβει το Παλλάς της Βουκουρεστίου, κινηματογράφο «με ανήσυχο εξώστη».

Έχεις στολή εθελοντή Αθήνα 2004.

Έχεις ξεπουλήσει στον Ζαχαρία στο Μοναστηράκι το βιός σου.

Έχεις πάει τουλάχιστον 2 φορές στο Α' Νεκροταφείο.

Σου την έχουνε πέσει για να αγοράσεις σταφ στα Εξάρχεια.

Έχεις δει τη Μενεγάκη, άβαφη, να ψωνίζει πάνες-βρακάκι στην Κηφισιά.

Αποκαλείς τον εαυτό σου «Αθηναίο Γκάγκαρο».

Έχεις πάει ακάλεστος σε πάρτι στο Παγκράτι.

Πρόλαβες τον Φραπέ του Λέντζου.

Έχεις ανταλλάξει με τον Κωνσταντίνο Τζούμα κομψές αερολογίες για τη νέα

μόδα στα ιταλικά παπούτσια, περιμένοντας έναν εσπρέσο μακιάτο στο Φίλιον.

Αγαπάς τον Βασμουλάκη.

Έχεις κάνει το πρώτο σου τατού στου Τζίμη στην Πλάκα.

Ξέρεις ότι το Σύνταγμα-Παγκράτι το υπολογίζεις άνετα 45λεπτο.

Χαμογελάς όταν νιώθεις ότι το Πειραιάς-Υδρα είναι 1.30 ώρα.

Έχεις δει τον Τσίκο να παίζει ντραμς μέσα στον γκρεμισμένο τοίχο στο Τάκη 13.

Έχεις να πεις τουλάχιστον μία ιστορία για συναυλία στο Σπόρτινγκ.

Έχεις ένα φίλο που έχει ένα ξάδερφο που έχει ένα γνωστό που ξέρει τον Νικ Κέιβ.

Έχεις αγοράσει κόκκινη μπαντάνα από τη Πίωτα την Powder.

Ξέρεις το πείνιρλι της Πανόρμου.

Σου έχουνε κάνει τουλάχιστον μία φορά αλκοτέστ, χαράματα στην Κανάρη.

Περηφανεύεσαι ότι «δεν πάω παραλιακή εγώ».

Έχεις πάει μία φορά παραλιακή, μεθυσμένος.

Ξέρεις να δώσεις οδηγίες στην
ερώτηση «Από πού να πάω για τα
Αναφιώτικα;»

Ξέρεις πού βρίσκεται η στάση
Λυσσατρείο.

Έχεις προλάβει την Αίγλη στο
Ζάππειο, αναψυκτήριο.

Σου έχει σερβίρει ποτό ο Βασίλης
ο Bryan.

Επιμένεις να λες του Γουδί, το Γουδί.

Έχεις ανέβει στην ταράτσα με τα
μπιφτέκια, στο Σύνταγμα.

Έχεις προλάβει το Τέσσερα
στριπτιζάδικο.

**Έχεις αγοράσει
τζιν από την**

**Αμερικάνικη
Αγορά
στην Αθηνάς.**

Έχεις δει τον Πέτρο Φιλιππίδη μεθυ-
σμένο στα σκαλάκια του No Name,
4 τα χαράματα.

**Σε έχουνε πάει
τουλάχιστον μία
φορά στο
Λούνα παρκ
Τα Αηδονάκια.**

Έχεις διασχίσει με βιαστικό βήμα τα
έρημα δρομάκια του Ψυρρή, πριν
αυτό γίνει τουριστική ατραξιόν.

Έχεις προλάβει τη Μεσογείων ως Λεω-
φόρο της Ελληνικής Δισκογραφίας.

Έχεις δει τον Batman πρεμιέρα στα
Village της Φραγκοκλησιάς.

Ξέρεις τι είναι το ΚΑΤΣ=ΑΠΑΤΗ.

Έχεις δει τον Σουγκλάκο να δέρνει.

Έχεις φάει μπριτζολάρα king size στην
Αρζεντίνια στον Μαραθώνα.

Σε είχανε πάει στα υπόγεια του
Spartacus της οδού Αμερικής
«για τη φάση».

Ξέρεις τι είναι το Κυνοσάργους.

Ποστάρεις παλιές καρτ-ποστάλ
την Ομόνοια με τα σιντριβάνια.

Νοσταλγείς το mushroom melt
των Wendy's.

Ακόμα πιστεύεις ότι η Αθήνα είναι
μια πόλη για ποδήλατα.

Έχεις δει την Άννα Κουρή με το σκύλο
της στο Κολωνάκι.

Έχεις φάει πόρτα από τον Δαβαράκη
στο Εργοστάσιο.

Έχεις πάει σε Kinky Gerlinky πάρτι στο
Άλσος του Πεδίου του Άρεως.

Σε έχει σερβίρει ο Λώρας
αυτοπροσώπως.

Ξέρεις πού ήταν το Texas του
Λουκιανού Κηλαδόνη.

**Έχεις γράψει με
μαρκαδόρο σε τοί-
χο «Έξω οι βλάχοι
από την Αθήνα».**

Στην τσέπη σου έχεις ξεχασμένες χαρ-
τοπετσέτες από του Paul.

Σε ξέρουν με το μικρό σου όνομα οι
πωλήτριες στο Benetton στη Σκουφά.

Έχεις φάει πατσά στις 5 το πρωί στην
αγορά της Αθηνάς.

Έχεις πάει στο υπόγειο της Τσιν-Τσιν
στο Παγκράτι, με τα αλουμινοχαρτα
στους τοίχους.

Έχεις φάει με τη μαμά σου και τον μπα-
μπά σου στο Ιντεάλ της Πανεπιστημίου.

Έχεις δοκιμάσει πρώτη φορά
brazilian (κουζίνα) στον Κίτρινο
Σκίουρο των Ιλισίων.

Η μαμά σου έχει φουστάνι αγορασμέ-
νο από την μπουτίκ Aku-Aku
της Φόνσου.

Δεν ξέρεις τι θα πει «ΚΤΕΛ Κηφισού».

Γελάς ακόμα με το αστείο «Εισπρά-
κτωρ, με ανοίγετε από πίσω;»

Πας για ΣουΚου Θεσσαλονίκη.

**Δεν πας Γκάζι
τα Σάββατα.**

Όποτε χιονίζει νιώθεις ότι βρίσκεσαι
τουλάχιστον στην Υπερσιβηρία. **A**

CITY GUIDE

16 - 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017 - ΤΕΥΧΟΣ 602 - 168 ΩΡΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ - www.athensvoice.gr

ΝΙΚΗ

Το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος για τη «Νίκη» του Χρήστου Χωμενίδη απλά «επισημοποίησε» τη λατρεία των αναγνωστών γι αυτό. Φέτος, ο Σταμάτης Φασουλής και ο Γιώργος Λύρας δίνουν θεατρική ζωή στο βιβλίο «μια τοιχογραφία της Ελλάδας ιδωμένη απ όλες τις πλευρές» στοχεύοντας σε ένα θέαμα ουσίας.

Η «Νίκη» είναι ένα βιβλίο (και μία παράσταση) για τη ζωή της μητέρας του συγγραφέα, Νίκης Αρμάου, κόρης του ιστορικού στελέχους της Αριστεράς Βασίλη Νεφελούδη. Η Νίκη Αρμάου έφυγε από τη ζωή το 2008. Αμέσως μετά το θάνατό της υπερίπταται, ταξιδεύει στο χώρο και το χρόνο και ξαναβλέπει τη ζωή της σαν μια ταινία ή σαν μια πελώρια τοιχογραφία εποχής. Βλέπει και αφηγείται αριστοτεχνικά. Η ζωή της δεν ήταν παραμύθι. Δεν μεγάλωσε όπως τα κορίτσια της ηλικίας της, με παιχνίδια, φλερτ και συνοικέσια. Κουβαλούσε εκ γενετής ένα φορτίο τόσο βαρύ, που κινδύνεψε να τη συντρίψει. Πήρε ωστόσο τη ζωή στα χέρια της. Επαναστάτησε κόντρα στην «επανάσταση» για τον έρωτα. Ο συγγραφέας πλέκει πραγματικότητα και μυθοπλασία και δίνει στην ηρωίδα φωνή για να μας πει την ιστορία της σε πρώτο πρόσωπο. Ο Σταμάτης Φασουλής είναι που τη σκηνοθετεί στη σκηνή κι εδώ αξίζει να θυμίσουμε πως όταν Φασουλής αγαπάει ένα βιβλίο το απογειώνει στο θέατρο, όπως έγινε παλιότερα με το «Τρίτο Στεφάνι».

Η Φιλαρέτη Κομνηνού και η Ευγενία Δημητροπούλου υποδύονται τη Νίκη, σε μεγαλύτερη και μικρότερη ηλικία αντίστοιχα. Στο ρόλο του Αρμάου ο Στέλιος Μάινας. Τη γιαγιά Σεβαστή υποδύεται η Μίρκα Παπακωνσταντίνου. Μαζί τους και άλλοι 21 ηθοποιοί, όπως η Γωγώ Μπρέμπου, η Ευαγγελία Μουμούρη, η Σοφία Φαραζή, ο Μάξιμος Μουμούρης κ.ά.

INFO

Από 17/2, Τετ. & Πέμ. 19.00, Παρ. & Σάβ. 20.00, Κυρ. 18.30, Θέατρον Κέντρο Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος», Πειραιώς 254, 2122540000

Μ. Μουμούρης, Στ. Μάινας, Γ. Μπρέμπου, Ε. Δημητροπούλου

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΣΙΚΝΑΣ

Αυτή η Πέμπτη θα είναι στα κάρβουνα

Τι Τσικνοπέμπτη θες;

Παραδοσιακή, ρετρό, αλλιώςτικη, πολλών αστέρων, από όλες έχει η Αθήνα!

Με disco πάρτι

Στο **Uberness** στη Λαχαναγορά ετοιμάζουν ρετρό πάρτι με μουσικές, φωτορυθμικά και μίνι μπαρ. Στη σχάρα ψήνουν πανσέτα με τραγανιστή πέτσα, μπέργκερ με σκορδάτη πορκέτα και μπέικον, αλλά και το περίφημο koko burger με κοκορέτσι! *Γ. Παπανδρέου 1215, Ρέντης, 2104816320*

Στον Αέρα!

Χορός, μουσική, σάρες με κοψίδια, μεγάλο γλέντι αναμένεται στο ρακάδικο του Ν. Κόσμου. Για δύο άτομα 1 σαλάτα, 1 σαγανάκι, 1 μερίδα τηγανιτές πατάτες, 1 τζα-

τζίκι και ένα ατομικό πιάτο με 1 πανσέτα, 1 μπιφτέκι, 1 λουκάνικο, 2 παιδάκια αρνίσια και 2 κεμπάπ, €15/άτομο. Το κρασί δώρο! «Στον Αέρα», *Ηλία Ηλίου 55, 2114067663*

Πολλών αστέρων

Τσίκνισμα με στίλ στο εστιατόριο **Parliament** του **NJV Athens Plaza**. Το μενού περιλαμβάνει σαλάτες, πιατέλα με διάφορα κρεατικά που θα συνοδεύεται από baby πατάτες φούρνου με δεντρολίβανο, ψητά λαχανικά, τζατζίκι και πίτες και ένα γλυκό. *Πλ. Συντάγματος, 2103352400*

Τσικνοπέμπτη... for ever

Όποτε και να πας στο **Μαύρο Χοίρο**, θα βρεις μπριζόλα μαύρου χοίρου, καταπληκτικό στιφάδο μαύρου χοίρου, κοντοσούβλι, γουρουνοπούλα στη σούβλα, κοκορέτσι και κόττσι χοιρινό, και εκείνη την αμαρτωλή καραμελωμένη πανσέτα... Η Τσικνοπέμπτη είναι η μέρα του. *Πλατεία Ελευθερωτών 2-4, Χαλάνδρι, 2106826871*

Παράδοση 9.000 ετών

Στην **Αλεξάνδρα** μπορείτε όλη την εβδομάδα (13 - 17/2) να δοκιμάσετε πιάτα με κρέατα του κτηνοτρόφου Δημήτρη Δήμου.

Μαύρο χοίρο, ελληνικό μοσχαράκι της στεπικής φυλής, μουνούχι και αρνάκι καλαρίτικο. *Αργεντινής Δημοκρατίας 8Α, Νεάπολη, 2106420874*

Κοψίδια στα Εξάρχεια

Από τις ιστορικές ταβέρνες η **Ροζαλία**, βάζει στη σούβλα αρνί, κατσικάκι, κοκορέτσι, κοντοσούβλι, πανσέτα και στο τηγάνι συκωταριά γάλακτος, σπετζοφάι και μπεκρή μεζέ. *Βαλτετσίου 59, 2103807992*

Κρέας αλά ιταλικά

Για μία μόνο βραδιά ο Ιταλός κτηνοτρόφος **Dario Cecchini** (η οικο-

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Nikkei... Τσικνοπέμπτη
στο K for Kiku

γένειά του ασχολείται με την κτηνο-
τροφία 250 χρόνια) θα βρίσκεται στο
Veze για ένα αλυσμόντο γαστρο-
νομικό τσικνισμα. €95 (και κρασί).
Βρασίδα 11, Ιλίσια, 2107232002

Τσίκνα με Nikkei

Ο ναός της **Nikkei** κουζίνας **K for Kiku**
γιορτάζει κι αυτός ελληνοκεντρικά.
Με περουνιάνικα υλικά και γιαπωνέ-
ζικες τεχνικές bbq, με μοσχάρι tataki,
ψωμάκια ατμού και άλλα ωραία. Τιμή
(εξαιρετική) €30 το άτομο. *Περικλέους*
7, Ν. Ψυχικό, 2106776759

Με καλά κρασιά

Με σύνθημα «let's meat» το **By the Glass** ψήνει ζουμερή τριλογία κρε-
ατικών, Black Angus πικάνια κ.ά. Τα
συνδυάζει με ωραία κρασιά – Ξινό-
μαυρα, Αγιωργίτικα, Syrah, Tannat,
Μαυροτράγανα, Sangiovese. *Γ. Σουρή*
3 & Φιλελλήνων, 2103232560

Στο Μουσείο

Το εστιατόριο του **Μουσείου της Α-
κρόπολης** (20.00-24.00) τσικνίζει με
jazz μουσικές. 2109000915, ώρες λει-
τουργίας του Μουσείου

Δημήτρης Δήμου

Ο κτηνοτρόφος που ήθελε να γίνει Νώε
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Κάπου στη Θεσσαλία υπάρχουν μία
αληθινή Κιβωτός και ένας σύγ-
χρονος Νώε, με αποστολή να δι-
αφυλάξουν τα ξεχασμένα από ό-
λους ζωντανά της ελληνικής υπαίθρου. Πριν
από 34 χρόνια ο κτηνοτρόφος Δημήτρης
Δήμου άρχισε να γυρίζει όλη την Ελλάδα απ'
άκρη σ' άκρη με ιερό σκοπό να διασώσει τις
σπάνιες αυτόχθονες ράτσες των αγροτικών
ζώων, που από κανόνες είχαν γίνει εξάιρε-
ση. Σήμερα στη φάρμα του «Η Κιβωτός του
Δήμου» μπορεί να δει κανείς αγελάδες της
ελληνικής στεπικής φυλής της Κατερίνης,
αυτόχθονους ελληνικούς μαύρους χοίρους,
θεσσαλικά άλογα, ακόμη και μερικά πόνι
από τη Σκύρο. Για την πρωτοβουλία του αυτή
έχει δύο φορές βραβευτεί από τη διεθνή ορ-
γάνωση Slow Food, ενώ όσοι δοκιμάζουν τα
δικά του κρέατα δεν τα αλλάζουν με τίποτα.

**Τι διαφορά υπάρχει στη γεύση με τις αγελάδες
ή τους χοίρους εισαγωγής; Μεγάλη. Και ένα
μωρό παιδί μπορεί να το καταλάβει. Μάλλον
ένα μωρό καταλαβαίνει καλύτερα. Οι μεγά-
λοι είναι άπληστοι. Μα για αυτό προσπαθώ
κιόλας να συγκεντρώσω όλα αυτά τα ζώα.
Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να διασωθούν
οι ελληνικές αυτές φυλές. Εγώ πιστεύω στη
φυλή, ενώ πάντοτε όλοι μου οι συνάδελφοι
πίστευαν στη διασταύρωση. Όταν όμως το
ζώο είναι καθαρόαιμο και ράτσας, αξίζει όλα
τα λεφτά.**

**Πώς μαγειρεύουμε ένα τόσο εκλεκτό κρέας;
Όπως είναι! Το μόνο που ίσως χρειάζεται εί-
ναι μαρινάρισμα με λίγο λαδάκι, λίγο κρεμ-
ιμυδάκι... Αλλά όταν το κρέας είναι αγνό, χω-
ρίς πρόσθετα, δεν χρειάζεται τίποτα. Όπως
και να το κάνουμε, νόστιμο θα βγει. Ίσα-ίσα
όσο περισσότερα βάζεις, επισκιάζεται η γεύ-
ση του. Για αυτό πρέπει να το μαγειρεύουμε
όσο πιο απλά γίνεται.**

**Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος μαγειρέματος
όμως; Στα κάρβουνα, στην κατσαρόλα ή στο
φούρνο; Εξαρτάται. Στα κάρβουνα βάζου-
με αυτό που έχει λίπος. Αυτό που περπατάει
και δεν έχει λίπος, το κάνουμε στη γάστρα.**

Το ψητό (μοσχάρι ή χοιρινό) το κάναμε στη
γάστρα από την αρχαιότητα. Είναι το λεγό-
μενο «κλέφτικο», που σε μερικές περιοχές
το κάνουν ακόμα. Ανοίγουν ένα λάκκο στο
χώμα και μέσα εκεί ανάβουν φωτιά. Όταν η
φωτιά είναι προς το τέλος της, σφάζουν το
ζώο (που πρέπει να είναι αρκετά μεγάλο και
κάποιων ετών για να έχει πιο σκληρό κρέας),
το γδέρνουν, το σκεπάζουν με το δέρμα του
και το θάβουν στο λάκκο με τη μισοσβησμέ-
νη φωτιά. Από πάνω ανάβουν άλλη φωτιά
και το αφήνουν να ψηθεί 5-20 ώρες. Για αυτό
το λένε κλέφτικο. Όσοι περνούσαν έβλεπαν
κάποιους να έχουν ανάψει μια φωτιά. Ποιος
να φανταστεί ότι από κάτω βρισκόταν το ζώο
που είχαν κλέψει;

Ποιο είναι το καλύτερο σημείο του ζώου;

Εξαρτάται τι θέλεις να το κάνεις. Το κιλότο
είναι πολύ καλό, γίνεται ωραίο και μαγει-
ρευτό στον νταβά. Για κιμά, καλύτερη είναι η
λάπα. Αλλά καλό είναι για κιμά να παίρνου-
με κομμάτια από όλο το σώμα, γιατί ανάλογα
το μέρος, το κρέας βγάζει και διαφορετικά
αρώματα. Επίσης πρέπει να χρησιμοποιούμε
και τα κόκαλα γιατί έχουν πολλά ωφέλιμα
στοιχεία. Α! Να γράψεις και για τη γίδα που
είναι τόσο παρεξηγημένη... ●

INFO Τα κρέατα του κ. Δημήτρη Δήμου μπορείτε
να τα παραγγείλετε με ένα τηλεφώνημα στον ίδιο
(6977608755), η αποστολή γίνεται μέσα σε 10 μέρες
σχεδόν σε όλη την Ελλάδα. Ή να τα απολαύσετε σε
κάποιο από τα εστιατόρια με τα οποία συνεργάζεται
(Αλεξάνδρα, Ριφιρί, Base Grill και Hytra στην Αθήνα,
Κουρδιστό Γουρούνι στη Θεσσαλονίκη).

Και

Τσικνοσάββατο στο Κουκάκι

**Μπίρα, κρασί ή τσίπουρο
με €2, σουβλάκια δωρεάν
και γλέντι μέχρι το πρωί**

Ο πεζόδρομος Γεωργάκη Ολυμπίου είναι ο πιο γνωστός δρόμος στο Κουκάκι. Μεζεδοπωλεία, «καφενέδες» και εστιατόρια συνωστίζονται γύρω του και κάνουν τον πεζόδρομο μια μεγάλη γειτονιά. Κάθε χρόνο το πρώτο Σάββατο μετά την Τσικνοπέμπτη, οι καταστηματάρχες σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων διοργανώνουν εδώ ένα μεγάλο αποκριάτικο γλέντι. Φέτος, είναι η πέμπτη χρονιά και όλοι περιμένουν με ανυπομονησία τα «Ανακατώματα το Τσικνοσάββατο».

Το Σάββατο 18 Φεβρουαρίου, από τις 16.00 έως αργά το βράδυ, τα καταστήματα του πεζόδρομου θα προσφέρουν μπίρα, κρασί ή τσικουδιά με €2, ενώ ταυτόχρονα κερνούν τα σουβλάκια και τους μεζέδες. Παράλληλα ετοιμάζονται πολλές δραστηριότητες και δρώμενα για μικρούς και μεγάλους, όλα δωρεάν.

Για να πάρετε μια ιδέα, στις 16.00 ακριβώς η αποκριάτικη παρέλαση από τα παιδιά της ομάδας μπάσκετ του Κουκακίου «Κουκάκι B.C.» σηματοδοτεί την έναρξη της εκδήλωσης και στη συνέχεια τον πρωταγωνιστικό ρόλο παίρνουν οι κλόουν, οι ξυλοπόδαροι και οι ζογκλέρ. Η θεατρική ομάδα «One Two Free» κατασκευάζει μαζί με τα παιδιά αποκριάτικες μάσκες με δράκους, λιοντάρια, πειρατές, μάγισσες και νεράιδες, ενώ οι Jump& Live-Athens Swing & Roll Team, μια μεγάλη χορευτική οικογένεια που ζει και χορεύει στο Κουκάκι, μας παρασύρουν στους τρελούς ρυθμούς του Swing, αφήνοντάς μας άφωνους με τις ακροβατικές τους ικανότητες.

Από τις 17.00 αρχίζει το ζωντανό μουσικό μέρος του προγράμματος με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων και συνεχίζεται στις 18.00 με χάλκινα πνευστά σε βαλκανικούς και παραδοσιακούς ήχους και τον Λευτέρη Γρηγορίου με τα Global Νταούλια. Στις 20.00 ψάχνουμε και ανακαλύπτουμε το «Secret Gig» από την μπάντα Albert, ενώ στις 21.00 οι κρουστοί Quilombo και Batala Atenas και η βραζιλιάνικη μουσική τους ακούγονται δυνατά σε όλο το μήκος του πεζόδρομου. Το χάνεις κάτι τέτοιο; Δεν το χάνεις! **A**

ΤΣΙΚΝΙΣΜΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

3 σάλτσες της στιγμής από τον μετρ του είδους **Βασίλη Καλλίδη**.

Διότι, ως γνωστόν, το κρέας θέλει κάτι να γλιστράει...

Για το κοτόπουλο. Ανακατέψτε σε ένα κεσεδάκι στραγγιστό γιαούρτι, μισό φακελάκι έτοιμης κρεμμυδόσουπας. «Θα κλάψετε» δηλώνει ο Βασίλης. Αλλά εμάς μας αρέσει και η άλλη που φτιάχνει στο Ubernass και είναι επίσης του λεπτού: σε ένα βαζάκι μαγιονέζα ανακατεύουμε μία κουταλιά σουπας κίτρινο γλυκό κάρι. Απλά μεγαλειώδης.

Για τα μπιφτέκια. Λιώνουμε στο μούλι 1 αβοκάντο, μια χούφτα μαϊντανό, ρίχνουμε αλάτι και το χυμό από ένα λεμόνι, τύπου γκουακαμόλε δηλαδή.

Για το ψαρονέφρι. Ανακατεύουμε 1 κεσεδάκι γιαούρτι στραγγιστό με μια γενναία κουταλιά σουπας μαγιονέζας, πολύ ψιλοκομμένο μαϊντανό και ξύσμα λεμονιού κατά βούληση.

Extra tip. Για να μη μας φάει το τηγάνι, ο Βασίλης προτείνει τις δικές του «τηγανιτές» πατάτες στο φούρνο. Σε ένα μεγάλο ταψί στρώνουμε λαδόκολλα, αλείφουμε με ελαιόλαδο και βάζουμε πατάτες καλά πλυμένες, με τη φλούδα τους και κομμένες σε χοντρές ροδέλες. Πασπαλίζουμε με μπόλικο χοντρό αλάτι, προσθέτουμε και λίγο λάδι ακόμη και τις ψήνουμε στους 230 μέχρι να πάρουν ωραίο χρώμα.

Κρέατα με παράδοση κατ' οίκον

Κρεοπωλείο ο Γιάννης. Για απίστευτα χειροποίητα λουκάνικα (απλά ακαταμάχητα) και cd του Elvis (ναι, του Presley). *Καλλιδρομίου 51, Εξάρχεια, 2103301230*

Φάρμα Λαφιωτάκης. Για μπριζόλα και σουβλάκια πιστοποιημένου ελληνικού μαύρου χοίρου, τουτέστιν το ιερό δισκοπότηρο του τσικνίσματος. Παράδοση στο χώρο σας δωρεάν,

πληρωμή και με κάρτα. 291072205/6944169075

Φάρμα Μπράλου. Για μοσχάρι black angus και μοσχάρι dry aged. Λουκούμι! 2102713126, 6944950555

Κρεοπωλείο Δρακούλης. Για το φημισμένο Kobe. Για τα φημισμένα... όλα του. *Βασ. Παύλου, Βούλα, 2108955655, Αγίας Σοφίας 90, Ν. Σμύρνη, 2109320211*

Το κρέας θέλει πίτες, πολλές πίτες

Και οι ροδίτικες λαδόπιτες είναι ό,τι πιο νόστιμο δοκιμάσαμε

Τα κρεατικά της Τσικνοπέμπτης θα τα φας σκέτα ή με μια σαλάτα που δροσίζει. Αστεειεύομαστε... Οι πίτες είναι ό,τι πιο ταιριαστό «ψωμοειδές» συνοδεύει επάξια τις ξεροψημένες κρεατένιες μπουκιτσες. Οι ροδίτικες λαδόπιτες πάλι είναι ό,τι πιο νόστιμο δοκιμάσαμε τελευταία σ' αυτή την κατηγορία. Μοιάζουν με τις γνωστές για σουβλάκια αλλά... καμία σχέση. Πιο λεπτές, ελαφρά προτηγανισμένες, με ελάχιστο, «τόσο-όσο» λάδι εντός τους, στέκονται σαν βάση σε σουβλάκια, μπιφτέκια, κοτόπουλα, ή τυλίγονται έχοντας μέσα τους ό,τι επιλέξει η όρεξή σου (και γλυκά). Θέλουν 1 λεπτό ψήσιμο στο γκριλ ή το (αλάδωτο) τηγάνι. Τις βρήκαμε στο *Gusto di Grecia. Πινδάρου 16-20, Κολωνάκι*

Το top κρασί της Ανδριανής Τσέλεπου

Ανήκει στη δεύτερη γενιά του Κτήματος Τσέλεπου.
Είναι πτυχιούχος της σχολής ΜΜΕ και Επικοινωνίας του Εθνικού
Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, απόφοιτη του 3ου επιπέδου
της σχολής κρασιού WSPC στην Αθήνα, και δραστηριοποιείται στο
τμήμα της επικοινωνίας του ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΤΣΕΛΕΠΟΥ.
Επιμέλεια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Σημαντικοί Έλληνες
οινοπαραγωγοί επιλέγουν
το top κρασί τους

Ο Κοκκινόμυλος έχει εξέχουσα θέση στην καρδιά μου λόγω της χαρακτηριστικής βελούδινης υφής του χωρίς ίχνος επιθετικότητας.

Ποιο είναι για εσάς το δικό σας κορυφαίο κόκκινο κρασί; Σίγουρα δεν μπορώ να ξεχωρίσω κάποιο απ' τα κρασιά μας, μιας και πιστεύω πως όλα έχουν έναν ιδιαίτερο και μοναδικό χαρακτήρα. Το κάθε κρασί συνδέεται όμως άμεσα και με τη διάθεση και τις περιστάσεις στις οποίες το επιλέγουμε. Αν λοιπόν με ρωτούσατε ποιο θα επέλεγα να συνοδεύσει μια «κορυφαία» στιγμή της ζωής μου, τότε μόνο μια λέξη θα μου ερχόταν στο μυαλό. Κοκκινόμυλος.

Τι ποικιλία είναι; Είναι 100% Merlot.

Σε ποια περιοχή παράγεται; Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο αμπελότοπι; Προέρχεται από ένα ιδιόκτητο αμπελότοπι στην περιοχή «Κοκκινόμυλος» σε μια λοφοπλαγιά βορειοδυτικού προσανατολισμού με αργιλοπετρώδη εδάφη και υψόμετρο 750 μέτρων.

Πώς φτιάχνεται το κρασί (οινοποίηση); Η καρδιά κάθε σπουδαίου κρασιού χτυπάει στον αμπελώνα του. Για αυτό και δίνουμε έμφαση στη διαχείριση του αμπελιού. Οι αμπελουργικές εργασίες σε συνδυασμό με τις χαμηλές στρεμματικές αποδόσεις που δεν ξεπερνούν τα 600 κιλά το στρέμμα είναι τα δύο βασικά συστατικά της τέλει τεχνολογικής ωρίμανσης και είναι αυτά που εν τέλει θα δώσουν ένα υψηλού επιπέδου κρασί στο ποτήρι μας. Στη συνέχεια, ακολουθείται η κλασική μέθοδος οινοποίησης με πολύ μεγάλες εκχυλίσσεις που φτάνουν τις 20-25 ημέρες σε μεγάλα βαρέλια των 500 λίτρων. Στο τελευταίο στάδιο το κρασί αυτό θα παραμείνει σε καινούργια δρύινα βαρέλια για διάστημα 15 μηνών.

Περιγραφή του κρασιού (όψη, μύτη, στόμα). Ο Κοκκινόμυλος είναι ένα κρασί με βαθύ κόκκινο χρώμα, πλούσια βελούδινη γεύση και σύνθετα αρώματα. Αρχικά, λοιπόν, μπορούμε να διακρίνουμε νότες βανίλιας και σοκολάτας που τις ακολουθούν έντονα αρώματα ώριμων κόκκινων φρούτων, όπως κόκκινο κεράσι και βατόμουρο. Στο στόμα, πρόκειται για ένα γεμάτο, υψηλής πολυπλοκότητας κρασί, με μαλακές τανίνες και μεγάλο γευστικό τελείωμα.

Με τι φαγητά το συνδυάζουμε; Ιδανικά θα το συνόδευα με κυνήγι ψητό ή και μαγειρευτό. Αν, μάλιστα, του προσθέταμε και μια πολύπλοκη κόκκινη σάλτσα τότε σίγουρα θα απογειώναμε το γεύμα μας.

Ιδανικό σερβίρισμα (θερμοκρασία, πότε ανοίγουμε τη φιάλη, χρειάζεται μετάγγιση); Η θερμοκρασία της φιάλης πρέπει να είναι από 16-18 βαθμούς και στις παλιότερες χρονιές χρειάζεται οπωσδήποτε μετάγγιση 3-5 ώρες πριν από την κατανάλωσή του.

Πόσες φιάλες παράχθηκαν τη συγκεκριμένη χρονιά; Κάθε χρόνο παράγουμε περίπου 20.000 φιάλες. Αυτό εξαρτάται βέβαια και από τις καιρικές συνθήκες του κάθε έτους.

Υπάρχει δυνατότητα παλαίωσης; Πότε θα είναι στα καλύτερά του; Ο Κοκκινόμυλος είναι ένα κρασί με δυνατότητα παλαίωσης πάνω από 15 χρόνια που μπορούν να φτάσουν άνετα τα 20, λόγω της μεγάλης εκχύλισης και των πλούσιων τανινών που διαθέτει. Μπορεί να καταναλωθεί, βέβαια, και φρέσκο ανάλογα με τις ιδιαίτερες προτιμήσεις του κάθε γευστή.

Ποιές είναι οι καλύτερες χρονιές του; Θα ξεχωρίζα αυτές του 2000, 2001, 2006, καθώς και του 2012, το οποίο δίνει και μια μοναδική ευκαιρία στους φίλους του κρασιού για παλαίωση στο μπουκάλι.

Πού θα το βρούμε και σε τι τιμή; Θα το βρείτε σε όλες τις κάβες και σε συγκεκριμένα εστιατόρια. Η μέση τιμή πώλησης είναι τα 24 ευρώ.

Μπορούμε να βρούμε και παλιότερες χρονιές; Φυσικά! Τόσο σε κάβες όσο και σε ηλεκτρονικά καταστήματα.

Αυτό είναι το top κρασί σας. Είναι και το αγαπημένο σας; Όπως είπα και πριν, όλα τα κρασιά του κτήματος έχουν έναν ιδιαίτερο και μοναδικό χαρακτήρα, αλλά μπορώ να παραδεχτώ ότι ο Κοκκινόμυλος έχει εξέχουσα θέση στην καρδιά μου λόγω της χαρακτηριστικής βελούδινης υφής του χωρίς ίχνος επιθετικότητας.

Μπορείτε να μας πείτε μια ιστορία που αφορά το κρασί αυτό; Ο Κοκκινόμυλος είναι μια σύνθετη λέξη. Το πρώτο συνθετικό του προέρχεται από τα κόκκινα αργιλώδη εδάφη. Το δεύτερο από τον παλιό νερόμυλο κατασκευής του 1780, τον οποίο ανακαίνισαμε ως ένδειξη σεβασμού, ευγνωμοσύνης και αγάπης προς την περιοχή και τον οποίο είστε πάντα ευπρόσδεκτοι να επισκεφτείτε. ●

ΤΣΙΠΟΥΡΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

όσολα...
είναι μέσα του!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΩΣΤΑΣΗΣ
ΜΕ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΔΥΟ ΓΕΝΕΩΝ

ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

www.apostolakisdistillery.gr

Baba Zula

Baba Zula και London Afrobeat Collective συναντιούνται στην Αθήνα

Λίγο πριν μας μιλάνε για τις επιρροές τους

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Λονδίνο-Κωνσταντινούπολη-Αθήνα. 3 γκρουπ από διαφορετικές πόλεις θα μοιραστούν τη σκηνή του Gagarin. Σύνδεση με μπάσο. Οι Baba Zula από το 1996 αφομοιώνουν χωρίς όρια επιρροές από διαφορετικά είδη όπως ψυχεδέλεια, reggae, dub, electronica και τουρκική παράδοση. Η παρέα των London Afrobeat

Collective από την άλλη ακολουθεί πιστά τους μουσικούς δρόμους του afrobeat με το ντεμπούτο άλμπουμ του 2015 Food Chain. Η δική μας **Ρόδες United** (Ν. Βασιούλας, Ν. Σολ, Β. Νιτσάκης, Δ. Στεργίου, Γ. Καπής, Θ. Αλεξανδρής, Ν. Χριστοφίδης και Ν. Κλιντ) συνθέτουν το τελικό line up με τα τραγούδια του άλμπουμ «INTERNET» και τη δική τους μίξη από hip hop, ροκ και στοιχεία από ράγκα και ρεμπέτικο.

BABA ZULA

Istanbul. Μια μητρόπολη της ανατολικής Μεσογείου, ένα πολυπολιτισμικό μωσαϊκό. Η αγαπημένη θεωρία του χάους εφαρμοσμένη σε μια πόλη.

Όλη η μουσική που έχουμε ακούσει. Παραδοσιακή, ακουστική ή ηλεκτρική, ηλεκτρονική, ψυχεδέλεια, ρέγγε, μπλουζ, ροκ και συνδυασμοί όλων αυτών από ολόκληρο τον κόσμο, τους αιώνες που έφυγαν και τους αιώνες που έρχονται.

Ο χορός, η φυσική κίνηση σώματος και ψυχών για να φτάσεις

να νιώσεις ελεύθερος.

Η ελευθερία. Είναι η απόλυτη αξία που εμψνέει τον πλανήτη, του εξάπτει τη φαντασία και κάνει τους πάντες να θέλουν να δημιουργήσουν έναν καλύτερο κόσμο.

Η αντίσταση. Σε ό,τι μας στερεί την ελευθερία, στον πόλεμο, στις διακρίσεις.

Η αγάπη. Προσθέτω και μια έκρηξη έμπνευσης και επιρροή μας, ενώ ξέρω ότι μας ζητήθηκαν 5 – αλλά αυτό θέλουμε να κάνουμε, να παραβούμε τα όρια και να γεμίσουμε τα κενά με σπόρους αγάπης και ελευθερίας.

LONDON AFROBEAT COLLECTIVE

Fela Kuti. Ο πατέρας του afrobeat, αληθινή μουσική ιδιοφυΐα, ένας πρωτοπόρος. Η μουσική του είναι εντελώς μοναδική και

London Afrobeat Collective

είναι ένας από τους καλλιτέχνες που μπορείς να ακούς στο διπνεκές – πάντα υπάρχει κάτι που δεν πρόσεξες ή δεν άκουσες πριν.

James Brown. Απέδειξε ότι τα σοβαρά μηνύματα κοινωνικής ευθύνης μεταδίδονται καλύτερα με το ακαταμάχητο φανκ και την κολλητική αισιοδοξία του «Get On the Good Foot». Ακόμα και τον ίδιο τον Fela επηρέασε.

Τα άλμπουμ «Who Is This America» και «Security» των Antibalas. Απίθανος συνδυασμός βρώμικων grooves, πολιτικοποιημένου στίχου και φοβερού παιξίματος. Ήταν εκείνοι που ώθησαν πολύ κόσμο προς το afrobeat, και σίγουρα και εμάς.

Frank Zappa. Εμβληματικός και σταθερά ενδιαφέρων καλλιτέχνης του 20ού αιώνα. Η απουσία σεβασμού στους κάθε είδους κανόνες, οι μουσικές του καινοτομίες, το γεμάτο νοήματα φανκ του, είναι όλα απίστευτα.

Shri Mataji Nirmala Devi. Ο πιο απίστευτος πνευματικός δάσκαλος της σύγχρονης εποχής, του οποίου τα διδάγματα ανοίγουν πόρτες στην αληθινή εσωτερική μεταμόρφωση και πνευματική αφύπνιση.

Gagarin, Λιοσίων 205, Είσοδος €15, €18 (ταμείο). Προπώληση: www.viva.gr, Public, SevenSpots, Media Markt, Reload (Πανεπιστημίου 54), Ευριπίδης, Syd Records (Πρωτογένους 13, Ψυρρή)

→ gdim400@gmail.com

Q&A ΜΕ ΤΟΝ NICK WATERHOUSE

Της Χριστιάννας Φινέ

Ο Αμερικανός που ξεφύτρωσε από τα 50s με ένα καλογυαλισμένο mix από r&b, jazz, soul και boogaloo επιστρέφει για μια συναυλία στην Αθήνα. Μιλήσαμε μαζί του στο skype την ημέρα της ορκωμοσίας του νέου προέδρου των ΗΠΑ – η ιστορία με τον Τραμπ τον έχει ενοχλήσει αφάνταστα: «Δεν θέλω καθόλου να μιλήσω για αυτό. Δεν θέλω ούτε να το σκέφτομαι ότι φτάσαμε εδώ. Ας μιλήσουμε για μουσική απόψε».

Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ του πρώτου και του πρόσφατου άλμπουμ; Υπάρχει αρκετά μεγάλη συνάφεια, καθότι χρησιμοποίησα τον ίδιο εξοπλισμό, αλλά, καθώς τα πάντα στη ζωή μου έχουν αλλάξει, και όλοι οι γύρω μου, θα έλεγα ότι ο πρώτος δίσκος ήταν σαν να μαζεύτηκε μια συντροφιά πολύ νέων παιδιών που άραζαν προσπαθώντας να μην αποτύχουν και πως ο δεύτερος δίσκος είμαι εγώ με έναν κύκλο εκπληκτικών μουσικών τριγύρω που μπορώ να τους φωνάξω να δουλέψουμε μαζί: υπάρχει περισσότερη δημιουργική σπίθα σε σχέση με παλιότερα, όταν απλά προσπαθούσα να διδάξω μουσικούς πώς να παίζουν τα κομμάτια μου. Η ενέργεια είναι διαφορετική και εγώ μεγαλύτερος, ακόμα και αν δεν είμαι σίγουρος ότι έμαθα κάτι: τα ίδια λάθη κάνω συνέχεια!

Ποια τραγούδια, δικά σου ή άλλων, σε περιγράφουν καλύτερα; Θα έλεγα το «Stanyan Street», από το «Never Twice», επειδή είναι κάπως αυτοβιογραφικό, αλλά νομίζω ότι η εκδοχή του «The Seventh Son» από τον Mose Allison... ναι, αυτό είναι το τραγούδι που με περιγράφει στα αλήθεια.

Στα 30 σου, οι μουσικοί ήρωες της εφηβείας σου παραμένουν οι ίδιοι; Εκεί και αν υπάρχει συνέπεια! Ray Charles, Van Morrison και Mose Allison... δεν θα έλεγα ακριβώς ότι τους λάτρευα, αλλά με ενδιέφερε πάντα πολύ η δουλειά τους, με άγγιζε. Όταν ήμουν 6 ή 7 ετών, θαύμαζα πολύ τον Keith Richards, τώρα δεν νομίζω ότι μου συμβαίνει με την ίδια ένταση!

Ποια είναι η θέση ενός πιο vintage ήχου στην ψηφιακή εποχή; Αρχή μου ως προς τη μουσική είναι να μην πέσει κανείς στην παγίδα να λατρεύει συσκευές και μηχανήματα – κάτι που ισχύει και στην κανονική ζωή. Αυτό το έμαθα με το δύσκολο τρόπο, επειδή

είμαι από αυτούς που παράγουν μουσική, εκτός από το να καταναλώνουν. Π.χ. η Apple θέλει να σε πείσει ότι πριν από εκείνους δεν είχες ξανακούσει μουσική, το Proteus ότι χωρίς αυτό το software δεν μπορείς να φτιάξεις μουσική. Έτσι είναι ο καπιταλισμός. Πολλά τραγούδια μου, όπως το «This Is A Game», λένε ακριβώς αυτό. Η μουσική είναι κυρίως άνθρωποι που θέλουν να φτιάχνουν δίσκους με ανθρώπους που αγαπούν. Η καταγραφή της διαδικασίας είναι μια αδύναμη απεικόνιση της αληθινής διαδικασίας: δηλαδή της ίδιας της μουσικής.

Στο τελευταίο σου άλμπουμ διασκεύασες Bob Dylan. Σου αρέσει να διασκευάζεις παλιότερα τραγούδια; Η κληρονομιά της αμερικάνικης μουσικής σου δίνει τη δυνατότητα να είσαι μέρος ενός συνεχόμενου ρεύματος. Υπάρχει μια «παρέλαση» σημείων αναφοράς, που μπορεί να μην είναι μόνο μια διασκευή. Μπορεί να δανειστείς έναν τίτλο και να δημιουργήσεις ένα νέο τραγούδι εμπνευσμένο από το αυθεντικό. Μπορεί δηλαδή να είχε γράψει κάποιος ένα κομμάτι για μιούζικαλ τη δεκαετία του '30, να πήρε στοιχεία του κάποιος άλλος και να το έκανε τραγούδι το '60 και ύστερα κάποιος να το διασκεύασε στα 00s. Είναι ένα μεγάλο συνεχές και όλα είναι μέρος του. Πιστεύω πως οι άνθρωποι δίνουν πολλά εύσημα στο αυθεντικό, και επίσης δεν θεωρώ ότι είμαι τόσο καλός για να διασκευάζω τα τραγούδια άλλων ανθρώπων.

Ποιες ήταν οι εντυπώσεις σου από το ελληνικό κοινό; Λατρεύω το ελληνικό πνεύμα. Με ενθουσιάζει γιατί πιστεύω ότι όλοι έχετε πάθος με τη μουσική, όπως επίσης με πολλά πράγματα. Οι χώρες δυτικής κουλτούρας θεωρούν τη μουσική ψυχαγωγία. Για τους Έλληνες όμως σημαίνει κάτι παραπάνω – όλα, η ποίηση, η μουσική, ο κινηματογράφος σημαίνουν κάτι παραπάνω για τους Έλληνες. Οι Αμερικανοί έχουν μια πιο κυνική στάση απέναντι σε αυτές τις τέχνες. Αλήθεια σας λέω, δεν ξέρετε πόσο θέλω να επιστρέψω στην Αθήνα, χτυπούσα το κεφάλι μου πάνω στο λάπτοπ και τους παρακαλούσα να με φέρουν. Θα περάσουμε υπέροχα.

Gagarin, Λιοσίων 205, Αττική. Είσοδος €22, 25 ταμείο.

Προπώληση: viva.gr, 11876, Ευριπίδης, Public, Seven spots, Reload, Syd Records (Πρωτογένους 13 Ψυρρή). Στις 25/2.

PHOTO: NICK WATERHOUSE

Δίσκοι στο Ελλάδα λαντ

Ελληνικοί δίσκοι...

Θα μπορούσε να είναι σύντομο ανέκδοτο αλλά ευτυχώς δεν είναι. Στη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας, της πολιτικής μέσω τουίτερ (κάν' το όπως ο Τραμπ), εδώ που ΕΡΤ και Υπουργείο Πολιτισμού δεν ξέρουν καν πως υπάρχουν ελληνικά συγκροτήματα με δημιουργικότητα, ενδιαφέρον και μπορούν να αποτελέσουν «εξαγωγίμο προϊόν», συνεχίζουν να βγαίνουν δίσκοι. Είναι σχεδόν σουρεαλιστικό, αλλά συμβαίνει. Μουσικοί αισθάνονται την ανάγκη να δημοσιοποιήσουν τη

δουλειά τους γνωρίζοντας εκ των προτέρων τη ματαιότητα της πράξης τους. Σε ποια δισκοπωλεία να πουληθούν; Όσα έχουν

απομείνει χαροπαλεύουν.

Ποιο κοινό να αγοράσει και με τι λεφτά που δεν περισσεύουν; Από ποια ραδιόφωνα να το μάθει που παίζουν όλα (σχεδόν) με playlist για λοβοτομημένους; Από ποιο (πτωχευμένο) κράτος να περιμένουν στήριξη που αγνοεί ακόμη και την ύπαρξή τους; Και όμως βγαίνουν δίσκοι... Δεν είναι θαύμα;

The Man from Managra - Half A Century Sun

Ο Κότι Κ. επανέρχεται με τον πιο ποπ εαυτό του ως The man from Managra και παρότι η έκπληξη του πρώτου εξαιρετικού δίσκου απουσιάζει πια, η αισθητική αξιοπρέπεια, το καλό γούστο, η αστική αγωγή και η μουσική παιδεία είναι συστατικά και αυτού του άλμπουμ. Η καλοφτιαγμένη ποπ τραγουδοποιία του μας θυμίζει γιατί αγαπήσαμε την αισθητική εταιρειών όπως η Sarah, η Acuarela, η Cherry Red, η 4AD.

Afrodysey Orchestra - In the land of Aou Tila

Ένα καινούργιο αλλά ικανό και αποτελεσματικό μουσικό σύνολο

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

που αγαπάει το afrobeat (και όχι μόνο) και προσπαθεί να το προσεγγίσει χωρίς να ξεχνά την ελληνική του καταγωγή. Μπορεί το πρώτο τους

εγχείρημα να περιλαμβάνει σημεία που η ατολμία και ο ακαδημαϊσμός έχουν τον πρώτο λόγο, αλλά καθώς το άλμπουμ κυλάει όλο και σε παρাসύρει, όπως και τους ίδιους άλλωστε, σε μία απελευθέρωση, σε έναν παικτικό οίστρο και σε μία μουσική περιπέτεια που συνάδει με το όνομά τους.

Kollektiva - Σύρματα

Η γενικότερη αισθητική του συγκροτήματος μας συνδέει με μία άλλη εποχή του ελληνικού ροκ που οι προσδοκίες ήταν περιορισμένες, το ηχητικό πλαίσιο τίμιο μεν αλλά ξεπερασμένο, ο στίχος είχε κοινωνική ευαισθησία και καταγγελία, εκεί δηλαδή που το πανκ ροκ (α λα ελληνικά) συνδυάζεται με τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου.

Πώργος Κοντραφούρης -

Στοιχειωμένα ποιήματα
Ο σπουδαίος μουσικός που τα τελευταία χρόνια είχε «εγκαταλείψει» το πιάνο για την πρόσκαιρη περιπέτειά του με το Hammond, επιστρέφει στη μεγάλη του αγάπη και αυτή αντί να του κρατήσει μούτρα τον υποδέχεται με ανοιχτές αγκάλες εκτιμώντας το ταλέντο του. Με αφορμή μερικά δικά του ποιήματα (σύντομα όσο τα χαϊκού) που απαγγέλλει ο Αλκίνοος Ιωαννίδης, συνθέτει μουσικά θέματα που τα ακολουθούν. Ακόμη και όταν –σε 2-3 περιπτώσεις– οι συνθέσεις δεν είναι σπουδαίες, το παίξιμό του στο πιάνο είναι τόσο απολαυστικό που τις παραβλέπεις γιατί συνολικά το αποτέλεσμα είναι θαυμάσιο. Μαζί του και οι σπουδαίοι μουσικοί της ελληνικής τζαζ: Πέτρος Κλαμπάνης στο κοντραμπάσο, Αλέξανδρος - Δράκος Κτιστάκης στα τύμπανα και Άγγελος Πολυχρόνου στα κρουστά.

→ makismilatos@gmail.com

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

JUST THE FACTS

Μια πόλη δίπλα στη θάλασσα

Έργο τέχνης για την απώλεια και την ανάγκη συνέχισης της ζωής.

Αντίδοτο στην ευεξία **

Καμιά θεραπεία για την καλλιτεχνική δυστοκία

Η ζωή μιας γυναίκας ***

Ο Γκι ντε Μορασάν εμπνέει το σκηνοθέτη του «Νόμου της αγοράς»

Όλα αρχίζουν αύριο **

Πατέρας και κόρη: αγάπη χωρίς κωμικά (αλλά και δραματικά) όρια

John Wick 2 **

Ο Κιάνου Ριβς ξεθάβει και πάλι το οπλοστάσιο του Τζον Γουίκ

Μια πόλη δίπλα στη θάλασσα

**** (MANCHESTER BY THE SEA)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κένεθ Λόνεργκαν. ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κέισι Αφλεκ, Μισέλ Γουίλιαμς, Κάιλ Τσάντλερ, Λούκας Χέτζις.

Ο Λι έχει αφήσει πίσω τη γενέτειρά του. Όταν ο αναπάντεχος θάνατος του μεγάλου αδελφού του τον φέρνει ξανά σε επαφή με το παρελθόν, βρίσκεται ταυτόχρονα κι αντιμέτωπος με την ανεπιθύμητη κληρονομιά του 16χρονου ανιψιού του.

Τι συμβαίνει σε έναν άνθρωπο όταν η μοίρα τον επιλέγει για να τον δοκιμάσει σκληρά και άδικα; Αυτό το ερώτημα σφραγίζει τη θεματική της συγκινητικής ταινίας του Κένεθ Λόνεργκαν («You Can Count on Me», «Margaret»). Πρόκειται για ένα επώδυνο αλλά αριστουργηματικό φιλμ για την απώλεια και τη θλίψη, που αφήνει σε δεύτερο πλάνο την αφόρητη θρησκοληψία και τον ιδεολογικό κομφορμισμό της συντηρητικής αμερικανικής κοινωνίας της ανατολικής ακτής, προκειμένου να αναδείξει το πραγματικό μεγαλείο του που δεν είναι άλλο από τη συναισθηματική και ψυχολογική ωρίμανση του ήρωά του. Ενός άντρα που βρίσκεται πέρα από το καλό και το κακό, μιας μορφής που στωικά υπομένει τις δοκιμασίες του με μοναδικό κίνητρο ζωής την καθημερινή επιβίωση. Η κινηματογραφική προσέγγιση της προσωπικής τραγωδίας του Λι δίνεται ψυχραιμία και χωρίς υπερβολές. Ο σκηνοθέτης με υποδειγματικά χαμηλότονη και ώριμη αφήγηση σκιτσάρει βήμα-βήμα το πρόσωπο που ανθρώπου που αλλάζει χαρακτήρα όταν μια σκληρή δοκιμασία τον φτάνει στα όριά του. Όσο παρακολουθείς τον βασικό χαρακτήρα του φιλμ, να περιφέρεται σαν νεκρός -ζωντανός στο παγωμένο σκηνικό της Μασαχουσέτης, τόσο περισσότερο βουλιάζεις στην απροσδιόριστη θλίψη του. Είναι ένας άνθρωπος χωρίς έγνοιες, ένα «ρεμάλι» ανεπιθύμητο για πολλούς που ζει για το τώρα χωρίς να έχει καμιά ευθύνη. Είναι όμως πραγματικά έτσι; Όταν αυτός ο παρίας, που η μοίρα δεν του έχει φερθεί και τόσο καλά μέχρι τώρα, καλείται σε μια δύσκολη φάση της ζωής του να αντιμετωπίσει την απώλεια του αγαπημένου του αδελφού και το μέγαλωμα του ανιψιού του, αδυνατεί να σπρώξει αυτό το βάρος για προσωπικούς λόγους (συμβουλή: αποφύγετε να διαβάσετε πολλές κριτικές για την ταινία γιατί ρισκάρετε να διαβάσετε μυστικά της πλοκής που αποτελούν αναπόσπαστα κομμάτια της γοητείας της). Ώριμο φιλμ για τις ουλές της ψυχής που δεν επουλώνονται με το χρόνο, μια ιδιαίτερη ψυχαναλυτική σπουδή πάνω στην έννοια της τραγωδίας καθώς και μια πρωτότυπη οπτική στους οικογενειακούς δεσμούς (όλο το στόρι χτίζεται πάνω στη διαρκώς δοκιμαζόμενη σχέση θείου και ανιψιού) δοσμένη με αποπλυστική ειλικρίνεια. Το ιδανικό δέσιμο σκηνοθεσίας και σεναρίου, σφραγίζεται από τις θαυμάσιες ερμηνείες (3 υποψήφιες –Άφλεκ, Γουίλιαμς και Χέτζις– μεταξύ των συνολικά 6 του φιλμ) με τον ανεπανάληπτο Κέισι Άφλεκ να προβάρει από τώρα το κοστουμί του νικητή για Όσκαρ στην κατηγορία του Α' ρόλου.

«Λι, κανείς δεν μπορεί να φανταστεί τι έχεις περάσει» («Μια πόλη δίπλα στη θάλασσα»)

>>> Ο Κιάνου Ριβς στο **John Wick 2** (1½) (John Wick: Chapter 2) επιστρέφει ως cool εκτελεστής Τζον Γουίκ παρότι έχει αποσυρθεί από την ενεργό δράση. Αναγκάζεται όμως να επιστρέψει (όπως και στο πρώτο φιλμ, που ο γιος του ρώσου μαφιόζου έκανε το λάθος να σκοτώσει το σκυλάκι του), καθώς ένας παλιός εχθρός του δίνει ένα τεράστιο ποσό προκειμένου ο John Wick να βγει από τη μέση. Οτι περιμένετε να δείτε «δηλαδή ξύλο, χορογραφίες και καταγισμός δράσης» σε ένα φιλμ που δεν υποδύεται κάτι διαφορετικό από αυτό που είναι: η περιπέτεια για την περιπέτεια χωρίς πολλά λόγια.

Αντίδοτο στην Ευεξία ** (A CURE FOR WELLNESS) ▲

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκορ Βερμίνσκι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντέιν ΝτεΧάαν, Τζέισον Άιζακς, Μια Γκοθ

Φιλόδοξο στέλεχος αναλαμβάνει να φέρει πίσω το διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας του από ένα ειδυλλιακό αλλά μυστηριώδες «κέντρο ευεξίας» που βρίσκεται σε απομακρυσμένη περιοχή των Άλπεων.

Ατμόσφαιρα, μυστήριο και σύγκρουση λογικής-φαντασίας σε μια τύπου «Το νησί του μυστηρίου» (του Σκορσέζε με τον Λεονάρντο ντι Κάπριο) ιστορία που επιχειρεί να «δέσει» χωρίς επιτυχία το μεταφυσικό στοιχείο με το ψυχολογικό θρίλερ. Το κατασκευάσμα σκηνοθετικά στέκεται μια χαρά (ο Γκορ Βερμίνσκι ανέκαθεν λάτρευε τη βιρτουοζιτέ) με τη δυνατή κλειστοφοβική φωτογραφία και εφέ που φλερτάρουν με το σπλάτερ. Όμως όταν επιχειρούμε να αναλύσουμε όσα γίνονται στο «καταραμένο» άσυλο, το συμπέρασμα δεν είναι άλλο από ένα ανεγκέφαλο, παράλογο και τραβηγμένο σε ακραίο βαθμό αναληθοφάνειας σενάριο. Οι ρηχές αντιναζιστικές νύξεις, τα μονοδιάστατα πρόσωπα και οι αυθαίρετες σκηνές τρόμου βουλιάζουν το φιλμ περαιτέρω στην ανυποληψία.

Η ζωή μιας γυναίκας * (UNE VIE)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στεφάν Μπριζέ **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Γιολάντ Μορό, ..αν-† ιερ Νταρουσέν, Τζουντίντ Γκεμλά, Σουόν Αρλό

Νορμανδία, 1819. Η νεαρή ..αν, που πέρασε τα σχολικά της χρόνια σε μοναστήρι, παντρεύεται έναν ευγενή της περιοχής που αποδεικνύεται άπιστος και τσιγκούνης.

«Ο ‡ εός απεχθάνεται την αμαρτία της σάρκας, αλλά πάνω από όλα απεχθάνεται το ψέμα». φράση αυτή από το έργο του Γκι ντε Μοπασάν που διασκεύασε ο Στεφάν Μπριζέ («Ο Νόμος της Αγοράς») περικλείει όλη την έννοια του φιλμ. διάψευση των ονείρων της γεμάτης λαχτάρας για ζωή ..αν γίνονται με τον πλέον αν%δυνο –όσο και φυσικό– τρόπο, αλλά το φιλμ κουβαλάει τα βάρη ενός τυπικού φιλμ εποχής που ξεκινάει από την υποτυπ%δη θεατρικότητα και την προβλέψιμη αρτιότητα μιας καλλιτεχνικής μεν αλλά μάλλον άψυχης διεύθυνσης των δρ%μενων.

Όλα αρχίζουν αύριο ** (DEMAIN TOUT COMMENCE)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ούγκο Γκελέν **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Ομάρ Σι, Κλεμάνς † οεσί, Αντουάν Μπερτράν

Ο άμιουελ βλέπει την ανάλαφρη ζωή του να γίνεται θρύ ..αλα, όταν μια πρώην τού αφήνει το τριών μηνών παιδί του κι εξαφανίζεται.

Ο Ομάρ Σι («Οι άθικτοι») τυποποιείται επικινδύνως στο ρόλο του καβαλέ τύπου που γλεντάει με πάθος τη ζωή αλλά κάποιος απρόβλεπτος παράγοντας τον προσγει%νει στην πραγματικότητα. κωμωδία του Γκελέν, που σάρωσε στη Γαλλία, ξεκινάει με την όπισθεν αλλά σταδιακά αναστρέφεται το αρχικό αρνητικό κλίμα όταν το άνοστο γαλλικό χιούμορ του πρ%που ημι%φου διαδέχεται μια απλ%ς συμπαθητική δραμεντί χαρακτήρων. Όλο το φιλμ είναι χτισμένο στην αφοπλιστική πιστοίρικα που όσο μεγαλ%νει στο «ξένο» Λονδίνο με την ιδιαίτερη οικογένειά της, τόσο περισσότερο κλέβει την παράσταση από το διάσημο πρωταγωνιστή χάρη στην τσαχνινιά και την ευρηματικότητά της.

* - € ΟΡ
** Μ ΤΡΕ
*** Κ ...
**** ΠΟ... Κ ...
***** Ε Τ&

☞ 10 + σήμερα για τα Όσκαρ

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΕΚΑΣ Η ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΑ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΣΕΞΙ

Στο ιστορικό μυθιστόρημά του «*Μαύρο Φυλαχτό*» (εκδ. Ψυχογιός) η ιστορία μπλέκεται με τη μυθοπλασία, ενώ Σουλιώτες, αστοί Κερκυραίοι, ο Αλή Πασάς και Βοναπαρτιστές συνδιαλέγονται μέσω μιας υπόθεσης που έχει και στοιχεία μυστηρίου.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Το έναυσμα ώστε να ασχοληθείτε με τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, αλλά και περιοχή; Όταν έμαθα πως οι ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης δεν έφτασαν απλώς, αλλά εφαρμόστηκαν στα Επτάνησα, μόλις ο Βοναπάρτης κατέλαβε τη Βενετία το 1797. Η παρουσία των γάλλων επαναστατών, ακόμα και στην Πρέβεζα και στην Πάργα, επηρέασε άμεσα και τις αψιμαχίες του Αλή Πασά με τους Σουλιώτες. Συνειδητοποιήσα, λοιπόν, πως τα γεγονότα του Σουλίου, που συνέβησαν στα τότε σύνορα Ανατολής και Δύσης, είχαν ιδιαίτερη δυναμική. Όχι, δεν ήταν απλώς ο πόλεμος ενός πασά με κάποιους ληστές. Συνέβαινε μια κοσμογονία. Θα έγραφα, λοιπόν, για τον Σουλιώτη Μάρκο που γίνεται φίλος με τον Περαιβό, τον τελευταίο Έλληνα που είδε ζωντανό τον Ρήγα Φεραίο. Θα έγραφα για τον Μάρκο, τον κάλπικο Σουλιώτη σε ηρωικές εποχές, που η ευστροφία και η μουσική τον γλιτώνουν από τα δεινά, αλλά ως πότε... Που του παίρνει τα μυαλά ο έρωτας για μια όμορφη Κερκυραία, ενώ ο ενωμένος ρωσοτουρκικός στόλος πολιορκεί τη «δημοκρατική» Κέρκυρα. Που το χρέος της δολοφονημένης αδερφής τον κατατρέπει, ενώ ξεσπά ο πόλεμος με τον Αλή Πασά. Βέβαια, για να μην κρυβόμαστε, με επηρέασε και το γεγονός ότι η καταγωγή μου είναι απ' το Σούλι.

Ποιος είναι ο λόγος που οι νέοι έλληνες συγγραφείς αποφεύγουν να ασχοληθούν με τον 19ο αιώνα και κυρίως σε ό,τι αφορά στην προεπαναστική περίοδο ή την περίοδο της επανάστασης; Ίσως διότι η φουστάνελα δεν θεωρείται σέξι... Παρά το γεγονός ότι

οι φουστανελάδες συχνά δεν φορούσαν εσώρουχο από κάτω. Κάτι που μάλλον θα γνώριζε ο Όσκαρ Γουάιλντ, όταν φωτογραφήθηκε εύζωνας. Πέρα από την πλάκα, δεν είναι εύκολη υπόθεση να γράψεις για ανθρώπους και εποχές για τα οποία γνωρίζουμε τελικά τόσο λίγα. Είναι εποχές μες στην ομίχλη.

Η μεγαλύτερη δυσκολία που έχει ένα ιστορικό μυθιστόρημα; Το πιο δύσκολο είναι να κατανοήσεις και να χτίσεις το ψυχολογικό προφίλ των χαρακτήρων. Το ηθικό πλαίσιο που τους διέπει είναι τελείως διαφορετικό από το σημερινό. Μπορείς ερευνώντας να διαβάσεις και να μάθεις για τα ήθη, τα έθιμα, τα ρούχα, μπορείς να χτίσεις και την ατμόσφαιρα. Αλλά, αν δεν σκάψεις βαθιά μέσα σου και γύρω σου, θα αποτύχεις. Όταν διάβασα πως ο Τολστόι είχε κοπιήσει κάνοντας ενδελεχή έρευνα για να κατανοήσει το ψυχολογικό προφίλ των ηρώων του στο «Πόλεμος και Ειρήνη», βιβλίο που διαδραματιζόταν μόλις πενήντα χρόνια πριν από την εποχή που το έγραψε, κλονίστηκε: Υπήρχε κίνδυνος να γράψω ένα σκουπίδι. Εφάρμοσα στο μυθιστόρημα τεχνικές Στανισλάφσκι για να μπορέσω να σταθώ. Έκανα και διάφορα ξόρκια για να βιώσει ο αναγνώστης μαζί μου την εποχή. Δεν την περιέγραψα, την έζησα.

Ένα μυθιστόρημα, για χάρη της μυθοπλασίας, έχει δικαίωμα να αυθαιρετεί σε ό,τι αφορά τα ιστορικά γεγονότα; Ο

καθένας μπορεί να κάνει ό,τι θεωρεί ορθό, στη δική μου περίπτωση πάντως προσπάθησα να δώσω τα ιστορικά γεγονότα όπως έγιναν. Ωστε να αντιληφθεί πλήρως ο αναγνώστης τι συνέβαινε στις ζωές των ηρώων. Έπαιξα μυθοπλαστικά μόνο με τις σκοτεινές πλευρές της ιστορίας. Ήθελα να μιλήσω για την αφανή ζωή των ανθρώπων, ενώ γύρω τους συμβαίνει χαλασμός. Για παράδειγμα ήταν στοίχημα να δείξω πως αισθάνεται ένας χωριάτης όταν μένει ξαφνικά σε ένα αρχοντόσπιτο, όταν χάνει την αδερφή του από μαχαίρι ή όταν μπαίνει στη μάχη ενώ τρέμει τον εχθρό. Ενώ ο «ίλιγγος» τον οδηγεί να κάνει αποτρόπαια πράγματα με τον τρόπο του Άμλετ.

Σημειώνετε πως οι ιστορικές αναφορές στα γεγονότα του Σουλίου διασταυρώνουν τα ξίφη τους. Οι βασικές αποκλίσεις με τι έχουν να κάνουν; Τώρα θα μπλέξουμε. Θα πω μόνο ότι κάποιοι θεωρούν τους Σουλιώτες μόνο σούπερ ήρωες, κάποιοι άλλοι μόνο ληστές. Το σίγουρο είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι πήραν τα βουνά γιατί ήθελαν να είναι ελεύθεροι. Διότι τόλμησαν να τα βάλουν με τους δυνάστες. Κι έγιναν τρομεροί πολεμιστές και στη συνέχεια μισθοφόροι από ανάγκη, γνωστοί σε όλη την Ευρώπη για την ικανότητά τους στον πόλεμο. Οι ευρωπαίοι ρομαντικοί νόμιζαν ότι οι Σουλιώτες ήταν απόγονοι των Σπαρτιατών. Σε εκείνους που υποστηρίζουν ακόμα ότι οι Σουλιώτες ήταν απλώς ληστές, απαντώ με τα λόγια των ίδιων: «Αν μπορούσαμε να ζούμε στον κάμπο, δικές μας θα ήταν οι κότες που κλέβουμε». Αλλά είχαν προτιμήσει την ελευθερία, από το να σκύψουν το κεφάλι. Που αν δεν το 'σκυβες, σε παλούκωναν. Στην κυριολεξία. Ήταν πολύ σκληρές εποχές.

Από τα αληθινά ιστορικά πρόσωπα που χρησιμοποιήσατε στην ιστορία σας, ποιο ήταν αυτό που σας φάνηκε πιο μυθιστορηματικά προκλητικό; Ο Σαμουήλ είχε μεγάλο ενδιαφέρον. Δεν είναι και μικρό πράγμα να συμβουλευείς τους Σουλιώτες στον πόλεμο, ενώ πιστεύεις ότι έρχεται η Αποκάλυψη. Εκείνος όμως που με γοήτευσε περισσότερο από όλους ήταν ο Περαιβός. Αν και δεν είναι τόσο γνωστός, κράτησε το όραμα του Ρήγα ζωντανό μες στην Ελληνική Επανάσταση, και ακολούθησε τα γεγονότα που αναφέρω στο βιβλίο μου.

Επιλέξατε να βάλετε στο κέντρο της ιστορίας μια βεντέτα. Αυτό σας φάνηκε δελαστικό για ποιο λόγο; Όταν κάποιος σκότωνε γυναίκα στο Σούλι, όφειλες για εκδίκηση να σκοτώσεις τέσσερις άντρες από τη φάρα του φονιά. Αυτό νομίζω λέει πολλά για τη θέση της γυναίκας στο Σούλι. Στα Πάννενα των Οθωμανών είχαν τα χαρέμια. Όμως στο Σούλι, όταν οι φάρες είχαν διαφορές, μια γυναίκα έστελναν για αντιπρόσωπο, ώστε να φιλιώσουν οι φάρες. Παράλληλα η ιδιαιτερότητα της σουλιώτικης βεντέτας, από μυθοπλαστικής απόψεως, θα μου έδινε τη δυνατότητα να μπολιάσω το ιστορικό μυθιστόρημα με πλούσια αστυνομική πλοκή. Για την ακρίβεια, ήθελα το βιβλίο να είναι, πέρα από ιστορικό μυθιστόρημα, και θρίλερ μυστηρίου.

Ποιους άλλους συγγραφείς (ή βιβλία) θεωρείτε «συγγενείς» σας; Διαβάζοντας τον «Καπετάν Μιχάλη» και την «Αναφορά στον Γκρέκο» του Καζαντζάκη, συνειδητοποίησα ότι αν δεν σκάψεις μέσα σου, αν δεν βρεις τις ρίζες, ποτέ δεν θα μάθεις ποιος σ' αλήθεια είσαι. Φυσικά δεν θα φτάσεις στην απόλυτη αλήθεια, αλλά χρειάζεσαι μια πυξίδα. Ως άνθρωπος. Αλλιώς χάνεσαι στη δίνη της εποχής. Όπως και η χώρα. Αυτά με έσπρωξαν σε φιλοσοφικό επίπεδο. Όσον αφορά το τεχνικό κομμάτι του μυθιστορήματος, μπορώ να πω ότι τα βιβλία του Φίλιπ Κερ και του Ουμπέρτο Έκο μου άνοιξαν τα μάτια. Κινούμαι, επίσης, κοντά στο «Άρωμα» του Ζισκιντ, στην «Αισθηματική αγωγή» του Φλομπέρ που είναι από τα αγαπημένα μου βιβλία, αλλά και φυσικά στις αρχαίες τραγωδίες και στον Σέξπιρ. Από τους σύγχρονους απολαμβάνω τα βιβλία του Ζουργού. Αλλά στην παρούσα φάση δεν θα με ενδιέφερε να γράψω κάτι δίχως να έχει αστυνομική πλοκή. Με την έννοια του Σοφοκλή και του Σέξπιρ, όχι του αστυνόμου Μπέκα. **Α**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΑ
ΜΕ ΤΗΝ
ΤΟΥΛΑ ΜΠΑΡΝΑΣΑ

“ Περί Θεού και άλλων θηρίων ”

Την Παρασκευή 17 Φεβρουαρίου 2017, ώρα 7 μ.μ., στον "Αίθιον Πολυχώρος", με λόγο, μουσική, προβολές και ένα ποτήρι κρασί, γιορτάζουμε την κυκλοφορία της πρώτης ποιητικής συλλογής της Τούλας Μπαρνασά "Περί Θεού και άλλων θηρίων".

Καλούμε όλους τους φίλους να παρευρεθούν.

Η παρουσία σας θα είναι τιμή μας.

Τζιραίων 8-10, Μακρυγιάννη (Σταθμός Μετρό: Ακρόπολη)
213 0256666, 6947 057543, infoaltion@gmail.com

Με φόντο μια Σουηδία σκοτεινή και επικίνδυνη, τρεις αφηγητές διηγούνται το χρονικό μιας αιματηρής δολοφονίας.

Το βιβλίο αυτό είναι ένα πολυεπίπεδο ψυχολογικό θρίλερ που κοροϊδεύει την ευφυΐα σου και παίζει με το μυαλό σου. Τρομακτικό και γεμάτο εκπλήξεις.

«Αυτή η συγκλονιστική ιστορία φόνου, αγάπης και προδοσίας θα αγαπηθεί από τους λάτρεις της σειράς The Bridge».

- Essentials Magazine

Κυκλοφορεί σε 20 χώρες!

Η αστυνομική λογοτεχνία που κόβει την ανάσα!

Life Clinic Group
PERSONAL & BUSINESS EVOLUTION

«Έχεις το δικαίωμα να τα θέλεις όλα.
Είμαστε εδώ για να σε βοηθήσουμε να τα αποκτήσεις!»

Η Life Clinic Group προσφέρει εξειδικευμένα προγράμματα coaching σε άτομα και οργανισμούς που επιδιώκουν προσωπική κι επαγγελματική εξέλιξη.

Όλες οι δραστηριότητες της Life Clinic Group (σεμινάρια, συνεδρίες) σχεδιάζονται με στόχο οι συμμετέχοντες να δούνε τη ζωή διαφορετικά, να ανακτήσουν την αισιοδοξία τους, να εμπνευστούν, να παρακινήθούν.

ΚΥΚΛΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ
ΗΜΕΡΕΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΠΛΑΤΩΝ, ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Εισηγήτρια: Δρ. Νατάσα Μαλλίερου

Τρίτη 21 Φεβρουαρίου: Σωκράτης | Τρίτη 21 Μαρτίου: Πλάτωνας
Τρίτη 11 Απριλίου: Αριστοτέλης | Τρίτη 16 Μαΐου: Επικούρειοι και Στωικοί

Οι «Ημέρες Φιλοσοφίας» σχεδιάστηκαν για να σας μιλήσουν στη μαγεία της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας μέσα από τη ζωντανή αφήγηση της ζωής και την περιεκτική περιγραφή των ιδεών ορισμένων από τους σπουδαιότερους ανθρώπους – σταθμούς στην ιστορία της φιλοσοφίας.

Προαγορά 4 Σεμιναρίων έως 20/02/2017: 120€

Αδριανού 4, Ν. Ψυχικό, Τ.Κ. 15451 / 210 6772222

www.LifeClinicGroup.com

dioptra

www.dioptra.gr

Βρείτε μας!

BIBΛΙΟ

ΛΑΤΡΕΜΕΝΕ ΜΟΥ ΙΟΥΔΑ

Μία προσέγγιση του μυθιστορήματος του Άμος Οζ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ιερουσαλήμ 1959. Μία πόλη χωρισμένη με συρματοπλέγματα και μπλόκα. Οι ελεύθεροι σκοπευτές караδοκούν πάνω στις στέγες με τα παγωμένα δάχτυλά τους να καϊδεύουν τη σκανδάλη. Η πόλη είναι γκρίζα, μουντή, υγρή, βροχερή και σε κάποιες φάσεις πασπαλισμένη από μία πούδρα χιονιού. Μία άλλη Ιερουσαλήμ όπου στα σοκάκια αναδύεται η υγρασία, οι γάτες κουλουριάζονται από το κρύο και οι αρουραίοι τα βράδια περιδιαβαίνουν με θρασύτητα ψάχνοντας κάποιο ξεχασμένο κομμάτι τροφής. Μία δεκαετία έχει περάσει από τον πόλεμο της ίδρυσης του Ισραήλ, αλλά ο ίδιος ο πόλεμος βρίσκεται παντού, στα καφενεία, στους δρόμους, στις σκέψεις και στη συμπεριφορά των ανθρώπων, στις θύμισες και στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Στην ουσία είναι ένας μη πόλεμος σε μία εμπόλεμη κατάσταση αναμένοντας την επόμενη πολεμική σύγκρουση, η οποία τελικά θα συμβεί λίγα χρόνια μετά.

Ο Άμος Οζ στον «Ιούδα» του ολοκληρώνει μία αένα σκέψη που τον βασανίζει εδώ και δεκαετίες. Μόνο που επιλέγει να παρουσιάσει αυτή τη σκέψη του διά μέσου της πλοκής ενός πολυεπίπεδου, διαχρονικού, απίστευτα πυκνού μυθιστορήματος, του σημαντικότερου πονήματός του για ορισμένους μελετητές του. Εξ αρχής πρέπει να ειπωθεί πως η μεταφραστική δουλειά της Μάγκυ Κοέν είναι εξαιρετική. Πιστεύω ακόμη πως η μετάφρασή του του «Comfiteor» από τον Ευρυβιάδη Σοφό ήταν ένας άθλος. Ομολογώ πως η μετάφραση της Μάγκυ Κοέν είναι ένα κέντημα από μεταξωτή κλωστή, απίστευτα ανθεκτική, με τη χαρακτηριστική στιλπνάδα του νήματος αυτού. Δυστυχώς δεν ομιλώ την εβραϊκή, οπότε θα κατέληγα ενδεχομένως να εμπιστευτώ κάποια μετάφραση στα αγγλικά ή καλύτερα τα γαλλικά, αλλά ευτυχώς ο «Ιούδας» έπεσε σε καλά χέρια.

Σε τι συνίσταται το πολυεπίπεδο του εγχειρήματος... Καταρχήν στο ότι δυστυχώς η σοφία είναι σωρευτική διαδικασία που απαιτεί χρόνο, πολλές ήττες και ακόμη περισσότερη πικρία. Λίγοι καταλήγουν στο να τη θωπεύσουν πραγματικά. Ο Άμος Οζ τα κατάφερε και ως εκ τούτου αναδεικνύεται σε αντικείμενο αυτού του ιδιότυπου πόθου, ή ζήλειας; Πόσοι άραγε καταφέρνουν να ισχυριστούν ότι συναναστράφηκαν κάποια στιγμή με τη... σοφία, την αποδέχτηκαν όσο απάνθρωπη, κυνική, πολύπλοκη, ηφαιστειώδης, εκρηκτική κι αν είναι; Το πρώτο επίπεδο αφορά την αναγκαία πλοκή. Ένας νεαρός, δασύτριχος άνδρας στην αρχή της δεύτερης δεκαετίας της ζωής του. Μορφωμένος αλλά ατίθασος φοιτητής, αριστερός που έμπλεξε στα πλοκάμια της ιστορίας και στροβιλίζεται

παρασυρμένος από το ρεύμα αποκαθλώσεως του Στάλιν και την ενέργεια του απόλυτου «εραστή» της Αριστεράς, του Τσε Γκεβάρα. Ένας ηλικιωμένος, σκεβρωμένος, άρρωστος και εκ των πραγμάτων κυνικός διανοούμενος. Μία ερωτική σαραντάρα καταδικασμένη να αναπαράγει στο διηνεκές την πικρία της λόγω της απώλειάς της. Μία σκιά η οποία ανήκει σε νεκρό και διαπερνά όλο το μυθιστόρημα είναι εκεί, συνομιλεί με τους πρωταγωνιστές, τα βιβλία του σκονίζονται στη βιβλιοθήκη, τα υφάσματα του δωματίου του φθείρονται, είναι εκεί, αυτός ένας «Ιούδας» της εποχής του που τόλμησε να αμφισβητήσει την ορθότητα της ίδρυσης του κράτους του Ισραήλ, από προοδευτική και αριστερίζουσα σκοπιά.

Το δεύτερο επίπεδο αφορά τον «Ιούδα», το μαθητή του Ιησού, αντικείμενο μελέτης του δασύτριχου φοιτητή. Εκείνου που ενδεχομένως να ήταν κατάσκοπος των Φαρισαίων, επιφορτισμένος να τον παρακολουθεί, αλλά να που τον αγάπησε και έγινε ο σημαντικότερος οπαδός του. Αυτός, ένας πλούσιος. Αν δεν ήταν αυτός δεν θα υπήρχε ούτε Χριστιανισμός ούτε και Χριστός. Η «θυσία» του, αποκαλούμενη και «προδοσία», ανέδειξε το νέο δόγμα. Μετά ανέλαβε ο Σαούλ από την Ταρσό, μιλούσε τα ελληνικά, ήταν τελώνης, άνθρωπος της πιάτσας και ως Παύλος ίδρυσε την Εκκλησία, την πιο... ανθεκτική πολυεθνική ever.

Το τρίτο επίπεδο αφορά τις σχέσεις Ιουδαϊσμού - Χριστιανισμού, μία πλοκή (και συμπλοκή) ταύτισης και διχασμού,

«Ιούδας» του Άμος Οζ, εκδόσεις Καστανιώτη, μετάφραση Μάγκυ Κοέν

«Comfiteor» του Ζάουμ Καμπρέ, εκδόσεις Πόλις, μετάφραση Ευρυβιάδης Σοφός

ένας αρχιτεκτονικός πυλώνας της δημιουργίας του δυτικού συστήματος σκέψης, ένα δίδυμο που στη συνέχεια έγινε τρίδυμο της μονοθεϊστικής αναφοράς στο όνομα της οποίας σφάχτηκαν, σφάζονται και θα σφάζονται εκατομμύρια άνθρωποι. Η πιο αλλόκοτη ανθρωποθυσία στην ιστορία του Homo Sapiens.

Η ανάγνωση - προσέγγιση του τέταρτου επιπέδου έχει να κάνει με την ίδια την πορεία του Ισραήλ. Είναι βασανιστικό αυτό το επίπεδο. Τα ερωτήματα είναι αμείλικτα. «Γιατί όταν ο εχθρός προβαίνει σε μία δήλωση είναι πάντα απειλή και όταν εμείς απαντάμε πρόκειται για προειδοποίηση;» Σας θυμίζει κάτι; Μήπως αυτό συμβαίνει καθημερινά, εδώ στη γειτονιά μας, με τις βραχονησίδες, τα εγχώρια ύδατα, τους δικούς μας ουρανοί, τα ιστορικά δίκαια, την «Ιστορία μας» και τον «Θεό μας». Μέσα σε ένα τέτοιο μανιχαϊστικό σύστημα αξιών, ο καθένας που σκέφτεται ανορθόδοξα (ή απλώς σκέφτεται), κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να χαρακτηριστεί ως «ο Προδότης» ή «ο Ιούδας».

Ο Άμος Οζ παλεύει ανάμεσα σε αυτά τα τέσσερα επίπεδα να ορθοποδήσει, να απαντήσει στα βασανιστικά ερωτήματα, να τιμήσει τους νεκρούς, όλους τους νεκρούς της ανθρωποθυσίας στη Μέση Ανατολή, αλλά και να σηκώσει το βλέμμα στο μέλλον, να διεκδικήσει το ορθόν, να προσεγγίσει το σφάλμα. Δεν έχει κόμπλεξ ο Άμος Οζ. Οι ήρωές του ομιλούν ελληνικά, αραμαϊκά, αγγλικά, γερμανικά και αγγλικά, εβραϊκά και αραβικά, είναι δηλαδή επίγονοι της πραγματικής γεωγραφίας της περιοχής. Κάποια στιγμή, ανάμεσα στους τοίχους αυτού του σπιτιού - μαυσωλείου της γνώσης, αλλά και της επίγνωσης, μου φάνηκε να περνά η σκιά του Τοϊρκα, όταν η μητέρα της Ατάλιας κλέφτηκε με τον Έλληνα από την Αλεξάνδρεια. Μέχρι και την τελευταία στιγμή, πριν τη φυγή, συνομιλούσε με τον Σαλιέλ Αμπραβανέλ στα ελληνικά. Το πρόσωπο αυτό είναι φανταστικό αλλά το όνομα παραπέμπει σε μία ιστορική οικογένεια του εβραϊσμού, ίχνη της οποίας θα ανακαλύψει κανείς στην Ισπανία, την Ιταλία, το Άμστερνταμ, τη Θεσσαλονίκη και την Κωνσταντινούπολη. Συνομιλητής του φανταστικού Αμπραβανέλ ο υπαρκτός Μπεν Γκουριόν, ο μεγάλος τιμονιέρης. Ανάμεσα σε αυτά τα φαντάσματα κινείται ο Άμος Οζ στον «Ιούδα» του. Με την οσμή ενός δυνατού τουρκικού καφέ με ελάχιστους κόκκους από κάρδαμο, τη μυρωδιά των σαπισμένων λαχανικών και των έντονων μπαχαρικών στο παζάρι. Αυτή την αίσθηση του αρωματισμένου ταρκ που τόσο μου επανάφερε στη μνήμη μου τη συσκευασία του Old Spice, τότε στις αρχές του '60. Α ναι. Και το νιαούρισμα της γάτας, εκεί στο κακοφωτισμένο σοκάκι της πόλης των πόλεων όπου ο Ιούδας κρεμάστηκε, ως ύστατη θυσία στη δόξα του Δασκάλου του. ■

Crimes and Letters Magazine

Νέο περιοδικό αστυνομικής λογοτεχνίας ταραίζει τα νερά

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Μετά από πολλές δεκαετίες, ένα καινούργιο περιοδικό ειδικευμένο στην αστυνομική λογοτεχνία κάνει την εμφάνισή του, παίρνοντας τη σκυτάλη μισού και βάλε αιώνα από τη «Μάσκα», τη «Μασκούλα» και το «Μυστήριο», και λίγων δεκαετιών από το «Κλέφτες κι αστυνόμοι» ίσως και από κανένα ακόμα που να μου διαφεύγει.

Σε μια φάση που η αστυνομική λογοτεχνία, τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα, βρίσκεται σε άνοδο, έχοντας προ πολλού ξεπεράσει το επίπεδο pulp/ βιβλίο τσέπης / πρόχειρη έκδοση/ περιθωριακοί εκδοτικοί οίκοι/ πρόχειρες μεταφράσεις κ.λπ., το «Crimes and Letters Magazine» (στο εξής «CLM») έρχεται ν' ανατροφοδοτήσει θετικά την τάση και να τροφοδοτηθεί απ' αυτήν, αφού απευθύνεται στο κοινό (κυρίως το νεότερο) που έχουν δημιουργήσει εκδότες, διαδίκτυο, αστυνομικά φιλμ, ξένα βιβλία και φυσικά άξιοι Έλληνες συγγραφείς. Θα έλεγα μάλιστα ότι το περιοδικό έχει τα φόντα να επεκτείνει το κοινό αυτό ±θα φανεί αμέσως τι εννοώ.

Το χορταστικό εναρκτήριο τεύχος διαθέτει

- Ένα καλογραμμένο editorial
- Ένα αφιέρωμα στο Γιάννη Μαρή, με πολλά ανέκδοτα ή άγνωστα στοιχεία για το σκαπάνεά του είδους στην ελληνική γλώσσα
- Τρία κείμενα θεωρίας λογοτεχνίας Συνεντεύξεις με δυο «μεγάλες κυρίες» της αστυνομικής λογοτεχνίας: την Αθήνα Κακούρη και την Τιτίνα Δανέλλη
- Έξι κείμενα συνεργατών με ποικίλα θέματα, από τον Πόε και τον υπόκοσμο της Γλασκόβης μέχρι την παράλληλη θέαση των Μάρκαρη και Ουμίτ
- Πέντε κείμενα βιβλιοκριτικής νέων εκδόσεων που αφορούν τόσο μεταφράσεις, όσο και ελληνικά βιβλία
- Έξι μόνιμες στήλες, μερικές με πολύ ευρηματικούς τίτλους που ±σε συνδυασμό με την ειδικευση του συντάκτη± προσδίδουν στον υποψιασμένο αναγνώστη και τη θεματολογία τους (αλλά «υπό γωνιαν»): «Camera obscura», «Crime 'n'

music», «Completely different», «Cars 'n' crimes», «Crimes on TV» και «Η πρηνής θέση του σκοπευτή».

Το «CLM» είναι εξαμηνιαίο, έχει εξαιρετικό «στίσιμο» (που θυμίζει κάπως το «Διαβάζω» στην τελευταία και αισθητικά αρτιότερη περίοδό του), βγαίνει από τις εκδόσεις «Greek Infographics», έχει διευθυντή έκδοσης το Στρ. Μυρογιάννη και αρχισυντάκτη τον Κ. Καλφόπουλο. Συντακτική ομάδα είναι οι Αντρ. Αποστολίδης, Β. Δανέλλης, Θ. Μήνας, Τεύκρος Μιχαηλίδης, Γιάν. Ράγκος, Φ. Φιλίππου. Τακτικοί συνεργάτες είναι οι Άν. Ιορδανίδου, Ηλίας Καφάογλου, Δ. Κιούνης, Ν. Κουρμούλης, Δ. Παναγιωτάτος, Χρ. Παπαδόπουλος, Α. Σιχλιμής και έκτακτοι οι Όλγα Δρίτσα, Φ. Λίκα, Loïc Marcou. Στον παραπάνω κατάλογο φιγουράρουν μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της αστυνομικής λογοτεχνίας, γερές δημοσιογραφικές «πένες» κι όχι μόνο.

Το «CLM» κοστίζει 9,80 ευρώ, ποσό όχι μεγάλο, αν λογαριάσεις τι προσφέρει. Πουλιέται στα βιβλιοπωλεία, τα κεντρικά περίπτερα, τους κεντρικούς πάγκους και τα πρακτορεία Τύπου. Ζα φίλος της αστυνομικής λογοτεχνίας και άνθρωπος του σιναφιού, εύχομαι καλή επιτυχία και μακροχρόνια.

→ d.fyssas@gmail.com

FameLab 2017

Ο πιο διασκεδαστικός διαγωνισμός για τις επιστήμες

Μπορείτε να παρουσιάσετε μέσα σε τρία λεπτά ένα επιστημονικό θέμα με πρωτότυπο αλλά και διασκεδαστικό τρόπο; Αν ναι, ίσως να πρέπει να σκεφτείτε να λάβετε συμμετοχή στο διεθνή διαγωνισμό FameLab, που διοργανώνουν το British Council και το Hub Science, θέλοντας να αναδείξουν για ενδέκατη συνεχή χρονιά τα νέα talenta στην επικοινωνία της επιστήμης. Ο προκριματικός γύρος θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα στις 6 και 8/3 στο The Hub Events (Αλκμήνης 5, Πετράλωνα) και στη Θεσσαλονίκη στις 7/3 στο British Council (Τσιμισκή 43), ενώ ο μεγάλος τελικός θα γίνει την 1η Απριλίου στην Τεχνόπολη (Πειραιώς 100), στο πλαίσιο του Athens Science Festival 2017.

Συμμετοχές ηλεκτρονικά μέχρι 2/3 στο www.britishcouncil.gr/famelab. Οι 10 φιναλίστ των προκριματικών θα παρακολουθήσουν δωρεάν ένα διήμερο Masterclass στην Επικοινωνία, ενώ οι τρεις finalist της κριτικής επιτροπής, όσο και ο αγαπημένος του κοινού, θα κερδίσουν μοναδικά δώρα τεχνολογίας. Χορηγός επικοινωνίας η ATHENS VOICE.

Το ψυχολογικό θρίλερ του 2017!

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

NEW YORK TIMES BESTSELLER

από την 1η εβδομάδα κυκλοφορίας!

Παρακαλώ, κάνε μια λίστα με οτιδήποτε θεωρείς βασικό στη ζωή σου.

Το ζητούμενο της αγγελίας φαίνεται αδιάκριτο· και για τις δύο γυναίκες που θα απαντήσουν οι συνέπειες θα είναι ολέθριες.

Καθηλωτικό! Από τα πιο συναρπαστικά θρίλερ που έχω διαβάσει.
LISA GARDNER, συγγραφέας

Οι σελίδες φεύγουν χωρίς να το καταλαβαίνεις.
USA TODAY

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

Για κατά συρροή αναγνώστες

Γίνετε μέλη δωρεάν στο www.psichogios.gr ή καλώντας χωρίς χρέωση στο 800-11-64 64 64 και κερδίστε προνόμια και δώρα.

ΘΕΑΤΡΟ

Κάτι καλό συμβαίνει στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Χίθκλιφ, ζεις, για πάντα Παοκτσή!

Σπίτι χωρίς Γιάννη προκοπή δεν κάνει! Η και δυο Γιάννηδες στην ίδια πόλη ή και Καλαβριανός ο ένας, Παρασκευόπουλος ο άλλος, Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος το «σπίτι» όπου συναντώνται οι δυο σκηνοθέτες. Σε δυο σκηνές, σχεδόν σαν διπλανά δωμάτια! Στο ένα είδα την «Οικογενειακή Γιορτή» του Τόμας Βίντεμπεργκ και στο άλλο τα «Ανεμοδαρμένα Ψηφ» των αδελφών Μπροντέ. Κι αυτή είναι μια ανταπόκριση από τη θεατρική Θεσσαλονίκη, και δη από το θεσμικό κομμάτι της, μιας και η πόλη δυο χρόνια τώρα ζει μια θεατρική έκρηξη καθώς ανεξάρτητες ομάδες, υπόγειες, παραστάσεις και φλάνερ ή αφίσες στους τοίχους, από την απέναντι, «μη επιχορηγούμενη» πλευρά, βρούν και πάλλονται!

Πάντα όποτε ανεβαίνω τις σκάλες της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών παθαίνω μια συγκίνηση κι ένα δέος. Μνήμης ένδοξο παρελθόν από όσα ζήσαμε και είδαμε εδώ, αλλά και... καλοστεκούμενες κυρίες! Η προσεγμένα λουκ από τα νεαρότερα θεατροφάν: είναι τέτοια η παράδοση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, να πηγαινείς δηλαδή στο θέατρο κομπλέ, σενιρισμένος, ντυμένος, τακτοποιημένος, μαλλί κομμωτηρίου και ευπρεπώς ενδεδυμένος, ειδικά τα πα-

ρασκευοσαββατοκύριακα. Όπου ακόμα η θεατρική έξοδος κρατά κάτι... γκλάμουρ, ας μου επιτραπεί. Το γράφω τιμητικά. Είναι συγκινητικό το ευλαβικό τελετουργικό εξόδου, που ακόμα

το κρατούν οι Θεσσαλονικιές που «πάνε Κρατικό». Φυλή! Κι έτσι βρίσκομαι στο Υπερώο, για την «Οικογενειακή Γιορτή» του Βίντεμπεργκ. Με το χαιρετε, νιώθεις πως ο Γιάννης Παρασκευόπουλος δεν θα σου δώσει μια απλή παράσταση όπου το δρώμενο σκάει στη σκηνή κι εσύ από απέναντι θα περάσεις δυο ώρες κοιτώντας. Κόσμος παριστάμενος, σκηνικό, ηθοποιοί, αναμμένα φώτα που δεν χαμηλώνουν την ώρα της παράστασης, τραπέζια, καρέκλες, σερβίτσια, όλα ένα. Κατάργηση της σύμβασης με το καλοπέρασας. Σαν να ξαναπαιζουμε-ξαναυπογράφουμε τη σύμβαση «Δόγμα 95». Τη χρονιά που ο

Βίντεμπεργκ και ο Τρίερ κατεβάζουν το περίφημο μανιφέστο περί σινεμά. Καμιά εξαύλωση, καμιά μακιγιαρισμένη ή καλλωπισμένη τεχνική αναπαράστασης, ρεαλισμός και πραγματικότητα φουλωμά, όπως είναι. Αυτή τη σύμβαση, και πολύ πετυχημένα, κατάφερε να επαναφέρει στο σήμερα, αλλά σε «θεατράλε» εκδοχή ο Παρασκευόπουλος, βάζοντας ηθοποιούς, δράση, θεατές σε συνθήκη θέασης ολοκληρωτικής και αδιαίρετης.

Η ιστορία γνωστή: ένα αντάμωμα για τα γενέθλια του μπαμπά. Μια οικογένεια που έμαθε εντέχνως να κρύβει τα άπλυτα βαθιά μέσα στην ψυχή κι όχι κάτω από το χαλί, όπως λέει το κλισέ, αλλά σε άπατα πηγάδια. Ένας γιος που σπάει την «παράδοση» σιωπής αποφασίζοντας να διαλύσει την υποκριτική «ευτυχία». Διαστροφή, βία, σεξουαλική παρενόχληση, ρατσισμός, ανεξίτηλες πληγές, φωνές, κόλαση. Για δυο ώρες ο Παρασκευόπουλος καταφέρνει να το δείξει ωμά και να το αναπαραστήσει πειστικά αυτό το «γεύμα» το γεμάτο δανέζικες προτεσταντικές βιταμίνες θρεπτι-

κού μίσους και αφόρητης δυσπεψίας: ένας κόμπος στο λαιμό, μια φρικιαστική και αποτρόπαια οικογένεια που δεν κρύβει μάλιστα το ρατσισμό και τη φασίζουσα, ολοκληρωτικά, βίαια σχέση της με τους «άλλους». Υποταγή, τσάκισμα, θάνατος, there is no business like the show family business! Μια απογειωτική τελική σκηνή όπου το «μαύρο» γίνεται και πάλι «άσπρο» σαν το τραπέζομάντιλο και τα σερβίτσια τα πάλλευκα. Εκεί που το επόμενο πρωινό, μετά το άγριο ξεκαθάρισμα της νύχτας, η «οικογένεια» ξαναβρίσκεται για να κρατήσει έστω και ακρωτηριασμένη και θρυμματισμένη την προτεσταντική σύμβαση περί αίματος και σχέσης. Σκηνοθετικά ο Πάννης Παρασκευόπουλος τα κατάφερε. Απόλυτα θεωρώ, «δογματικά», κι ας δεν υπάρχει πλέον Δόγμα. Κίνηση, μουσική, κατάργηση του χώρου, διάχυση παντού, εμβόλιμες ±δήθεν±χιουμοριστικές αποφορτίσεις, μικροεκρήξεις που καταλήγουν στη μεγάλη (και σίγουρη) του τέλους, όλα εύστοχα ως επιλογή «διήγησης». Ηθοποιοί διαβασμένοι, σίγουροι

±λογικοί, μιας και η παράσταση, τόσο καιρό τώρα, έδεσε και τρέχει. Στη Θεσσαλονίκη είναι το θεατρικό «θέαμα» της σεζόν, όλη η πόλη τη συζητά και τη συστήνει ο ένας στον άλλο. Τα θερμά μου, επομένως, προς όλους. Και να μην τα έδινα εγώ, στο τέλος μίλησε το χειροκρότημα και τα απανωτά μπιζ και μπιζ. Την άλλη μέρα, ξανανοφόρισα τις σκάλες, αυτή τη φορά για τον άλλο Πάννη, τον Καλαβριανό, και τα «Ανεμοδαρμένα Ψηφ» του. Χίθκλιφ, ζεις, για πάντα Παοκτσή! Φρέσκια παράσταση, new entry, εαρινό ρεπερτόριο, με γεια και σιδερένια. Επιβλητικό σκηνικό, λειτουργικό, απόλυτα εικαστικό: μαδέρια, σανίδια, έπιπλα μισά φτηνά, μισά αριστοκρατικά, κοντράστ στους πλούσιους και τους φτωχούς της εποχής. Χα, σκέφτομαι καθώς η Κυρία με κάπα κεφαλαίο Έφρη Σταμούλη στο ρόλο της υπηρέτριας ξεκινά τη διήγηση του έπους των Μπροντέ στην «καλαβριανή» εκδοχή: χρόνος ίσον χτικιό που τα γκρεμίζει και τα διαλύει όλα. Ο πύργος, η παιδική ηλικία, ο σκοτεινός ρομαντισμός, η πατριαρχία της βικτοριανής περιόδου, τα φαντάσματα, τα μouxλιασμένα μνήματα, «Είμαστε παράξενοι εμείς οι άνθρωποι, από τη μια, μας τρομάζουν τα φαντάσματα και, από την άλλη, δεν αντέχουμε να μη μας κυνηγάνε!»

Άψογος ο τρόπος με τον οποίο εναλλάσσονται οι εποχές, μεγαλώνουν οι ήρωες, τρέχει ο χρόνος, μιας και οι Καλαβριανός - Σταμούλη μπόρεσαν και συμπύκνωσαν την εναλλαγή ηλικιών και ανέμων με μια πολύ όμορφη γλώσσα-time capsule: κανένα κενό, απρόσκοπτη εξέλιξη. Αναμετρώνται με μεγάλο, εμβληματικό έργο, παρατεταμένη κραυγή γενεών και μοτίβων. Θέλει, βέβαια, το χρόνο της για να δέσουν οι ηθοποιοί, ήταν η δεύτερη βραδιά που έπαιζαν, όταν τους είδα, μα φαίνεται το καλό το «κλασικό» που θα συνεπάρει τη θεατρόφιλη Θεσσαλονίκη «κοπή ΚΘΒΕ» που τα τιμά αυτά τα «αθάνατα». Ο Καλαβριανός, βέβαια, υποδούλα τα περνάει τα μηνύματα και τον κάνει κουρέλι τον κομφορμισμό της Κάθριν. Κι εδώ παρατεταμένο χειροκρότημα, κι εδώ like, και τελείωσε η ανταπόκριση από τη «θεσμική» πλευρά της θεατρικής Θεσσαλονίκης.

Αν και οφείλω μια εξήγηση-ανάλυση του συνθήματος «Χίθκλιφ, ζεις, για πάντα Παοκτσή»: άγριος, τζογαδόρος, σκοτεινός, φεγγαρίσιος, αλκοολικός, παράφορος, βυρωνικός, να συνεχίσω; Χίθκλιφ, ζεις... **A**

1. «Οικογενειακή Γιορτή»

2. «Ανεμοδαρμένα Ψηφ»

2310
SOUL

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Αγαπημένη μου Μυρτώ

Ερωτικά αδιέξοδα και sexy απορίες της πόλης;

Η Μυρτώ Κοντοβά έχει τις απαντήσεις!

Τώρα μπορείς να επικοινωνείς κατευθείαν στο www.athensvoice.gr

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενό και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

RYANAIR

Ο μελαχρινός με τα σγουρά μαλλιά και το κρικάκι στο αριστερό αυτί. Πετάγαμε για Θεσσαλονίκη στις 9.35 και για Αθήνα στις 22.25, 11/2 και 12/2. Το κορίτσι με το κόκκινο κραγιόν!

TIKI

Τα Χριστούγεννα στους Πόλκαρ. Σε ψάχνω από τότε εκεί συνέχεια, ξανθιά

μου νεράιδα, αλλά πουθενά. Πού είσαι; Στείλε adonisligoros1@gmail.com

MORIARTY

Ήσουν την Κυριακή το μεσημέρι και έχεις γαλάζια υπέροχα μάτια, είμαι η καστανή κοπέλα που περνούσε απ' έξω. Πώς θα ήθελα να σε ξαναδώ... γι' αυτό μην αργήσεις να με προσκαλέσεις.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ

Την Παρασκευή, βραδινή προβολή στο «Νερούδα». Πυρόξανθα μαλλιά με μπούκλες, καθόσουν στην τελευταία σειρά του α' διαζώματος πίσω δεξιά με μια παρέα, γύρω στα 20 (:). Κρίμα που σε είδα τε-

λευταία στιγμή και έπρεπε να φύγω τρέχοντας. Αγαπε πηγαίνεις συχνά εκεί να δεις ταινίες;

PUBLIC

Δουλεύεις στο σέρβις. Ήρθα με μια φίλη μου για το κινητό της και μου πήρες το μυαλό καθώς με τόσο κρύο εσύ φορούσες κοντομάνικο, καθώς πολύ γυμνασμένος. Κρίμα που δεν είχες μάτια παρά για τη δουλειά σου.

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Είσαι ξανθιά με γυαλιά, σε είδα με ένα μπροντό μπουφάν και πας στη σχολή του ΟΑΕΔ. Παίρνεις τον προασιακό από την Πεντέλη. Είσαι ένας άγγελος. oaedirakleiou@gmail.com

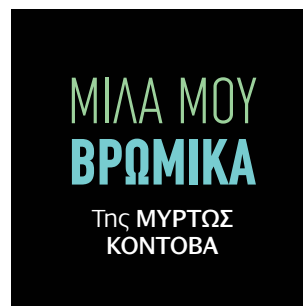
Πώς γίνεται, Μυρτώ μου, κάποιος που μέχρι πριν από λίγο καιρό έμπαινε στις φάσεις χωρίς να υπολογίζει τίποτα και κανέναν, σήμερα να κάθεται στη γωνιά του άπρακτος τη στιγμή που ο έρωτας τον πλησιάζει και τον πολιορκεί στενά και τη στιγμή που τον χρειάζεται όσο τίποτα άλλο; Πώς γίνεται να μην αναγνωρίζεις τον εαυτό σου και τις πράξεις του - ή μάλλον τις μη πράξεις του; Αυτό έχω πάθει! Εκείνος προσπαθεί να μπει στη ζωή μου κι εγώ κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου για να το χαλάσω. Εκείνος μου προτείνει καφέ, σινεμά, ποτό κι εγώ λέω ότι δεν έχω χρόνο. Και βέβαια μετά γυρίζω σπίτι και το μετανιώνω. Δεν ξέρω τι έχω πάθει, μέσα μου υπάρχει ένα κενό, φόβος πως ό,τι και να χτίσω θα γκρεμιστεί, ό,τι καινούργιο ξεκινήσω θα πάει σκατά και θα μείνω στην ίδια θέση ή σε χειρότερη από πριν. Πεζ μου τη γνώμη σου, Μυρτούλα μου. Τι να κάνω για να ξαναγίνω αυτό που ήμουν;

Όταν οι σταθερές δυνάμεις υποχωρούν, οι ισορροπίες πάνε στο διάολο. Δεν είσατε το μοναδικό άτομο σε αυτή τη χώρα που νιώθει πως έχασε τον εαυτό του - οι περισσότεροι που ξέρω νιώθουν το ίδιο με εσάς όχι μόνο στα γκομενικά, παντού. Η ζωή και οι καιροί αγριεύουν. Οκ, υπάρχει αντίδοτο και ονομάζεται κοντινότητα και αυτό το πιστεύω βαθιά και απόλυτα. Αν εμπιστευτείτε αυτό που νιώθετε, νομίζω πως θα ανακαλύψετε κάτι από τον παλιό εαυτό σας. Αν ανοίξετε το παράθυρο στον άλλο εξηγώντας απλώς αυτά που εξηγείτε εδώ, θα δώσετε μια ευκαιρία σε αυτό που λέτε ότι ήσασταν. Με δυο λόγια, δεν ξέρω τι σας συνέβη και έχετε απογοτευνθεί και τρομάξει, μπειτε στον κόπο να ξεκουνηθείτε για έναν καφέ και βλέπουμε.

Υ.Γ. Πάντως φταίει κι ο χειμώνας, δεν κάνω πλάκα, μας ρίχνει όλους που κάνει συνέχεια τέτοιο ψόφο. Αστοδιάλο πια με τη μαυρίλα.

Ανακάλυψα ότι οι σχέσεις των ανθρώπων βασίζονται στην υποκρισία και στο συμφέρον. Όταν πήρε αυτό που ήθελε από μένα, με παράτησε και την κοπάνησε με κάποια άλλη που είχε το «πακέτο». Βλέπεις εγώ χτυπήθηκα σαν χταπόδι

από τα οικονομικά, έχασα τη δουλειά μου, έχασα και το κέφι μου. Τώρα που πρέπει να βοηθήσει (όπως βοηθούσα εγώ συνέχεια επί έξι μήνες χωρίς να παραπονεθώ ούτε λεπτό) δεν έχει άλλη ενέργεια, κουράστηκε και θέλει να ηρεμήσει. Ηρεμεί λοιπόν με τη συνάδελφό του που δεν έχει προβλήματα γιατί μένει στους γονείς της και τα πληρώνουν όλα εκείνοι. Ας πρόσεχα θα μου πεις, το ξέρω, αλλά είναι αργά.

Δεν έχω μπει ποτέ σε σχέση προσέχοντας. Τι να πρωτοπροσέξεις εξάλλου; Απλώς ο πρώην σας είναι κάπως παρτάκιας και του βολέματος, μη βγάζετε όμως συμπέρασμα τόσο δραματικό για όλες τις σχέσεις από μία μαλακία.

Υ.Γ. Και να μην προσέχατε όλα στο παιχνίδι είναι, το ξέρουμε. Κανένας δεν μας εγγυάται ότι ακουμπάμε τις μάρκες μας εκεί που πάντα κερδίζουμε και κανένας δεν θα μας πάρει το κεφάλι επειδή χάσαμε. Κατά τη γνώμη μου, αργά και νωρίς είναι πάντα. Όσο για το «δεν έχει προβλήματα γιατί μένει στους γονείς της», επιτρέψτε μου να γελάσω δυνατά και πολύ.

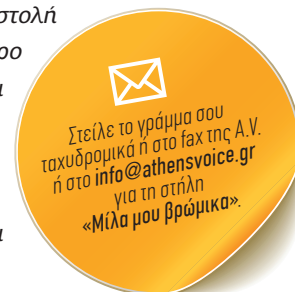
Γεια σου, Μυρτώ. Σε διαβάζω, σ' αγαπώ και θέλω να σου προτείνω να διοργανώσεις ένα μεγάλο πάρτι «Μίλα μου βρώμικα» για να διώξουμε το κακό το μάτι! Άντε γιατί πολύ γαμ... μας πήγε όλο αυτό το διάστημα και δε μας βλέπω καλά. -Μαράκι

Γεια σου, Μαράκι, με τις ωραίες ιδέες σου!

Υ.Γ. Ναι, κάποτε θα γίνει αυτό το πάρτι...

Μυρτώ, διάβαζα το γράμμα του εραψία που δημοσίευσες σε προηγούμενο τεύχος και θέλω να του πω ότι εμένα δε με ενοχλεί καθόλου, αντίθετα μου αρέσει πολύ να μου τρίβονται. Όταν μπαίνω σε λεωφορείο ή σε μετρό με πολυκοσμία περιμένω πώς και πώς κάποιον να κολλήσει πάνω μου! Θα ήθελα να μας φέρεις σε επαφή για να ενώσουμε τα σώματα και τις ανάγκες μας! Ευχαριστώ.

Με μεγάλη χαρά και τρομερό ενθουσιασμό δημοσιεύω την επιστολή σας και εύχομαι να τη διαβάσει ο εραψίας σας το συντομότερο δυνατό για να πάρουν όλα τα δρόμο τους. Είναι τόσο όμορφο και τρυφερό να ενώνονται οι αδερφές ψυχές σε αυτό τον κόσμο και κάθε φορά που συμβαίνει μέσω της στήλης μου δικαιώνομαι προσωπικά. Εύχομαι καλά κρασιά, υγεία, ευτυχία, μακροχρόνια και επίσης καλές βόλτες με τα μέσα μαζικής μεταφοράς και καλά τριψίματα στους δρόμους της πόλης.

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Επικοινωνιακό κρεσέντο

Η εβδομάδα ξεκινάει πιο δυναμικά από ό,τι τελιώνει, αφού το πέρασμα του Ηλίου στους Ι-χθύες, το Σάββατο, σε καλεί να εξισορροπήσεις την ενεργητικότητά σου και την αίσθηση κατεπείγοντος του τελευταίου καιρού, με αρκετή ξεκούραση. Παράλληλα σου εφιστά την προσοχή στην υγεία των παιδιών σου και σε βοηθάει να αφήσεις πίσω σου ξεπερασμένες πεποιθήσεις και καταστάσεις, στα ερωτικά σου. Ως τότε, οι μέρες προσφέρουν καθαρότητα και καλύτερη αίσθηση του μέτρου για να ξεκαθαρίσεις τους επόμενους στόχους σου, κυρίως σε επίπεδο προσωπικής εξέλιξης και δημιουργικότητας. Παράλληλα, ειδικά στη μέση της εβδομάδας, οι προσωπικές σου επιθυμίες βρίσκουν φωνή που εισακούγεται από τους ανθρώπους της καθημερινότητάς σου, προσωπικής κι επαγγελματικής. Η εγωκεντρικότητα της επικοινωνιακής σου προσέγγισης μετριάζεται και στρνώνει το έδαφος για πετυχημένες επαγγελματικές συναντήσεις και συμφωνίες, ενώ σε προσωπικό επίπεδο μιλά για καλύτερη συνεννόηση με τα αδέρφια και τους φίλους σου, ακόμη και την είσοδο ανθρώπων στη ζωή σου με τους οποίους μοιράζεστε τις ίδιες ιδέες και προσέγγιση.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Στροφή στον εαυτό και στα μη-επαγγελματικά

Κάπως τεταμένα τα πράγματα στο σπίτι στην αρχή της εβδομάδας, γι’ αυτό κράτησε αποστάσεις από διενέξεις που αφορούν συγγενείς εξ αγχιστείας και τις οικονομικοπολιτικές συζητήσεις σε κόσμια επίπεδα. Ταυτόχρονα μην εκπλαγείς αν δεις ότι οι ιδέες σου και η προσέγγισή σου, τόσο σε δημιουργικά όσο και σε χρηματικά ζητήματα, υποσκάπτεται στον επαγγελματικό σου χώρο. Παρ’ όλα αυτά, εσύ χρειάζεται να ασχοληθείς πρωτίστως με τον εαυτό σου, την υγεία σου και να σου δώσεις άφεση αμαρτιών αν δεν είσαι στα καλύτερά σου. Σίγουρα το πέρασμα του Ηλίου στους Ιχθύες, το Σάββατο, αποφορτίζει κάπως την πίεση στην καριέρα σου και σε κάνει να θέλεις να ασχοληθείς περισσότερο με τα χόμπι σου και να περάσεις χρόνο με τους φίλους σου. Θα βοηθήσει στο να ελαφρύνει κάπως και η κατάσταση στο σπίτι, ενώ θα σου θυμίσει να ρίξεις μια ματιά και στα θετικά της ζωής σου, γιατί τον τελευταίο καιρό μια μαυρίλα την έχεις, έστω και υποβόσκουσα.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Κατάρτιση σχεδίου δράσης και ευκαιρίες για πρόοδο

Έχεις την ευκαιρία να κάνεις τις απαραίτητες συζητήσεις και χειρισμούς για να βάλεις σε μια τάξη τις οικονομικές σου συνεργασίες, να διακανονίσεις χρέη, ενώ βλέπεις να οδεύουν προς επίλυση σχετικές νομικές διαδικασίες. Ξέχωρα από αυτό, αυτή την εβδομάδα, έχεις ιδιαίτερη διάθεση να συναναστραφείς τους φίλους σου, να ασχοληθείς με παν τι το εξωεπαγγελματικό αλλά και να μιλήσεις στους συγγενείς σου, ιδιαίτερα όσους μένουν μακριά. Πάντως με την είσοδο του Ηλίου στους Ιχθείς το Σαββάτο η προσοχή σου αναπόφευκτα θα στραφεί στην καριέρα σου και η προσοχή του επαγγελματικού και κοινωνικού σου κύκλου σε σένα. Οι μέρες λοιπόν προσφέρονται για δημόσιες σχέσεις, γνωριμίες και συζητήσεις που μπορούν να πάνε ό,τι σημαντικό στη ζωή σου ένα βήμα παρακάτω, ανεξάρτητα αν αυτό είναι η δουλειά σου ή η σχέση σου. Φρόντισε να μη σπαζοκε-

φαλιάσεις για το ποια κατεύθυνση θα πάρει το πράγμα, η καλύτερή συμβουλή για σένα τώρα είναι να είσαι ανοιχτός και διαθέσιμος και να ακολουθήσεις τη ροή.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Πίεση ρουτίνας και χρημάτων και διάθεση ανανέωσης

Το πέρασμα του Ηλίου στους Ιχθύες το Σάββατο σου προσφέρει σημαντική ανακούφιση. Βλέπεις τη διάθεσή σου να βελτιώνεται και μαζί της να παίρνουν μία ανάσα και τα οικονομικά σου, ειδικά αν η δουλειά σου σχετίζεται με το εξωτερικό. Ειδάλλως μπορείς να ποντάρεις σε κάποια στήριξη από την ευρύτερη οικογένεια. Ως τότε, κάνε ό,τι μπορείς για να αντιμετωπίσεις το άγχος της ρουτίνας και των χρημάτων γιατί δεν αφήνεις ανεπηρέαστο ούτε τον τομέα των ερωτικών σου, όπου η πίεση έχει γίνει δεύτερη φύση. Όχι βέβαια πως δεν δικαιολογούνται τα άγχη σου, οι οικο-

νομικοί διακανονισμοί και τα μαγειρέματα που προσπαθείς να κάνεις φαίνονται να μη δουλεύουν για σένα αλλά εναντίον σου, προς στιγμήν. Πάντως, στο τέλος της εβδομάδας, μετά από αρκετό ταρακούνημα και συγκρούσεις – έστω και με το γάντι, θέλεις οπωσδήποτε να γυρίσεις φύλλο και να ανανεωθείς. Ξυπνά η διάθεσή σου να ασχοληθείς με καινούργια αντικείμενα ή έστω καινούργια μέρη και να διακόψεις την επαναληπτικότητα της καθημερινότητάς σου.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Πρόγραμμα σε τάξη και διαίσθηση στο ζενίθ

Επιτέλους βάζεις σε μια τάξη το πρόγραμμά σου, καταλήγοντας σε συνεννόηση στη δουλειά αλλά και με το σύντροφο και τα παιδιά σου. Τα σχέδια και οι κουβέντες που κάνεις για τα οικονομικά σου, με το σύντροφο και τους συνεργάτες, σε βγάζουν σε καινούργια και με πολύ δυναμική κατεύθυνση, έστω κι αν αρχικά φαίνεται ότι υπάρχουν διαφωνίες. Στο ερωτικό κομμάτι, σε έχει κουράσει η σοβαρότητα, οι αγγαρείες και οι υποχρεώσεις και αυτή την εβδομάδα έχεις πολλές ευκαιρίες να βγεις, να συζητήσεις περί ανέμων και υδάτων, να περάσεις καλά. Το πέρασμα του Ηλίου στους Ιχθύες, το Σάββατο, σε βάζει σε πιο ιδιωτική περίοδο, με διάθεση να ασχοληθείς περισσότερο με το θέμα σεξ αλλά και με ό,τι φοβίες και παράλογες σκέψεις κάνεις σχετικά με το σύντροφο και τον εαυτό σου. Παράλληλα οξύνει τη διαίσθησή σου και τη συναισθηματική σου νοημοσύνη και σε βοηθάει να ξεμπερδέψεις με αρκετές από τις ανησυχίες για τη σχέση σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Τρέξιμο ρουτίνας αλλά το μυαλό στη σχέση

Το κλίμα είναι κάπως βαρύ στο σπίτι αφού έχεις πιεστεί αρκετά με θέματα που αφορούν τα παιδιά σου και το σύντροφό σου, αλλά η είσοδος του Ηλίου στο Ζώδιο των Ιχθύων, το Σάββατο, έρχεται να βελτιώσει την κατάσταση. Η επιθυμία σου για κοινωνικοποίηση, εξόδους, πάρτι και ενασχόληση με οτιδήποτε γκομενικής φύσεως αυξάνεται κατακόρυφα, ενώ έχεις την ευκαιρία να επιλύσεις και σχετικά θέματα που εκκρεμούν. Γενικά, συνειδητοποιείς το πόσο σημαντικό αλλά και πόσο δύσκολο είναι το θέμα σχέση για σένα. Στο κομμάτι δουλειά, πέρα από το γεγονός ότι τρέχεις και δεν φτάνεις και μάλιστα όχι για ιδιαίτερα δημιουργικά κι ευχάριστα πράγματα, αυτή την εβδομάδα πρέπει να συμφιλιωθείς με το ότι δεν θα είσαι απολύτως ευχαριστημένος με τίποτα, δημιουργικότητα,

λεφτά, καριέρα, συνεννόηση, όλα πηγαίνουν, αλλά με υψηλό αντίτιμο. Πάντως μέσα στη γενική δυσάρεσκεια, κυφορούνται καινούργιες ιδέες και πιο ευφάνταστες προσεγγίσεις στο θέμα οικονομική ασφάλεια και προσωπική εξέλιξη, οι οποίες θα καρποφορήσουν αργότερα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Επαναφορά της επικοινωνίας

Οι εντάσεις κοπάζουν σημαντικά στα προσωπικά σου και καταφέρνεις επιτέλους να συνεννοηθείς με το σύντροφό σου και τα παιδιά σου για το τι θα κάνετε και πώς θα το κάνετε. Βοηθάει ιδιαίτερα το ότι καταφέρνεις να εκφράσεις τι θέλεις ακριβώς για να περνάς καλά στις σχέσεις σου, αλλά με τη σωστή δόση αποστασιοποίησης, με χιούμορ και χωρίς υστερίες. Η αλλαγή αυτή σε καθιστά και ιδιαίτερα θελκτικό προς το άλλο φύλο και αξίζει να το εκμεταλλευτείς ως το Σάββατο που οΉλιος περνάει στο Ζώδιο των Ιχθύων και σε τραβάει να ασχοληθείς με πιο ρουτινιάρικα πράγματα. Προκύπτουν αρκετές υποχρεώσεις που χρειάζεται να τακτοποιήσεις για να υλοποιήσεις τα σχέδιά σου, αλλά έχεις τη διάθεση και την ενέργεια για να ασχοληθείς. Παράλληλα, βάζεις τους φίλους και το χόμπι σου στο καθημερινό πρόγραμμα για να ισορροπείς και γενικά φροντίζεις το σώμα σου και τη ρουτίνα σου όσο καλύτερα μπορείς.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Περιμένοντας το Σαββατοκύριακο

Αυτή την εβδομάδα, κατά βάση περιμένεις το Σαββατοκύριακο και πολύ καλά κάνεις, αφού το πέρασμα του Ηλίου στο Ζώδιο των Ιχθύων, το Σάββατο, υπόσχεται μία πνοή μεγαλύτερης δημιουργικότητας στα επαγγελματικά σου, βελτίωση της ψυχολογικής σου διάθεσης και περισσότερη διάθεση για διασκέδαση, φλερτ και έρωτα. Ως τότε, πασχίζεις να βάλεις κάποια όρια στη δουλειά και στο σπίτι γιατί το πρόγραμμά σου έχει παραβαρύνει, ακόμη κι αν έχει και τα ευχάριστά του μέσα. Στο οικογενειακό περιβάλλον κάνεις ασκήσεις υπομονής αφού οτιδήποτε εκφράζεις που σχετίζεται με τα δικά σου θέλω, γίνεται εύκολα αφορμή για καβγά. Παρά την πολλή δουλειά, τα έσοδά σου φαίνεται να έρχονται ακριβώς για να καλύψουν εκκρεμότητες και υποχρεώσεις, αλλά η ροή συνεχίζεται και εσύ μπαίνεις στη διαδικασία να κάνεις καλύτερο πρόγραμμα για να ανταποκριθείς. Σε κάθε περίπτωση, η περίοδος που ξεκινά το Σάββατο, σου κάνει ένεση αισιοδοξίας και ενέργειας και βοηθά στη θετική αποφόρτιση όλων των εντάσεων, σωματικών και ψυχολογικών, που έχεις συσσωρεύσει.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Εξισορροπνητικές δεξιότητες: άριστες

Καταφέρνεις να συμβιβάσεις τα ασυμβίβαστα αυτή την εβδομάδα, έστω και για λίγο, αφού βρίσκεις μία κάποια άκρη με τα οικονομικά σου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα χρειαστεί να κάνεις απεργία πείνας για τον υπόλοιπο μήνα. Επιπλέον, καταφέρνεις να βγάλεις συνεννόηση και στις προσωπικές κι επαγγελματικές σου σχέσεις, χωρίς να ρίξεις ούτε τον εαυτό σου, ούτε τον απέναντι, μάλλον λόγω φώτισης ή της απόφασής σου να μην πάρεις τα πράγματα ούτε τόσο σοβαρά, ούτε τόσο προσωπικά. Γενικά, τουλάχιστον ως το Σάββατο, μόνο η τσέπη σου μπορεί να περιορίσει τη διάθεσή σου για διασκέδαση, για βόλτες, για χιούμορ, φλερτ και ερωτοδουλειές παντός φύσεως. Με το πέρασμα του Ηλίου στους Ιχθύες, ωστόσο, αποφασίζεις ότι θέλεις να ασχοληθείς περισσότερο με το σπίτι σου και την οικογένεια σου, άμεση και ευρύτερη. Είναι γιατί χρειαζέσαι και λίγο χρόνο να κατανοήσεις τι ακριβώς σου συμβαίνει και προς τα πού θέλεις να πας μετά, κυρίως σαν άνθρωπος και σύντροφος.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Περιττή υπεράνάλυση αλλά και μεγαλύτερη εξωστρέφεια

Αν είσαι «κάπως», δλδ. «κάπως πεσμένοι», κάνε τη χάρη στον εαυτό σου και μην εμπλέκεις σε κουβέντες που θα σου επιβεβαιώσουν ότι, όντως, «το τέλος έρχεται». Οι κύριοι ύποπτοι που μπορεί να σε παρασύρουν είναι η οικογένεια και το σόι σου και το θέμα που κυρίως σε απασχολεί, τα οικονομικά σου. Αυτό, και το γιατί δεν γίνεται να κάνεις ό,τι θέλεις, όπως το θέλεις, στο σπίτι σου και στη δουλειά σου και να μην υπάρχει πρόβλημα. Ευτυχώς, από το Σάββατο οΉλιος στους Ιχθύες ρίχνει το δημιουργικό του φως στον τομέα της επικοινωνίας σου και ανακόπτει την προηγούμενη τάση προς μια λάιτ μισανθρωπία, αφού αρχίζεις να προσανατολίζεσαι στη λύση του προβλήματος, αντί για την απόδοση ευθυνών. Επιπρόσθετα, μπαίνεις σε κοινωνικότερη και πιο κινητική περίοδο που σε αναγκάζει να σταματήσεις να αυτοψυχαναλύεσαι ή να δημιουργείς εντάσεις μέσα στο σπίτι σου και να εμπλακείς σε περισσότερες κουβέντες, ειδικά αν υπάρχει φλερτ ή σεξουαλικό ενδιαφέρον στη μέση.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Οικονομικό δωράκι και χαλαρότεροι ρυθμοί

Αυτή την εβδομάδα βάζεις με επιτυχία όρια στα προσωπικά σου και δη, στα ερωτικά σου, καταφέροντας να επικοινωνήσεις τον εαυτό σου με ιδιαίτερα σαφή και παράλληλα ευφάνταστο τρόπο, χωρίς όμως να γίνεσαι επιθετικός ή φορτικός. Από τον αριστοτεχνικό σου χειρισμό βγαίνεις κερδισμένος και οικονομικά, αφού καταφέρνεις να εξασφαλίσεις μεγαλύτερη οικονομική στήριξη από τρίτους, είτε πρόκειται για το σύντροφό σου, είτε για μια οικονομική σύμπραξη. Το Σαββάτο, η είσοδος του Ηλίου στο Ζώδιο των Ιχθύων ανοίγει την αυλαία μίας περιόδου που σε παίρνει από το χέρι για να σου θυμίσει να απολαμβάνεις το σώμα σου, το φαγητό, το σεξ και γενικά να αφήνεσαι πού και πού σε αναζητήσεις και απολαύσεις πιο απλές. Παράλληλα δίνει μία μικρή χείρα βοηθείας στο θέμα λεφτά, έστω και πρόσκαιρα. Πάντως φαίνεται ότι κουράζεσαι κάπως να σπρώχνεις το κάρο των προσωπικών κι επαγγελματικών σου σχέσεων μόνος και ασχολείσαι μόνο με γνωριμίες που είναι εξίσου πρόθυμες.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Ο μήνας σου είναι εδώ

Ο Ήλιος μπαίνει στο Ζωδιό σου το Σάββατο και γυρίζει το διακόπτη της ενεργητικότητας και της ζωτικότητάς σου στο «ανοιχτό» και πάλι. Αισθάνεσαι σαφώς καλύτερα και έχεις πιο σαφή πρόθεση να εκφράσεις τον εαυτό σου προς τα έξω, να φανείς, να σε δουν. Όχι τόσο να κουβεντιάσεις, αλλά μάλλον να συγχρωτιστείς περισσότερο με τους ανθρώπους, ειδικά αν αυτοί μπορούν να βοηθήσουν τα οικονομικά και τα επαγγελματικά σου. Παρεμπιπτόντως, παρά το ότι τα έξοδά σου συνεχίζονται, τα έσοδά σου κι αυτά βελτιώνονται έστω κι αν έχεις την αίσθηση ότι ζεις το μαρτύριο της σταγόνας. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας ταλαιπωρείσαι λιγάκι με θέματα υγείας και φασίνα που χρειάζεται για να συμμαζέψεις εκκρεμότητες στη δουλειά και το σπίτι. Ταυτόχρονα κουβεντιάξεις απωθημένα και παράπονά σου από την οικογένειά σου και τα ερωτικά σου με την ελπίδα να αποκαταστήσεις μία αίσθηση συναισθηματικής ασφάλειας, αλλά προς το παρόν μένεις ευχαριστημένος μόνο κατά το ήμισυ. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

GOODY'S[®]

★ BURGER HOUSE ★

★ **Combo** *meals*

Club Sandwich ή Φιλετίνια Κοτόπουλου

+ Αναψυκτικό 400ml

4,90€

DELIVERY

☎ **18365**

• goodysapp
• goodysdelivery.gr

Καλώς ήρθατε στην επόμενη τραπεζική εμπειρία.

Καλώς ήρθατε στο **e-branch**, το πρωτοποριακό κατάστημα της Τράπεζας Πειραιώς που σας προσφέρει μία νέα τραπεζική εμπειρία μέσα από εύχρηστες υπηρεσίες και τεχνολογικές καινοτομίες.

Το **e-branch** προσφέρει στους επισκέπτες του:

- Εύκολες και γρήγορες τραπεζικές συναλλαγές.
- Πάνω από το 90% των συναλλαγών ταμείου, μέσω video κλήσης με την υπηρεσία «ταμίας από απόσταση».
- Εξειδικευμένες υπηρεσίες για επαγγελματίες και επιχειρήσεις.
- Διευρυμένο ωράριο λειτουργίας.

Αμπελόκηποι: Λεωφ. Αλεξάνδρας 227, Δευτέρα - Παρασκευή: 09.00 έως 21.00, Σάββατο: 10.00 έως 17.00
Χαλάνδρι: Πλάτωνος 1, Δευτέρα - Παρασκευή: 09.00 έως 21.00, Σάββατο: 10.00 έως 17.00
Σπάτα: Εκπαιτωτικό χωριό McArthurGlen, Δευτέρα - Παρασκευή: 10.00 έως 21.00, Σάββατο: 10.00 έως 20.00
Μάθετε περισσότερα: Τ. 18 28 38, www.piraeusbank.gr

Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες της Τράπεζας Πειραιώς παρέχονται υπό τις ισχύουσες περιοριστικές διατάξεις στην κίνηση κεφαλαίων.

e-branch

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

